

การศึกษาเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยผ่านนิทานการ์ตูนแอนิเมชัน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลลพบุรี

ปริญญาณิพนธ์
ของ
พัชรศิริ ทศนศรี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา
ธันวาคม 2556

การศึกษาเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยผ่านนิทานการ์ตูนแอนิเมชั่น
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลลพบุรี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา

ธันวาคม 2556

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยผ่านนิทานการ์ตูนแอนิเมชัน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลลพบุรี

บทคัดย่อ
ของ
พัชรศิริ ทศนศรี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา

ธันวาคม 2556

พัชรศิริ ทศนตรี.(2556). การศึกษาเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยผ่านนิทานการ์ตูน
แอนิเมชันสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลลพบุรี. ปรินท์งานพิมพ์
กศ.ม.(เทคโนโลยีการศึกษา).กรุงเทพฯ.บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
คณะกรรมการควบคุม: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฤทธิชัย อ่อนมิ่ง,
อาจารย์ ดร.ขวัญหญิง ศรีประเสริฐภาพ.

การศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยผ่านนิทานการ์ตูน
แอนิเมชันสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลลพบุรี ครั้งนี้ มีความมุ่งหมายของ
การวิจัย คือ 1. เพื่อพัฒนานิทานการ์ตูนแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลลพบุรี ให้มีคุณภาพตามเกณฑ์ 2. เพื่อศึกษา
พัฒนาการด้านเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย ก่อนใช้ ระหว่างใช้ และ หลังใช้ การใช้นิทาน
การ์ตูนแอนิเมชัน เพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลลพบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่
5/2 โรงเรียนอนุบาลลพบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบประเมินเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย แบบวัดเหตุผลเชิง
จริยธรรมด้านความมีวินัย และ นิทานการ์ตูนแอนิเมชัน ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ สถิติที่ใช้
สถิติแบบวัดซ้ำ (Repeated Measures)

ผลการศึกษาพบว่า นิทานการ์ตูนแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมี
วินัย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลลพบุรี มีคุณภาพตามเกณฑ์ และ
มีพัฒนาการด้านเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
ก่อนใช้ 2.33 ระหว่างใช้ 2.50 และ หลังใช้ 2.50 และ นักเรียนมีเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย
หลังใช้นิทานการ์ตูนแอนิเมชันเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

STUDY OF MORAL REASONING AND DISCIPLINE THROUGH CARTOON ANIMATION
STORIES FOR ELEMENTARY STUDENTS GRADE 5 AT ANUBANLOPBURI SCHOOL

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Educational Technology

At SrinakharinwirotUniversity

December 2013

Phatcharasiri Thatsanasri. (2013). Study of moral reasoning and discipline through cartoon animation stories for elementary students grade 5 at AnubanLopburi School. Master's Project.M.Ed. (Educational Technology). Bangkok :Graduate School,SrinakharinwirotUniversity. ProjectAdvisor: Asst.Prof. Dr.Rittichai Onming., Dr.Khwanying Sriprasertpap Ed.D

The educational research is to study of moral reasoning about a discipline by cartoon animation stories for elementary students grade 5, Anuban Lopburi School. The purpose of this research was develop cartoon animation stories for supporting to moral reasoning about a discipline before, during and after use. The cartoon animation stories apply for supporting to moral reasoning about a discipline in elementary students grade 5, Anuban Lopburi School. The samples in the research is elementary students grade 5/2, Anuban Lopburi School,Semester 1 academic year 2556 which is acquired by simple random sampling. Material in the research is evaluation from of moral reasoning about a discipline, Measure form of moral reasoning about a discipline and cartoon animation stories. Analysis of quantitative data and the statistics is using a Repeated Measures.

The results of the research found that cartoon animation stories for supporting to moral reasoning about a discipline in elementary students grade 5, Anuban Lopburi School have a quality along with criteria. And development of moral reasoning about a discipline were at a moderate level that the average is 2.33 before, 2.50 between and 2.50 after. And the student has the discipline of moral reasoning after used cartoon animation stories increased there were significant at a 0.5 level.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การศึกษาเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยผ่านนิทานการ์ตูนแอนิเมชัน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลลพบุรี

ของ

พัชรศิริ ทศนศรี

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร. สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2556

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน

.....ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ฤทธิชัย อ่อนมิ่ง)

(อาจารย์ ดร. รัตนาภรณ์ ประวัติวัชรา)

.....กรรมการ

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร. ขวัญหญิง ศรีประเสริฐภาพ)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ฤทธิชัย อ่อนมิ่ง)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร. รัฐพล ประดับเวทย์)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร. ขวัญหญิง ศรีประเสริฐภาพ)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีโดยผู้วิจัยได้รับความเมตตาจากคุณากร จากอาจารย์ และบุคคลต่าง ๆ มากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฤทธิชัย อ่อนมิ่ง ประธาน ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ และ อาจารย์ ดร.ขวัญหญิง ศรีประเสริฐภาพ กรรมการที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ที่ได้สละเวลาให้คำปรึกษาในการทำปริญญานิพนธ์ และให้ความช่วยเหลือตลอดจน ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ได้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร.รัตนภรณ์ ประวัตินิศา และอาจารย์ ดร.รัฐพล ประดับเวทย์ ที่กรุณาเป็นประธาน และ กรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ได้ให้คำแนะนำเพิ่มเติมเพื่อให้ปริญญานิพนธ์นี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร.รัฐพล ประดับเวทย์ อาจารย์ ดร.นฤมล ศิริวงษ์ และ อาจารย์ ดร.รัตนภรณ์ ประวัตินิศา ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำตรวจสอบความถูกต้องทางด้าน เทคโนโลยีการศึกษา พร้อมทั้งตรวจสอบและประเมินคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยได้เป็นอย่างดี

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.วิไลลักษณ์ ลังกา อาจารย์จรัสรัตน์ ทองพานิชย์ และ อาจารย์ตลนภา เอ็มอินทร์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำตรวจสอบความถูกต้องทางด้านเนื้อหาพร้อมทั้ง ตรวจสอบและประเมินคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าได้เป็นอย่างดี ซึ่งคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญทุกท่านดังที่ได้กล่าวมาเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนานิทานการ์ตูน

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้บริหารโรงเรียน คณะครูอาจารย์ในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลเป็นอย่างดี

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบุคคลสำคัญที่สุดในชีวิต คุณพ่อ นพ. คุณแม่บุญส่งที่เป็นแรงบันดาลใจและให้กำลังใจตลอดมาขอขอบพระคุณเพื่อนๆ พี่ๆ และ สมาชิกในครอบครัวที่ให้แรงใจ และสนับสนุนการศึกษาครั้งนี้จนเกิดความสำเร็จ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทุกท่านที่มีอาจกล่าวนามได้ทั้งหมดที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการวิจัยครั้งนี้

สุดท้ายนี้ คุณค่าและประโยชน์ที่พึงมีของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชา พระคุณแต่คุณตาบุญมี คุณยายกิมฮวย คุณพ่อ นพ. คุณแม่บุญส่ง และ ผู้มีพระคุณทุกท่านที่ช่วย อบรมสั่งสอนและเกื้อหนุนตลอดระยะเวลาที่ศึกษาและทำงานวิจัยจนกระทั่งปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จเรียบร้อย

พัชรศิริ ทศนศรี

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตการวิจัย.....	3
ตัวแปรที่ศึกษา.....	3
นิยามศัพท์.....	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
สมมติฐานการวิจัย.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและพัฒนา.....	7
ความหมายของการวิจัยและพัฒนา.....	7
องค์ประกอบของการวิจัยและการพัฒนา.....	8
ขั้นตอนของการดำเนินการวิจัยและพัฒนา.....	10
การนำมาประยุกต์ใช้กับการพัฒนาสื่อ.....	12
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม.....	14
ความหมายของจริยธรรม.....	14
ความหมายของเหตุผลเชิงจริยธรรม.....	15
องค์ประกอบของจริยธรรม.....	15
ความสำคัญของเหตุผลเชิงจริยธรรม.....	18
ลักษณะของจริยธรรม.....	19
การวัดเหตุผลเชิงจริยธรรม.....	20
ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับจริยธรรม.....	23
แนวทางการพัฒนาพฤติกรรมเชิงจริยธรรม.....	26
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัย.....	29
ความหมายของความมีวินัย.....	29
องค์ประกอบของความมีวินัย.....	30
การปลูกฝังความมีวินัย.....	33

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
ขอบข่ายของควมมีวินัย.....	37
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิทาน.....	40
ความหมายของนิทาน.....	40
ประเภทของนิทาน.....	41
ความสำคัญของนิทาน.....	41
ลักษณะนิทานที่เหมาะสมสำหรับเด็ก.....	42
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน.....	43
ความหมายของสื่อการเรียนการสอน.....	43
ประเภทของสื่อการเรียนการสอน.....	44
ขั้นตอนการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน.....	45
ขั้นตอนในการสร้างสื่อ.....	46
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิทานการ์ตูน.....	48
ความหมายของการ์ตูน.....	48
รูปแบบของการ์ตูน.....	50
ประเภทของการ์ตูน.....	50
ประโยชน์ของการ์ตูนที่มีต่อการเรียนการสอน.....	51
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	52
สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	61
3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	62
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	62
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	62
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ.....	63
การดำเนินการทดลอง.....	68
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	68
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	69
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	69

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	70
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	70
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	70
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	70
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	76
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	76
ความสำคัญของการวิจัย.....	76
ขอบเขตของการวิจัย.....	76
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	77
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	77
สรุปผลผลการวิจัย.....	77
อภิปรายผล.....	78
ข้อเสนอแนะ.....	81
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	81
บรรณานุกรม.....	82
ภาคผนวก.....	95
ภาคผนวก ก.....	96
ภาคผนวก ข.....	103
ภาคผนวก ค.....	106
ภาคผนวก ง.....	111
ภาคผนวก จ.....	135
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	142

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 พัฒนาการการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของโคลเบอร์ก.....	25
2 ผลการประเมินคุณภาพนิทานการ์ตูนโดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา.....	71
3 ผลการประเมินคุณภาพนิทานการ์ตูนโดยผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา.....	72
4 ค่าสถิติพื้นฐาน และ การประมาณค่าเฉลี่ยของระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมด้าน ความมีวินัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนใช้ ระหว่างใช้ และหลังใช้ นิทานการ์ตูนแอนิเมชัน.....	74
5 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำของเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.....	75
6 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของ แบบประเมินเหตุผลเชิงจริยธรรม ด้านความมีวินัย.....	104
7 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของ แบบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรมด้าน ความมีวินัย สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	105
8 แสดงค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น ของแบบประเมินเหตุผลเชิงจริยธรรม ด้านความมีวินัย ด้านความซื่อสัตย์.....	107
9 แสดงค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น ของแบบประเมินเหตุผลเชิงจริยธรรม ด้านความมีวินัย ด้านความรับผิดชอบ.....	108
10 แสดงค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น ของแบบประเมินเหตุผลเชิงจริยธรรม ด้านความมีวินัย ด้านความตรงต่อเวลา.....	109
11 แสดงค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น ของ แบบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรม ด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.....	110

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การที่จะแก้ปัญหาสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นจะต้องมีการร่วมมือร่วมใจของคนทุกคนในหลายๆ ฝ่ายจึงจะสามารถช่วยสังคมให้กลับมาอยู่ร่วมกันอย่างสงบ และมีความสุขได้ซึ่งสังคมที่พึงประสงค์นั้นได้กล่าวไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 พ.ศ. 2545 – 2549 ได้กำหนดวิสัยทัศน์ในการพัฒนาประเทศไทยโดยกำหนดสภาพสังคมที่พึงประสงค์โดยมุ่งพัฒนาสู่ “สังคมที่เข้มแข็งและมีดุลยภาพ” ใน 3 ด้าน โดยเฉพาะด้านสังคมคุณภาพมีคุณธรรมโดยเฉพาะการมีวินัย และได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาคนให้มีคุณภาพและรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงสอดคล้องกับแนวคิดของ ทศนิยม ทองสว่าง (2549: 167-169) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่เน้นการป้องกันเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว และชุมชนก็ได้เน้นเกี่ยวกับการมีระเบียบวินัยจากแนวคิดข้างต้นจะเห็นว่าการแก้ปัญหาต่างๆนั้นจะต้องให้ความสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาคนซึ่งมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องก็คือ ครอบครัว และชุมชน จะต้องร่วมมือกันเพื่อสร้างคนให้มีคุณภาพให้กับสังคม

ปัญหาที่สำคัญ และมีกรกล่าวถึงกันมากก็คือ ปัญหาการมีวินัยของคนในชาติเราก็จะพบว่า ปัญหาด้านวินัยนั้นเกิดขึ้นเริ่มตั้งแต่หน่วยเล็กๆขึ้นมาตั้งแต่ครอบครัว โรงเรียน ชุมชน ซึ่งเมื่อรวมกันก็กลายเป็นปัญหาระดับประเทศขึ้นมา การแก้ปัญหาจึงควรเริ่มตั้งแต่หน่วยเล็กๆ คือ ตั้งแต่ครอบครัว และ โรงเรียน สู้สังคมที่ใหญ่ขึ้นไปเมื่อคนในชาติมีวินัยแล้วก็จะทำให้คนเราอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข กมลแสง ทองศรีกมล (2550: 52-53) ได้กล่าวถึง ข้อมูลขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International) CPI เบอร์ลินเยอรมนี ได้สำรวจความเห็นของนักธุรกิจนักวิชาการนักบริหารของบริษัทใหญ่ๆสอบถามความเห็นของบุคคลที่มีต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐในประเทศต่างๆที่แสวงหาผลประโยชน์ในทางมิชอบทั้งการรับสินบน หรือ การให้สินบน หรือ การเบียดบังผลประโยชน์ของรัฐจาก 99 ประเทศเมื่อปีพ.ศ. 2542 โดยให้ผลการสำรวจมีคะแนนเต็ม 10 ผลการสำรวจพบว่าประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 68 ได้ 3.2 คะแนนซึ่งจะเห็นได้ว่าประเทศที่มีความโปร่งใสส่วนใหญ่เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ประเทศในเอเชียประเทศที่ได้ที่ 1 และที่ 2 คือ สิงคโปร์ และญี่ปุ่น ประเทศในกลุ่มอาเซียนที่ติด 1 ใน 10 มีเพียง สิงคโปร์ ประเทศเดียวและ ไทย ยังเป็นรองประเทศเพื่อนบ้านทั้ง มาเลเซีย และ ประเทศฟิลิปปินส์ ในเรื่องความโปร่งใสจากการพิจารณาจะเห็นความสัมพันธ์ของ สิงคโปร์ และ ญี่ปุ่น ว่าเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วในเอเชียและเป็นประเทศที่มีวินัยสูงกว่าคนในประเทศอื่นอย่างเห็นได้ชัดดังนั้นวินัยของเด็กในวันนี้ก็คือ วินัยของคนในชาติในอนาคตนั่นเอง

สาเหตุที่ทำให้นักเรียนกระทำผิดวินัยของชั้นเรียนมีหลายสาเหตุด้วยกันไม่ว่าจะเป็นสาเหตุ

ที่มาจากสภาพแวดล้อมนั้นก็คือ ทางครอบครัว ทางโรงเรียน เพื่อน หรือ จากคุณลักษณะของเด็กเองไม่ว่าจะเป็นความฉลาดทางอารมณ์ ทักษะคิดต่อความมีวินัยซึ่ง กาญจนา ศรีภาพสินธุ์ (2544: 10) ได้กล่าวถึง สาเหตุที่ทำให้นักเรียนกระทำผิดวินัยของชั้นเรียนไว้หลายสาเหตุดังนี้ สาเหตุที่มาจากโรงเรียน เช่น การสอนที่ขาดประสิทธิภาพ ภาระงานที่มอบหมายหนักเกินไป กิจกรรมต่างๆจัดไม่เหมาะสม ไม่น่าสนใจเด็กที่เรียนไม่ทัน ไม่ได้รับการดูแลช่วยเหลือ ความขัดแย้งระหว่างครูกับนักเรียน เป็นต้น สาเหตุจากตัวนักเรียน เช่น การไม่เข้าใจกฎระเบียบต่างๆ รวมถึงการมีความสัมพันธ์กับเพื่อนๆไปในทางเสื่อม การมีเรื่องกระทบกระทั่งกันจิตใจ การมีความรู้สึกขัดแย้งกับครูกับเพื่อนๆ และ กับทางโรงเรียน มีนิสัยการเรียนที่ไม่ดี มีปมด้อย และ สาเหตุจากทางบ้านและทางชุมชน เช่น สภาพความขาดแคลนทางเศรษฐกิจ และ สังคม ตลอดจนขาดแคลนความรักและความสัมพันธ์ที่ดีภายในครอบครัว สภาพการใช้อำนาจภายในครอบครัว สภาพบ้านที่อยู่ใกล้ที่มีสิ่งยั่วยุ และ อาชญากรรม เป็นต้น กล่าวโดยสรุปอาจแบ่งได้ว่ามีสาเหตุมาจากทางโรงเรียนจากตัวนักเรียนเองและจากทางบ้านและชุมชน

ในปัจจุบันมีนวัตกรรมทางด้านสื่อการเรียนการสอนที่น่าสนใจหลายอย่างเช่น การใช้การ์ตูนแอนิเมชันประกอบการสอนภาพประกอบคำบรรยาย บทเรียนสำเร็จรูปการ์ตูน เป็นต้น ซึ่งจะช่วยให้เด็กเกิดความเพลิดเพลิน สนุกสนานกับการเรียน และเมื่อเด็กได้เรียนจากการ์ตูนแอนิเมชันพบว่าส่วนใหญ่มีความสนใจและไม่มีสิ่งอื่นใดที่เข้ามาดึงความสนใจ เพราะ การ์ตูนแอนิเมชันสร้างความเข้าใจ และความสนใจของเด็กๆอย่างเห็นได้ชัด การ์ตูนแอนิเมชันทำให้เกิดความกระตือรือร้นไม่เบื่อหน่าย และทำความเข้าใจได้ง่าย ดังนั้นหากใช้การ์ตูนแอนิเมชันเป็นสื่อสำหรับการเรียนการสอน จะช่วยเพิ่มความเข้าใจ ดึงดูดความสนใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและตั้งใจเรียน นอกจากนี้อาจยังใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนได้อีกด้วย

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจ ที่จะศึกษาเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยผ่านนิทานการ์ตูนแอนิเมชันสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลลพบุรี เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนา ความมีวินัยของนักเรียน ในด้าน ความรับผิดชอบ การตรงต่อเวลา และความซื่อสัตย์ ต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนานิทานการ์ตูนแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลลพบุรี ดังนี้

1. เพื่อพัฒนานิทานการ์ตูนแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลลพบุรี ให้มีคุณภาพตามเกณฑ์
2. เพื่อศึกษาพัฒนาการด้านเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย ก่อนใช้ ระหว่างใช้ และ หลังใช้การใช้นิทานการ์ตูนแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลลพบุรี

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการศึกษาวิจัยครั้งนี้

1. ใต้นิทานการ์ตูนแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. เป็นแนวทางในการพัฒนานิทานการ์ตูนแอนิเมชันสำหรับเสริมสร้างเหตุผลเชิงจริยธรรม ด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนช่วงชั้นอื่นๆต่อไป

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 6 ห้องเรียน โรงเรียนอนุบาลลพบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 1 รวมนักเรียนทั้งหมด 266 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนอนุบาลลพบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 1 จำนวน 49 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ การใช้ิทานการ์ตูนแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรม ด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลลพบุรี

ตัวแปรตาม คือ เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลลพบุรี

นิยามศัพท์

1. นิทานการ์ตูนแอนิเมชัน หมายถึง นิทานการ์ตูนแอนิเมชันทั้ง 3 เรื่อง คือ เรื่อง องอาจ และวินัยกับกระเป่าเงินที่หายไปเรื่อง ผลของการขาดความรับผิดชอบของจิต และ เรื่อง นาฬิกาของน้องแก้วที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมา เพื่อใช้เสริมสร้างความมีวินัย โดยมีรูปแบบเป็นภาพเคลื่อนไหว มีเสียงประกอบ ซึ่งประกอบไปด้วย เรื่องราวเกี่ยวกับความมีวินัย ผู้วิจัยเลือกมาทั้ง 3 ด้าน คือ ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ และความตรงต่อเวลาซึ่งผู้วิจัยได้สร้างนิทานการ์ตูนแอนิเมชันเพื่อสอดคล้องกับความมีวินัย ทั้ง 3 ด้าน

2. เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย หมายถึง การตระหนักรู้ของนักเรียนที่แสดงพฤติกรรมด้านความมีวินัย ทั้ง 3 ด้าน คือ มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย มีความตรงต่อเวลา และมีความซื่อสัตย์สุจริตทั้งต่อตนเองและผู้อื่นซึ่งการตระหนักรู้ของนักเรียนสามารถวัดได้จากแบบประเมินเหตุผลเชิงจริยธรรม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก(Kohlberg) ในการศึกษาครั้งนี้จำแนกพัฒนาการทางจริยธรรมออกเป็น 3 ระดับ คือ

ระดับที่ 1 ระดับก่อนกฎเกณฑ์ เป็นระดับในการตัดสินใจเลือกกระทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองไม่คำนึงถึงผู้อื่นการตัดสินใจของนักเรียนจะขึ้นอยู่กับผู้ที่มีอำนาจเหนือตนนักเรียนจะเลือกกระทำหรือไม่กระทำให้สิ่งใดเพื่อหลีกเลี่ยงมิให้ถูกลงโทษและเลือกกระทำในสิ่งที่น่าสนใจมาให้ตนเองโดยไม่คำนึงถึงความถูกต้องของสังคม

ระดับที่ 2 ระดับตามกฎเกณฑ์ เป็นระดับที่นักเรียนตัดสินใจที่จะกระทำตามกฎเกณฑ์ของกลุ่มย่อยๆ ของตนเช่นทำตามความคาดหวังของครอบครัวถึงบทบาทหน้าที่ของตนทำตามกฎเกณฑ์ต่างๆ ของสังคมอย่างเคร่งครัดเลียนแบบหรือคล้อยตามบุคคลในกลุ่มเพื่อปรับตัวให้เข้ากับความต้องการของสังคมรู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา

ระดับที่ 3 ระดับเหนือกฎเกณฑ์ เป็นระดับที่นักเรียนต้องตัดสินใจข้อขัดแย้งต่างๆ ด้วยการนำมาพิจารณาไตร่ตรองอย่างรอบคอบด้วยตนเองเมื่อพิจารณาแล้วว่สิ่งใดสำคัญมากกว่ากันก็จะนำมาปฏิบัติตามนั้นไม่ทำตนให้ละเมิดสิทธิของผู้อื่นเคารพตนเองและควบคุมตนเองได้มีหลักการที่ถูกต้องของตนเองและอยู่นอกเหนือจากกฎเกณฑ์ของสังคม

3. ความมีวินัย หมายถึง การที่เด็กแสดงออกในการควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมของตนเองได้อย่างเหมาะสมในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นหรือแสดงพฤติกรรมต่างๆ กฎเกณฑ์ของสังคมได้อย่างเหมาะสมตามเงื่อนไขขากติกาข้อตกลงด้วยตนเองโดยไม่มีผู้ใดบังคับกระทำด้วยความพึงพอใจและรู้จักหน้าที่ของตนเองโดยเกิดความรู้สึกในด้านต่างๆ ที่ดีโดยแบ่งเป็น 3 ด้านดังนี้

3.1 ด้านความรับผิดชอบ หมายถึง การปฏิบัติตามหน้าที่ที่ตนได้รับมอบหมายด้วยความมุ่งมั่นขยันหมั่นเพียรและอดทนเพื่อให้งานที่ตนเองได้รับมอบหมายประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

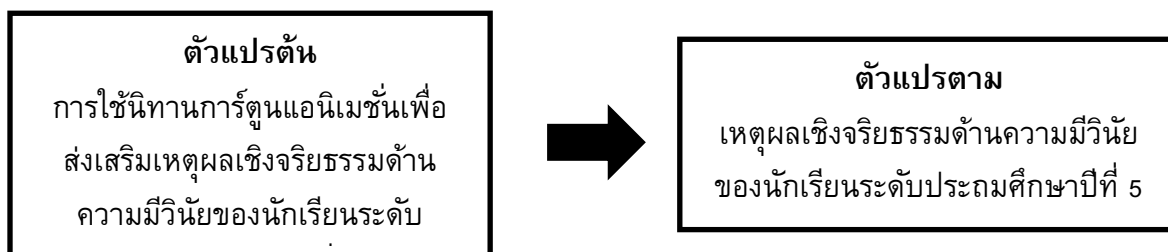
3.2 ด้านความตรงต่อเวลา หมายถึง การปฏิบัติงานหรือกิจกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดให้เสร็จตามที่กำหนดเช่นนักเรียนทำแบบฝึกหัดส่งทันตามเวลาที่ครูกำหนดทุกครั้ง

3.3 ด้านความซื่อสัตย์ หมายถึง ความรู้สึกรับผิดชอบชั่วดีการมีความละเอียดรอบคอบต่อการกระทำผิดไม่พูดสลับปลับหลอกลวงไม่คิดโกงเอาของของผู้อื่น

4. แบบประเมินเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย หมายถึง เครื่องมือที่ใช้ประเมินเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทั้ง 3 ด้าน คือ ความรับผิดชอบ ความตรงต่อเวลา และความซื่อสัตย์ ซึ่งผู้วิจัยสร้างโดยยึดหลักการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมตามทฤษฎีของโคลเบอร์ก(Kohlberg)

5. คุณภาพของนิทานการ์ตูนแอนิเมชัน หมายถึง ผลการตรวจสอบคุณภาพนิทานการ์ตูนแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยโดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา ทั้ง 3 ท่าน โดย เกณฑ์การประเมินต้องมีคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.5 ขึ้นไป จึงจะถือว่านิทานการ์ตูนแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยมีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนมีพัฒนาการด้านเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยหลังใช้นิทานการ์ตูนแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและพัฒนา
 - 1.1 ความหมายของการวิจัยและพัฒนา
 - 1.2 องค์ประกอบของการวิจัยและการพัฒนา
 - 1.3 ขั้นตอนของการดำเนินการวิจัยและพัฒนา
 - 1.4 การนำมาประยุกต์ใช้กับการพัฒนาสื่อ
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม
 - 2.1 ความหมายของจริยธรรม
 - 2.2 ความหมายของเหตุผลเชิงจริยธรรม
 - 2.3 องค์ประกอบของจริยธรรม
 - 2.4 ความสำคัญของเหตุผลเชิงจริยธรรม
 - 2.5 ลักษณะของจริยธรรม
 - 2.6 การวัดเหตุผลเชิงจริยธรรม
 - 2.7 ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับจริยธรรม
 - 2.8 แนวทางการพัฒนาพฤติกรรมเชิงจริยธรรม
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัย
 - 3.1 ความหมายของความมีวินัย
 - 3.2 องค์ประกอบของความมีวินัย
 - 3.3 การปลูกฝังความมีวินัย
 - 3.4 ขอบข่ายของความมีวินัย
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิทาน
 - 4.1 ความหมายของนิทาน
 - 4.2 ประเภทของนิทาน
 - 4.3 ความสำคัญของนิทาน
 - 4.4 ลักษณะนิทานที่เหมาะสมสำหรับเด็ก
5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน
 - 5.1 ความหมายของสื่อการเรียนการสอน
 - 5.2 ประเภทของสื่อการเรียนการสอน
 - 5.3 ขั้นตอนการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน

- 5.4 ขั้นตอนในการสร้างสื่อ
6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทานการ์ตูน
 - 6.1 ความหมายของการ์ตูน
 - 6.2 รูปแบบของการ์ตูน
 - 6.3 ประเภทของการ์ตูน
 - 6.4 ประโยชน์ของการ์ตูนที่มีต่อการเรียนการสอน
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
8. สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา

ในปัจจุบันการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษาเป็นวิธีการที่มุ่งเน้นเพื่อพัฒนาคุณภาพทางวิชาการศึกษาให้ดีขึ้นโดย บอร์ก; และ กอลล์ (Borg; and Gall. 1989: 782-785) ได้กล่าวถึง การวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา (Educational Research and Development) ว่าเป็นการพัฒนาทางการศึกษาโดยใช้พื้นฐานการวิจัยเป็นวิธีที่สำคัญนิยมใช้เพื่อพัฒนาการศึกษาเพื่อเน้นหลักเหตุผล และ ตรรกวิทยาเป็นเป้าหมายหลักในกระบวนการพัฒนา และ ตรวจสอบคุณภาพของผลผลิตทางการศึกษา (Educational Product) ผลผลิตนี้ไม่ได้หมายถึงเพียงวัสดุครุภัณฑ์ทางการศึกษาอันได้แก่ หนังสือ แบบเรียน สไลด์ เทป โทรทัศน์ คอมพิวเตอร์ และ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เท่านั้นแต่ยังหมายรวมถึง การพัฒนาอุปกรณ์ และการฝึกอบรมบุคลากรให้เหมาะสม กับงานบางครั้งจึงมีผู้เรียก การวิจัยและพัฒนาว่า R&D&D นั่นคือ Research and Development and Dissemination

1.1 ความหมายของการวิจัยและพัฒนา

นักวิชาการได้ให้ความหมายของการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา (Educational Research and Development) ไว้ดังนี้

เป็รื่อง กุ่มุท (2539: 2) กล่าวว่า การวิจัย และพัฒนาทางการศึกษา หมายถึง การวิจัยซึ่งเกิดจากความพยายามที่จะสร้างสรรค์ผลิตผลกระบวนการบางสิ่งบางอย่างตามหลักการเฉพาะตามระเบียบวิธีการวิจัยที่สามารถรับรองคุณภาพ และ ประสิทธิภาพของผลิตผลกระบวนการเมื่อนำผลนั้นไปใช้ซึ่งรูปแบบการวิจัย และ พัฒนาเป็นการแก้ปัญหาทางด้านการศึกษาบางประการซึ่งผู้วิจัยจะต้องออกแบบสร้างสรรค์ และ พัฒนาผลผลิตด้วยการทดลองประเมินผล และป้อนข้อมูลย้อนกลับเพื่อปรับปรุงผลผลิตนั้นให้พัฒนาขึ้นทั้งด้านคุณภาพ และประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

บอร์ก และ กอล (Borg & Gall. 1989: 782-785) กล่าวว่า การวิจัยและการพัฒนาทางการศึกษานั้นใช้พื้นฐานการวิจัยเป็นวิธีที่สำคัญโดยนิยมใช้เพื่อพัฒนาการศึกษาโดยเน้นหลักเหตุผล และตรรกวิทยาเป็นเป้าหมายหลักในกระบวนการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของผลผลิตทาง

การศึกษา (Educational Product) โดยผลผลิตนี้ไม่ได้หมายถึงเพียงวัสดุครุภัณฑ์ทางการศึกษาอันได้แก่หนังสือแบบเรียนสไลด์เทปโทรทัศน์คอมพิวเตอร์และโปรแกรมคอมพิวเตอร์เท่านั้นแต่ยังรวมถึงการพัฒนาอุปกรณ์และการฝึกอบรมบุคลากรให้เหมาะสมกับงานบางครั้งจึงมีผู้เรียกการวิจัยว่า R&D นั้นคือ Research and Development and Dissemination

เกย์ (Gay, 1976: 8) ได้ให้ความหมายของการวิจัยพัฒนา (Research & Development (R&D))

ไว้ดังนี้ การวิจัยและพัฒนา หมายถึง การพัฒนาองค์ประกอบที่เป็นผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในการศึกษาซึ่งผลผลิตทางการศึกษาได้แก่อุปกรณ์ที่ใช้ในการสอนสื่อการเรียนรู้จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมสื่อการสอนประเภทต่างๆและการจัดระบบการวิจัยและพัฒนาจะต้องประกอบไปด้วยองค์ประกอบต่างๆเช่นวัตถุประสงค์บุคลากรเวลาในการทำให้สมบูรณ์ผลของการพัฒนาจะทำให้มาเพื่อตอบสนองต่อความต้องการและได้รายละเอียดที่เฉพาะเจาะจงจะสมบูรณ์เมื่อผลผลิตถูกนำไปทดสอบภาคสนามและหาประสิทธิภาพให้ได้ยู่ในระดับที่ได้มาตรฐาน

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การวิจัยและพัฒนาทางการศึกษาหมายถึงกระบวนการที่นำมาพัฒนาและตรวจสอบความถูกต้องของผลิตภัณฑ์ทางการศึกษาเพื่อให้ได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์ที่สามารถนำมาใช้ได้จริงในการเรียนการสอน

1.2 องค์ประกอบของการวิจัยและการพัฒนา

การวิจัยและการพัฒนาประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 4 องค์ประกอบดังนี้

1. ผู้ต้องการใช้ผลการวิจัยและพัฒนาได้แก่ผู้ต้องการวิทยาการใหม่จากการวิจัยและพัฒนาไปใช้งานซึ่งผู้ต้องการใช้ผลงานวิจัยจะเป็นผู้กำหนดเป้าหมายของการวิจัยแต่ละครั้ง

2. นักวิจัยได้แก่ผู้ทำการวิจัยมีหน้าที่วางแผนการวิจัยให้ตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ในการช่วยหาคำตอบเพื่อแก้ปัญหาผู้ที่นำไปใช้

3. สถาบันที่ให้การสนับสนุนทุนในการวิจัยได้แก่หน่วยราชการองค์การธุรกิจเอกชนต่างๆส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาได้แก่ปัจจัยส่งเสริมต่างๆเช่นห้องสมุดและแหล่งสารนิเทศสำหรับเตรียมข้อมูลในการวิจัย

4. สิ่งส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาได้แก่ปัจจัยส่งเสริมต่างๆเช่นห้องสมุดและแหล่งสารนิเทศสำหรับเตรียมข้อมูลในการวิจัย

ความแตกต่างระหว่างการวิจัยและการพัฒนาทางการศึกษากับการวิจัยทางการศึกษา

สุขเกษม อุยโต (2537: 8-9) กล่าวว่า การวิจัยและการพัฒนาทางการศึกษาแตกต่างจากการวิจัยการศึกษาใน 2 ประการดังนี้

1. เป้าหมายการวิจัยทางการศึกษามุ่งที่จะค้นคว้าหาความรู้ใหม่โดยการวิจัยพื้นฐานหรือมุ่งหาคำตอบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานโดยการวิจัยประยุกต์แต่การวิจัยและการพัฒนาทางการศึกษามุ่งที่จะพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพผลผลิตทางการศึกษาเช่นการศึกษากการวิจัยเปรียบเทียบ

ประสิทธิผลของการสอนแต่ละแบบแต่ละผลผลิตเหล่านั้นใช้สำหรับการตั้งสมมติฐานของการวิจัยในแต่ละครั้งเท่านั้นไม่มีการพัฒนาเพื่อนำไปสู่การใช้โดยทั่วไป

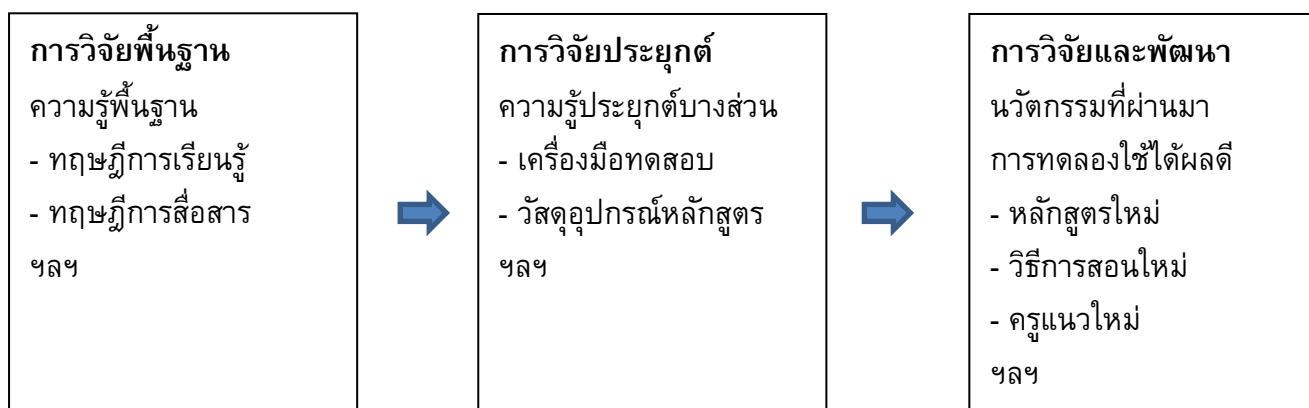
2. การนำไปใช้การวิจัยทางการศึกษามีช่องว่างที่เกิดขึ้นมาในระหว่างผลการวิจัยกับการนำผลการวิจัยไปใช้ได้จริงผลการวิจัยจำนวนมากไม่ได้นำไปใช้นักการศึกษาและนักการวิจัยหาทางลดช่องว่างด้วยวิธีการที่เรียกว่า “การวิจัยและพัฒนา” แต่ถึงกระนั้นก็ตามการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษาก็ไม่สามารถทดแทนการวิจัยทางการศึกษาได้เพียงแต่สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการวิจัยทางการศึกษาให้มีผลดีขึ้นต่อการจัดการศึกษาเป็นตัวเชื่อมเพื่อนำผลผลิตทางการศึกษาที่ได้นำไปใช้ประโยชน์ในสถานศึกษาได้จริงการใช้ยุทธวิธีการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษาเพื่อพัฒนาผลผลิตทางการศึกษาให้ดีขึ้นจึงเป็นผลโดยตรงจากการวิจัยทางการศึกษาไม่ว่าจะเป็นการวิจัยในระดับการวิจัยพื้นฐานหรือการวิจัยประยุกต์ก็ตามจะให้ประโยชน์ได้มากยิ่งขึ้น

พฤษศิริ บรรณพิทักษ์ (2531: 21-24) ได้กล่าวถึง ความแตกต่างระหว่างการวิจัยและการพัฒนาทางการศึกษากับการวิจัยทางการศึกษาว่ามีความแตกต่างกัน 2 ประการคือ

1. เป้าประสงค์ (Goal) การวิจัยทางการศึกษามุ่งค้นคว้าหาความรู้ใหม่โดยการวิจัยพื้นฐานหรือมุ่งหาคำตอบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานโดยการวิจัยประยุกต์แต่การวิจัยและพัฒนาทางการศึกษามุ่งพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์ทางการศึกษาแม้ว่าการวิจัยประยุกต์ทางการศึกษาหลายโครงการมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการศึกษาเช่น การวิจัยเปรียบเทียบประสิทธิผลของวิธีการสอนหรืออุปกรณ์การสอนผู้วิจัยอาจพัฒนาสื่อหรือผลิตภัณฑ์ทางการศึกษาสำหรับการสอนแต่ละแบบแต่ผลิตภัณฑ์เหล่านั้นได้ใช้สำหรับการทดสอบสมมติฐานของการวิจัยแต่ละครั้งเท่านั้นไม่ได้นำไปสู่การใช้สำหรับโรงเรียนทั่วไป

2. การนำไปใช้ (Utility) การวิจัยการศึกษามีช่องว่างระหว่างผลการวิจัยกับการนำไปใช้จริงอย่างกว้างขวางกล่าวคือผลการวิจัยทางการศึกษาจำนวนมากอยู่ในตู้ไม่ได้รับการพิจารณานำไปใช้นักการศึกษาและนักวิจัยจึงหาทางลดช่องว่างดังกล่าวโดยวิธีที่เรียกว่าการวิจัยและพัฒนา

การวิจัยและพัฒนาทางการศึกษามีใช้สิ่งที่จะทดแทนการวิจัยการศึกษาแต่เป็นเทคนิควิธีที่จะเพิ่มศักยภาพของการวิจัยการศึกษาให้มีผลต่อการจัดการศึกษาคือเป็นตัวเชื่อมเพื่อแปลงไปสู่ผลิตภัณฑ์ทางการศึกษาที่ใช้ประโยชน์ได้จริงในโรงเรียนทั่วไปดังนั้นการใช้กลยุทธ์การวิจัยและพัฒนาทางการศึกษาเพื่อปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาการศึกษาจึงเป็นการใช้ผลการวิจัยทางการศึกษาเป็นประโยชน์มากยิ่งขึ้นสามารถสรุปความสัมพันธ์และความแตกต่างดังภาพประกอบต่อไปนี้

ภาพประกอบ1 ความสัมพันธ์และความแตกต่างระหว่างการวิจัยทางการศึกษากับการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษาศาสตร์นิเทศสำหรับเตรียมข้อมูลในการวิจัย

1.3 ขั้นตอนของการดำเนินการวิจัยและพัฒนา

บอร์ก และ กอลล์ (Borg & Gall, 1979: 221-223) ได้อธิบายขั้นตอนที่สำคัญของการวิจัยและพัฒนาไว้ 10 ขั้นตอนคือ

1. กำหนดผลผลิตและรวบรวมข้อมูลที่จะทำการพัฒนา (Product Selection) ขั้นนี้ต้องกำหนดให้ชัดเจนว่าผลผลิตทางการศึกษาที่จะวิจัยและพัฒนาคืออะไรโดยกำหนดว่า
 - 1.1 ตรงกับความต้องการหรือไม่
 - 1.2 ความก้าวหน้าทางวิชาการมีความพอเพียงในการที่จะพัฒนาผลผลิตที่กำหนดหรือไม่
 - 1.3 บุคลากรที่มีอยู่มีทักษะความรู้และประสบการณ์ที่จำเป็นต่อการวิจัยและพัฒนานั้นหรือไม่
 - 1.4 ผลผลิตนั้นจะพัฒนาขึ้นในเวลาอันสมควรได้หรือไม่
2. รวบรวมข้อมูลและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (Research and Information Collecting) ขั้นตอนนี้เป็นการศึกษาทฤษฎีงานวิจัยและการสังเกตภาคสนามซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้ผลผลิตทางการศึกษาที่กำหนดถ้ามีความจำเป็นผู้ทำการวิจัยและพัฒนาอาจจะต้องทำการศึกษาวิจัยขนาดเล็กเพื่อหาคำตอบซึ่งงานวิจัยและทฤษฎีที่มีอยู่ไม่สามารถตอบได้ก่อนที่จะทำการพัฒนาต่อไป
3. วางแผนการวิจัยและพัฒนา (Planning) ประกอบด้วย
 - 3.1 กำหนดวัตถุประสงค์ของการใช้ผลผลิต
 - 3.2 ประเมินค่าใช้จ่ายกำลังคนและระยะเวลาที่ต้องใช้เพื่อศึกษาหาความเป็นไปได้
 - 3.3 พิจารณาผลสืบเนื่องผลผลิต
4. พัฒนารูปแบบขั้นต้นของผลผลิต (Develop Preliminary Form of Product)

ขั้นตอนนี้เป็นกรอกแบบและจัดทำผลผลิตการศึกษาตามที่วางแผนไว้เช่นถ้าเป็นโครงการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรอบรมระยะสั้นก็ต้องออกแบบหลักสูตรเตรียมวัสดุหลักสูตรคู่มือผู้ฝึกอบรมเอกสารในการฝึกอบรมและเครื่องมือประเมินผล

5. ทดลองหรือทดสอบผลผลิตครั้งที่ 1 (Preliminary Field Testing) ขั้นตอนนี้เป็นกรอกนำผลผลิตที่ออกแบบและจัดเตรียมไว้ในขั้นตอนที่ 4 ไปทดลองใช้เพื่อทดสอบคุณภาพขั้นต้นของผลผลิตในโรงเรียนจำนวน 1-3 โรงเรียนใช้กลุ่มตัวอย่างขนาดเล็กประเมินผลโดยการใช้แบบสอบถามการสังเกตและการสัมภาษณ์แล้วรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์

6. ปรับปรุงผลผลิตครั้งที่ 1 (Main Product Revision) ขั้นนี้เป็นกรอกนำข้อมูลและผลการทดลองจากขั้นตอนที่ 5 มาพิจารณาปรับปรุง

7. ทดลองหรือทดสอบผลผลิตครั้งที่ 2 (Main Field Testing) ขั้นตอนนี้เป็นกรอกนำผลผลิตที่ปรับปรุงไปทดลองเพื่อทดสอบคุณภาพของผลผลิตตามวัตถุประสงค์ในโรงเรียนจำนวน 5-15 โรงเรียนทำการประเมินผลเชิงปริมาณในลักษณะ Pre-test กับ Post-test นำผลไปเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์ของการใช้ผลผลิตอาจมีกลุ่มควบคุมหรือกลุ่มทดลองถ้าจำเป็น

8. ปรับปรุงผลผลิตครั้งที่ 2 (Operational Product Revision) เป็นขั้นตอนในการนำข้อมูลและผลการทดลองจากขั้นตอนที่ 7 มาพิจารณาปรับปรุง

9. ทดลองหรือทดสอบผลผลิตครั้งที่ 3 (Operational Field Testing) ขั้นตอนนี้เป็นกรอกนำผลผลิตที่ปรับปรุงไปทดลองเพื่อทดสอบคุณภาพการใช้งานของผลผลิตโดยผู้ใช้งานตามลำพังในโรงเรียนจำนวน 10-30 โรงเรียนประเมินผลโดยใช้แบบสอบถามการสังเกตและการสัมภาษณ์แล้วรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์

10. ปรับปรุงผลผลิตครั้งที่ 3 (Final Product Revision) เป็นขั้นตอนในการนำข้อมูลและผลการทดลองจากขั้นตอนที่ 9 มาพิจารณาปรับปรุงเพื่อผลิตและเผยแพร่ต่อไปโดยอาจนำเสนอรายงานเกี่ยวกับผลการวิจัยและพัฒนาผลผลิตในที่ประชุมสัมมนาทางวิชาการหรือวิชาชีพหรือส่งไปตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารทางวิชาการและติดต่อกับหน่วยงานทางการศึกษาเพื่อจัดทำผลผลิตทางการศึกษาเผยแพร่ไปใช้ในโรงเรียนต่างๆหรือติดต่อกับบริษัทเพื่อผลิตจำหน่าย

เมเยอร์ (Mayer, 1984: 305-344) ได้อธิบายถึงขั้นตอนของการวิจัยและพัฒนาไว้ 3 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. พิจารณาจากกลุ่มเพื่อน (Judgement by Peers) โดยให้ศึกษาชุดฝึกทีละชุดแต่หลังจากการศึกษาผู้พัฒนาชุดฝึกจะสอบถามความคิดเห็นต่างๆไปเกี่ยวกับชุดฝึกหลังจากนั้นจึงร่วมกันพิจารณาหาข้อบกพร่องเป็นรายหน้าและหลังจากนั้นให้ผู้เรียนชุดฝึกตอบแบบสอบถามแบบประเมินค่าและแบบปลายปิดเพื่อที่จะได้นำไปพิจารณาหาข้อบกพร่องต่อไปอีก

2. การทดลองกับกลุ่มเล็ก (Trial with Small Group) จากอาสาสมัครประมาณ 3-5 คนจะมีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมีการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในระหว่างเรียนหลังจากศึกษาเสร็จผู้เรียนจากชุดฝึกจะร่วมกันอภิปรายชี้แจงถึงข้อบกพร่องของชุดฝึกเพื่อพัฒนาปรับปรุงแก้ไขต่อไป

3. การทดลองกับชั้นเรียนที่เป็นตัวแทน (Trial with Representative Classes) การดำเนินการในแบบนี้จะคล้ายๆกับขั้นตอนที่ 2 คือให้มีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเนื่องจากการทดลองใช้สื่อในขั้นตอนนี้จะต้องใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นจำนวนมากจึงไม่สะดวกต่อการสัมภาษณ์หรือการอภิปรายแบบเดิมข้อมูลที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนจึงได้จากแบบสอบถามและนำมาวิเคราะห์เพื่อที่จะหาข้อบกพร่องของสื่อเพื่อทำการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

เอสพิช และ วิลเลียมส์ (Espich; & Williams. 1967: 75-79) ได้อธิบายถึงการทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไขสื่อการสอนและบทเรียนสำเร็จรูปไว้ 3 ขั้นตอนดังนี้

1. การทดสอบทีละคน (One to One Testing) จากกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนระดับต่ำกว่ากลางเล็กน้อยจำนวน 2-3 คนเพื่อให้ศึกษาสื่อที่พัฒนาขึ้นและหลังจากการศึกษาผู้พัฒนาจะสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อบกพร่องของสื่อจากกลุ่มตัวอย่าง

2. การทดลองกลับกลุ่มเล็ก (Small Group Testing) ใช้กลุ่มตัวอย่าง 5-8 คนดำเนินการคล้ายขั้นตอนที่ 1 แต่ในกลุ่มตัวอย่างได้รับการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อนำผลไปวิเคราะห์ทดสอบประสิทธิภาพของสื่อโดยอาศัยเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 โดย 90 ตัวแรกหมายถึงคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนทั้งหมดเมื่อคิดเป็นร้อยละแล้วได้ 90 หรือสูงกว่าส่วน 90 ตัวที่สองหมายถึงผู้เรียนร้อยละ 90 ของทั้งหมดสามารถทำข้อสอบข้อหนึ่งๆได้ถูกต้องหากผลการวิเคราะห์เป็นไปตามเกณฑ์ดังกล่าวก็ต้องปรับปรุงแก้ไขเฉพาะส่วนที่บกพร่องเพื่อนำไปทดลองใช้ในขั้นตอนที่ 3 ต่อไป

3. การทดลองภาคสนาม (Field Testing) เป็นการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชากรเป้าหมายจริงโดยผู้พัฒนาสื่อจะไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับทดลองด้วยแต่จะอาศัยครูผู้สอนดำเนินการแทนโดยใช้วิธีดำเนินการเช่นเดียวกับตอนที่ 2

1.4 การนำมาประยุกต์ใช้กับการพัฒนาสื่อ

ปัจจุบันมีการนำแนวคิดการวิจัยและพัฒนาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาสื่อการสอนโดยเฉพาะสื่อการสอนที่ช่วยในการเรียนรู้ด้วยตัวเองเช่นคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) โดยอเลสซี่ และทรอลลลิป (Alessi; & Trollip. 1991: 274-278) ได้เสนอขั้นตอนการพัฒนาไว้ 8 ขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดจุดมุ่งหมายของบทเรียนที่ผู้เรียนควรรู้และความสามารถของผู้เรียนเมื่อการเรียนสิ้นสุดเพียงบทเดียวโดยพิจารณาความรู้พื้นฐานและความต่อเนื่องของเนื้อหาใหม่กับความรู้เดิมและกำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมเพื่อการวัดความสามารถของผู้เรียนเมื่อการเรียนสิ้นสุด

2. การรวบรวมทรัพยากรทรัพยากรจะแบ่งเป็น 3 ประเภทคือด้านเนื้อหาวิชาได้แก่ตำราเรียนหนังสืออ้างอิงสื่อต้นแบบเป็นต้นด้านการพัฒนาการสอนได้แก่ตำราการออกแบบการสอนแผ่นเรื่องราว (Storyboards) รูปภาพเป็นต้นและด้านการส่งผ่านบทเรียนได้แก่เครื่องคอมพิวเตอร์คู่มือการปฏิบัติการของเครื่องระบบสนับสนุนการใช้เครื่องมือเป็นต้น

3. การสร้างความคิดเกี่ยวกับบทเรียนด้วยการระดมความคิดทั้งเรื่องที่ต้องสอนและวิธีการสอนจะทำให้ได้ความคิดที่สร้างสรรค์และน่าสนใจ

4. การจัดระบบความคิดโดยการจัดความคิดที่ไม่มีคุณค่าออกไปจัดลำดับรายการแสดงรายละเอียดและทำการปรับความคิดที่ดี

5. การผลิตบทเรียนบนกระดาษเป็นการร่างเนื้อหาการสอนโดยการเสนอข้อเสนอสถานการณ์ เชื่อมต่อข้อเสนอสถานการณ์ข้อมูลป้อนกลับคำแนะนำการบันทึกผลและกราฟิกต่างๆการทำแผ่นเรื่องราวซึ่งเป็นภาพแทนจอภาพของคอมพิวเตอร์

6. การเขียนผังงานเป็นการแสดงการทำงานของโปรแกรมที่มีการแสดงรายละเอียดของข้อความคำถามโอกาสเลือกกราฟิกเป็นต้นการเขียนผังงานจะมีรายละเอียดและสลับซับซ้อนมากควรทำเป็นชุดเริ่มจากผังงานที่แสดงเฉพาะหลักการสำคัญจนถึงขั้นสุดท้ายที่มีรายละเอียดสมบูรณ์

7. การเขียนโปรแกรมเป็นกระบวนการแปลผังงานและแผ่นเรื่องราวให้แก่เครื่องคอมพิวเตอร์

8. การประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพของบทเรียนเป็นการประเมินจากความคิดเห็นของผู้สอนหรือนักออกแบบการสอนผู้เรียนและการนำไปใช้จริงโดยพิจารณาบุคลิกภาพที่น่าสนใจและการทำงานที่มีประสิทธิภาพ

แนวคิดในการทดลองใช้และการปรับปรุงแก้ไข

ชวาร์ต และ เลวิส (Schwart; & Lewis.1989: 16-21) ได้เสนอแนวคิดขั้นตอนในการทดลองใช้และการปรับปรุงเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ประเมินผลคู่มือบทเรียนโดยผู้สอนผู้สอนเป็นผู้พิจารณาบทเรียนโดยดูภาพรวมทั่วไปของบทเรียนและดูการบูรณาการของเทคนิคการสอนและแนวคิดขั้นพื้นฐาน

ขั้นตอนที่ 2 เป็นการประเมินบทเรียนโดยผู้สอนผู้สอนจะทบทวนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อพิจารณาภาพรวมทั่วไปของบทเรียนการออกแบบบทเรียนการออกแบบคำถามในบทเรียนที่สัมพันธ์กับลักษณะของบทเรียนที่ออกแบบไว้

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินผลบทเรียนโดยผู้เรียนโดยผู้เรียนเป็นการประเมินเพื่อพิจารณาประสิทธิภาพของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนในด้านต่างๆเช่นการเริ่มต้นการควบคุมอัตราเร็วในการเรียนการออกแบบจอภาพความสะดวกรวดเร็วในการใช้แป้นพิมพ์ เป็นต้น

ดังนั้นการวิจัยและพัฒนาหรือการวิจัยเชิงพัฒนาจึงเป็นรูปแบบของการวิจัยทางการศึกษา ทั้งการวิจัยพื้นฐานและการวิจัยประยุกต์ซึ่งมีการนำไปใช้ในการพัฒนาการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ นับได้ว่าการวิจัยและพัฒนาเป็นแนวทางหนึ่งที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาการศึกษาทำให้มีการนำผลงานวิจัยไปใช้กันอย่างกว้างขวาง

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม

2.1 ความหมายของจริยธรรม

ความหมายของจริยธรรมได้มีนักการศึกษาบางท่านได้ให้ความหมายชัดเจนพอสมควร กรมวิชาการ (2523: 3) กล่าวว่า เป็นพฤติกรรมกระทำที่บุคคลตัดสินใจจะกระทำถูกหรือผิดในสถานการณ์แวดล้อมต่างๆทั้งนี้จะขึ้นอยู่กับอิทธิพลของความเข้าใจในเหตุผลของความถูกต้องดีงามและความพึงพอใจที่จะนำจริยธรรมมาเป็นแนวประพฤติปฏิบัติ

พจนานุกรมฉบับเฉลิมพระเกียรติ (2531: 135) ได้ให้ความหมายของจริยธรรมในฐานะเป็นคำนามว่า หมายถึง ธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติศีลธรรมหรือกฎศีลธรรม

กรมวิชาการ (2523: 8) กล่าวว่าจริยธรรม คือ การกระทำทั้งกายวาจาและใจที่ดีงามเป็นประโยชน์ต่อตนเองผู้อื่นและสังคม

พระราชวรมนู (2523: 10) กล่าวว่า จริยธรรมคือสิ่งที่ได้ทำในทางวินัยจนเกิดความเคยชินขึ้นมาพลังใจมีความตั้งใจแน่วแน่มีความประทับใจเรื่องจริยธรรมต้องอาศัยปัญหาปัญญาอันเกิดจากความศรัทธาเชื่อถือผู้อื่นในบางครั้งจริยธรรมก็เกิดโทษเมื่อไม่มีปัญญากำกับ

พนัส หันนาคินทร์ (2523: 48) กล่าวว่า จริยธรรม หมายถึง ความประพฤติอันพึงปฏิบัติต่อตนเองต่อผู้อื่นและต่อสังคมทั้งนี้เพื่อก่อให้เกิดความเจริญรุ่งเรืองขึ้นในสังคมการที่จะปฏิบัติให้เป็นไปเช่นนี้ได้ผู้ปฏิบัติต้องรู้จักว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดผิดตั้งนั้นการปฏิบัติตามหลักจริยธรรมจึงต้องประกอบกันทั้งความรู้สึกทางจิตใจและการปฏิบัติทางกายอันสอดคล้องกับความรู้สึกทางจิต

ดวงเดือน พันธมนาวิน (2524: 3) กล่าวว่า เป็นการแสดงพฤติกรรมของบุคคลที่สังคมนิยมชมชอบหรืองดเว้นการแสดงพฤติกรรมฝ่าฝืนในสังคมนั้นพฤติกรรมเชิงจริยธรรมจึงเป็นสิ่งที่สังคมให้ความสำคัญมากกว่าด้านอื่น ๆ ทั้งนี้เพราะการกระทำในทางที่ดีและเลวของบุคคลนั้นส่งผลโดยตรงต่อความผาสุกและความทุกข์ของสังคม

กนก จันทร์ขจร (2528: 13) ให้ความหมายของจริยธรรมว่า หมายถึง การประพฤติถูกตามลักษณะของพลเมืองดีให้มีคุณภาพ บุคลิกลักษณะ อุปนิสัย และพฤติกรรมที่ดี มีศีลธรรมตามความต้องการและจำเป็นของประเทศชาติ

โกวิท ประวาลพฤษ์ (2529: 20-21) กล่าวว่า เป็นการแสดงพฤติกรรมที่ดีงามในทุกโอกาสจนกลายเป็นบุคลิกของบุคคลการปฏิบัติตามเหตุผลด้วยความยินดีและพึงพอใจจนเชื่อมั่นอย่างแน่วแน่ปฏิบัติอย่างคงเส้นคงวาในทุกโอกาส

สาโรช บัวศรี (2532: 59) ให้ความหมายว่า จริยธรรม คือ แนวทางในการประพฤติเพื่ออยู่กันอย่างร่มเย็นในสังคม

โกศล มีคุณ (2533: 5) กล่าวว่า จริยธรรม หมายถึง ระเบียบ กฎเกณฑ์ และแนวทางความประพฤติเป็นตัวแทนที่เรียกได้ว่าการแสดงออกที่มีจริยธรรมเป็นอย่างไร ส่วนคุณลักษณะภายในและพฤติกรรมของบุคคลนั้นเป็นสิ่งที่บ่งบอกคุณภาพทางจริยธรรมของบุคคล

แต่ละคน ในอันที่จะแสดงออกได้อย่างเหมาะสมกับกฎเกณฑ์ภายนอก และการวัดจริยธรรมของบุคคลก็ควรจะวัดลักษณะทางจิตและตัวพฤติกรรมของบุคคลนี้เอง

บุญลักษณ์ อึ้งชัยพงษ์ (2536: 25) กล่าวว่า จริยธรรม หมายถึง แนวทางในการประพฤติปฏิบัติที่ดีงามและถูกต้องทั้งต่อตนเองต่อผู้อื่นและต่อสังคมเพื่อที่จะอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่าจริยธรรม หมายถึง ความประพฤติทั้งกาย วาจา ใจ ในสิ่งที่ดีงามที่ควรปฏิบัติต่อตนเองและผู้อื่น

2.2 ความหมายของเหตุผลเชิงจริยธรรม

โคลเบอร์ก (Kohlberg. 1967: 49-50) ให้ความหมายของคำว่า เหตุผลเชิงจริยธรรม หมายถึง เหตุผลของบุคคลที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกที่จะประพฤติปฏิบัติพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เหตุผลนี้แสดงให้เห็นเหตุจูงใจที่อยู่เบื้องหลังของการประพฤติพฤติกรรมนั้นๆ

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2524: 2-5) ให้ความหมายของคำว่า เหตุผลเชิงจริยธรรมหมายถึง เหตุผลในการเลือกหรือไม่เลือกกระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งเป็นเครื่องแสดงมูลเหตุจูงใจที่อยู่เบื้องหลังการกระทำของบุคคลเหตุผลเชิงจริยธรรมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมประเภทต่างๆตลอดจนพัฒนาการทางด้านอื่นๆของบุคคลโดยเฉพาะพัฒนาการทางด้านสติปัญญา และพัฒนาการทางด้านอารมณ์ด้วย

อัญชลี เครือคำขาว (2540: 57) ให้ความหมายของคำว่า เหตุผลเชิงจริยธรรมหมายถึง เหตุผลที่บุคคลใช้ในการตัดสินใจหรืออยู่เบื้องหลังการตัดสินใจที่จะกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมต่างๆเมื่อบุคคลใช้เหตุผลจะสามารถวินิจฉัยได้ว่าเป็นเหตุผลระดับใด

ดวงตา เครือทิวา (2544: 14) ให้ความหมายของคำว่า เหตุผลเชิงจริยธรรม หมายถึง เหตุผลที่บุคคลใช้ในการตัดสินใจหรืออยู่เบื้องหลังการตัดสินใจที่จะกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมต่างๆเมื่อบุคคลใช้เหตุผลจะสามารถวินิจฉัยได้ว่าเป็นเหตุผลระดับใดซึ่งเหตุผลที่แสดงออกมาจะแสดงถึงพัฒนาการทางจริยธรรมของบุคคลโดยเหตุผลเชิงจริยธรรมในระดับต่ำสุดเป็นระดับที่บุคคลมีความเห็นแก่ตัวมากที่สุดและค่อยๆลดความเห็นแก่ตัวลงตามลำดับขั้นเปลี่ยนเป็นเห็นแก่พวกพ้องเห็นแก่ส่วนรวมจนในที่สุดเป็นการทำความดีเพื่อความดีโดยแท้จริงโดยไม่หวังผลตอบแทนจากการกระทำนั้น

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า เหตุผลเชิงจริยธรรม หมายถึง เหตุผลในการเลือกที่จะกระทำหรือเลือกที่จะไม่กระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งในสถานการณ์นั้นเหตุผลนี้จะแสดงถึงแรงจูงใจที่อยู่เบื้องหลังการกระทำต่างๆของบุคคล

2.3 องค์ประกอบของจริยธรรม

เจียมจิต บุญรักษ์ (2534: 10) ได้จำแนกองค์ประกอบของจริยธรรมออกเป็น 3 อย่างคือ

1. องค์ประกอบทางปัญญา คือ ส่วนที่เป็นความรู้ความเชื่อต่างๆที่เกี่ยวกับพฤติกรรมทางจริยธรรมซึ่งเป็นการรู้ความเข้าใจในเหตุผลของความถูกต้องดีงามสามารถตัดสินแยกพฤติกรรมที่ดีที่ถูกที่ควรออกจากพฤติกรรมที่ไม่ดีไม่ถูกไม่ควรมโนทัศน์อื่นที่ใช้เรียกองค์ประกอบส่วนนี้ได้แก่ ความคิดทางจริยธรรม (Moral thought) ค่านิยมทางจริยธรรม (Moral value) ความเชื่อทางจริยธรรม (Moral judgment) การให้เหตุผลทางจริยธรรม (Moral reasoning) และความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรม (Moral cognition)

2. องค์ประกอบทางอารมณ์ คือ ความรู้สึกหรือปฏิกิริยาที่มีต่อลักษณะหรือพฤติกรรมเชิงจริยธรรมว่าตนชอบหรือไม่ชอบเพียงใดซึ่งส่วนใหญ่จะสอดคล้องกับค่านิยมในสังคมนั้นองค์ประกอบในด้านนี้มีความหมายกว้างกว่าความรู้ความเข้าใจเชิงจริยธรรมของบุคคลเพราะรวมทั้งความรู้และความรู้สึกในเรื่องนั้นๆเข้าด้วยกันและองค์ประกอบด้านนี้ยังเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมได้มโนทัศน์ที่ใช้เรียกแทนองค์ประกอบนี้ได้แก่เจตคติทางจริยธรรม (Moral attitude) ความรู้สึกทางจริยธรรม (Moral feeling) และปฏิกิริยาทางจริยธรรม (Moral reaction)

3. องค์ประกอบทางพฤติกรรม คือ พฤติกรรมหรือการกระทำที่บุคคลแสดงต่อตนเองต่อผู้อื่นและต่อสิ่งแวดล้อมเป็นพฤติกรรมที่สามารถตัดสินได้ว่าดีหรือไม่ดีถูกหรือผิดควรหรือไม่ควรซึ่งอิทธิพลส่วนหนึ่งที่มีผลต่อการกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมใดจะขึ้นอยู่กับอิทธิพลขององค์ประกอบทั้งสองประการที่กล่าวมาแล้วพฤติกรรมเชิงจริยธรรมเป็นสิ่งที่สังคมให้ความสำคัญมากกว่าด้านอื่นๆทั้งนี้เพราะการกระทำในทางที่ดีและเลวของบุคคลนั้นส่งผลโดยตรงต่อความผาสุกและความทุกข์ของสังคมมโนทัศน์ที่ใช้เรียกองค์ประกอบนี้ได้แก่ความประพฤติทางจริยธรรม

ลัวัน สายยศ; และ อังคณา สายยศ (2543: 165–168) ได้สรุปลักษณะของจริยธรรมไว้ดังนี้

1. ด้านความรู้ความคิดในที่นี่เราจะต้องได้รับการเรียนรู้ว่าสังคมเรา หรือ สังคมโลกสอนไว้ว่าสิ่งที่ดี – เลว , สมควร – ไม่สมควร , ประารถนา – ไม่ปรารถนานั้นมีอะไรบ้างสังคมได้คิดไว้อย่างไรคนรุ่นก่อนในสังคมได้คิดกันไว้แล้วโดยเฉพาะธรรมชาติของศาสนาต่างๆซึ่งก็เป็นแนวคิดของคนรุ่นก่อนๆเช่นกันคนในรุ่นต่อมาศึกษาและคิดค้นเพิ่มเติมอีกเรื่อยๆอันจะเป็นหลักในการยึดถือในสังคมเพื่อให้สังคมอยู่ได้อย่างมีความสุขเนื้อหาจริยธรรมเหล่านี้สังคมแต่ละสังคมสั่งสอนอบรมลูกหลานสืบทอดกันมาตลอดหลายพันปีมาแล้วการอบรมสั่งสอนกุลศุลธรรมอกุศลธรรมกฏหมายและระเบียบประเพณีของกลุ่มคนถือเป็นการให้ความรู้ความคิดด้านจริยธรรมบางคนรู้มากคิดเป็นบางคนรู้น้อยคิดไม่เป็นอันนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้เรียนรู้ซึ่งแต่ละคนมีความแตกต่างกันโดยธรรมชาติอยู่แล้วการเรียนรู้จริยธรรมไม่เท่ากันและการคิดเกี่ยวกับจริยธรรมแตกต่างกันจึงถือเป็นเรื่องธรรมดาของมนุษย์คนไม่รู้จะอะไรดีอะไรเลวอะไรคือบาปอะไรคือบุญจึงปรากฏมีอยู่ในสังคมทั่วไปดังนั้นการรู้ความหมายของหัวข้อจริยธรรมจึงควรพิจารณา 4 ประการได้แก่จริยธรรมข้อนั้นคืออะไรเกิดมาจากอะไรเพื่อประโยชน์อะไรและประสบความสำเร็จได้โดยวิธีใดก็แสดงว่าผู้นั้นมีความรู้ทางจริยธรรมจริง

2. ด้านความรู้สึกการเกิดความรู้สึกจะต้องมีเป้าของความรู้สึกนั้นคือเนื้อหา

ทางจริยธรรมถือเป็นเป้าของความรูสึก เช่น ความซื่อสัตย์ ความเมตตา ความประหยัด ความเคารพ ต่อกฎเกณฑ์ ความเสียสละ ความรับผิดชอบ ความรักชาติ ฯลฯ เหล่านี้ ถือเป็นเป้าของความรูสึก ความรูสึกของคนจะแสดงออกต่อเป้าในรูปของความชื่นชอบ – ความไม่ชื่นชอบจะเข้มข้นมากน้อย เท่าไรขึ้นอยู่กับการประเมินเป้าของความรูสึกนั้น ๆ ถ้าพูดจริง ๆ แล้วในข้อนี้ก็คือค่านิยมนั่นเอง จริยธรรมนั้นจะเอาค่านิยมและคุณธรรมทั้งทางบวกหรือลบไปพิจารณาประพฤติปฏิบัติลงมือกระทำ เมื่อพบกับเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งดังนั้นผู้จะเอาค่านิยมแบบไหนไปใช้จึงขึ้นอยู่กับระดับ ความรูสึกขั้นนี้สำคัญขั้นความรูสึกนี้เป็นภาวะที่เกิดขึ้นร้อนรนในใจอย่างยิ่งเท่านั้นยังไม่ถึง

3. ด้านการแสดงผลพฤติกรรมปฏิบัติ หมายถึง การที่บุคคลแสดงผลการกระทำเมื่อ

พบปัญหาทางจริยธรรมขึ้นการแสดงการลงมือทำเกิดจากการพิจารณาตัดสินใจโดยอาศัยความรูสึก ที่มีอยู่มาก่อนถ้าคนขาดจริยธรรมเมื่อพบปัญหาทางจริยธรรมขึ้นจะแสดงผลการกระทำไม่ดีออกมาทันทีส่วนใหญ่จริยธรรมจะมองด้านแสดงผลพฤติกรรมคือการแสดงผลการกระทำเป็นหลักสำคัญสังคมจะ อยู่ได้อย่างสงบสุขอยู่ที่การแสดงผลพฤติกรรมเชิงจริยธรรมอันนี้การทำสงครามการฆ่าฟันกันการปล้น การขโมยการโกหกหลอกลวงการเอาผิดเอาเปรียบ ฯลฯ เหล่านี้เป็นแสดงผลพฤติกรรมเชิงจริยธรรม ทางลบบางที่เราเรียกว่าคนไม่มีจริยธรรมแต่จริง ๆ แล้วเป็นคนมีจริยธรรมต่ำจนเป็นลบส่วนการแสดง พฤติกรรมเมตตาช่วยเหลือคนให้ทานเห็นใจผู้อื่นซื่อสัตย์ยุติธรรม ฯลฯ เหล่านี้ถือเป็นการแสดงผล พฤติกรรมเชิงจริยธรรมทางลบแต่จะบวกมากหรือบวกน้อยขึ้นอยู่กับความเข้มข้นของความรูสึกด้าน จริยธรรมนั้น ๆ ของคนนั้นด้วยถ้าการอบรมสั่งสอนด้านความรูสึกความคิดได้ดีด้านความรูสึกก็ดีแต่ถ้า การแสดงผลพฤติกรรมเชิงจริยธรรมไม่ดีก็ไม่มีประโยชน์อะไรสังคมก็จะอยู่เย็นเป็นสุขไม่ได้การแสดงผล พฤติกรรมหรือการกระทำจึงถือว่าสำคัญที่สุด

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2524: 2-3) ได้กล่าวถึง จริยธรรมของมนุษย์ไว้ด้วยกันว่าประกอบ ไปด้วยความรูสึกเชิงจริยธรรมเจตคติเชิงจริยธรรมเหตุผลเชิงจริยธรรมและพฤติกรรมเชิงจริยธรรม สามารถสรุปเป็นรายละเอียดได้ดังนี้

1. ความรูสึกเชิงจริยธรรมคือการมีความรูสึกว่าในสังคมของตนนั้นถือว่าการกระทำชนิดใดดีควร กระทำและการกระทำชนิดใดเลวควรงดเว้นลักษณะและพฤติกรรมประเภทใดเหมาะสมหรือไม่ มากน้อยเพียงใดปริมาณความรูสึกเชิงจริยธรรมหรือความรูสึกเกี่ยวกับค่านิยมทางสังคมนี้ขึ้นอยู่กับอายุระดับ การศึกษาและพัฒนาการทางสติปัญญาของบุคคลด้วยความรูสึกทางด้านกฎเกณฑ์ทางสังคมและศาสนา ส่วนใหญ่เด็กจะเริ่มเรียนรู้ได้ตั้งแต่แรกเกิดโดยเฉพาะในช่วงอายุ 2-10 ปีจะได้รับการปลูกฝังค่านิยม เหล่านี้เป็นพิเศษ

2. เจตคติเชิงจริยธรรมคือความรูสึกของบุคคลเกี่ยวกับลักษณะหรือพฤติกรรมเชิง จริยธรรมต่าง ๆ ว่าตนชอบหรือไม่ชอบลักษณะนั้น ๆ เพียงใดเจตคติเชิงจริยธรรมของบุคคลส่วนมาก จะสอดคล้องกับค่านิยมในสังคมนั้น ๆ แต่บางคนในสถานการณ์ที่ปกติอาจมีเจตคติที่แตกต่างไปจาก ค่านิยมของสังคมก็ได้เจตคติเชิงจริยธรรมของบุคคลนั้นมีความหมายอย่างกว้างขวางกว่าความรูสึกเชิง จริยธรรมของบุคคลเพราะเจตคติเชิงจริยธรรมมีคุณสมบัติที่ใช้ในการทำนายพฤติกรรมได้อย่าง แม่นยำกว่าการใช้ความรูสึกเกี่ยวกับค่านิยมทางสังคมของบุคคล

3. เหตุผลเชิงจริยธรรมคือการที่บุคคลใช้เหตุผลที่จะเลือกกระทำหรือไม่กระทำอย่างใดอย่างหนึ่งเหตุผลที่กล่าวถึงนี้จะแสดงให้เห็นถึงเหตุจูงใจที่อยู่เบื้องหลังการกระทำต่างๆของบุคคล การศึกษาเหตุผลเชิงจริยธรรมจะทำให้ทราบว่าบุคคลผู้มีจริยธรรมในระดับแตกต่างกันอาจจะมีการกระทำที่คล้ายคลึงกันได้และบุคคลที่กระทำเหมือนกันอาจมีเหตุผลเบื้องต้นในการกระทำและระดับจริยธรรมที่แตกต่างกันได้

4. พฤติกรรมเชิงจริยธรรมคือการที่บุคคลแสดงพฤติกรรมที่สังคมนิยมชมชอบหรืองดเว้นการแสดงพฤติกรรมอันฝ่าฝืนกฎเกณฑ์หรือค่านิยมในสังคมนั้นพฤติกรรมเชิงจริยธรรมเป็นสิ่งที่สังคมให้ความสำคัญมากกว่าด้านอื่นๆของจริยธรรมทั้งนี้เพราะการกระทำในทางที่ดีและเลวของบุคคลนั้นส่งผลโดยตรงต่อความผาสุกและความทุกข์ของคนในสังคม

จากลักษณะของจริยธรรมสรุปได้ว่าจริยธรรมแบ่งเป็น 2 ลักษณะดังนี้

1. ด้านความรู้ความคิดได้แก่ความรู้เจตคติและเหตุผลเชิงจริยธรรมโดยสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่อยู่ในตัวของบุคคลซึ่งไม่สามารถมองเห็นต้องใช้เครื่องมือวัดว่าบุคคลนั้นมีสิ่งเหล่านั้นมากน้อยเพียงใด

2. ด้านพฤติกรรมหรือการกระทำเป็นการแสดงพฤติกรรมซึ่งเป็นสิ่งที่สังคมให้ความสำคัญมากกว่าด้านความรู้ความคิดเพราะสามารถสังเกตการกระทำเหล่านั้นได้โดยตรงและสามารถบอกได้อย่างมั่นใจว่าบุคคลนั้นมีพฤติกรรมหรือการกระทำเชิงจริยธรรมด้านนั้นๆมากน้อยเพียงใด

2.4 ความสำคัญของเหตุผลเชิงจริยธรรม

เป็นที่ยอมรับกันว่าในชีวิตประจำวันของคนเราจะต้องเผชิญกับปัญหาที่ต้องขบคิดต้องตัดสินใจอยู่ตลอดเวลาปัญหาบางอย่างง่ายต่อการตัดสินใจไม่ต้องใช้ความคิดใช้เวลามากนักแต่บางปัญหามีความยุ่งยากซับซ้อนต้องใช้ความคิดพิจารณาไตร่ตรองอย่างรอบคอบก่อนที่จะตัดสินใจ บุคคลที่พิจารณาสິงต่างๆด้วยเหตุผลจะสามารถตัดสินใจได้อย่างถูกต้องเหมาะสมก่อให้เกิดผลดีต่อตนเองและสังคม

พิชาญ สำอางศรี (2527: 14) กล่าวว่า เหตุผลเชิงจริยธรรมเป็นเหตุผลที่บุคคลใช้ในการตัดสินใจหรืออยู่เบื้องหลังการตัดสินใจที่จะกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมต่างๆเมื่อบุคคลได้ให้เหตุผลเราสามารถวินิจฉัยความได้ว่าเป็นเหตุผลชั้นไหนตามทฤษฎีของโคลเบอร์กซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับใหญ่คือระดับต่ำหรือระดับก่อนกฎเกณฑ์มีลักษณะยึดความต้องการของตนเองเป็นศูนย์กลางระดับกลางหรือระดับตามกฎเกณฑ์มีลักษณะยึดความต้องการของกลุ่มคนเป็นหลัก ระดับสูงหรือระดับเหนือกฎเกณฑ์มีลักษณะยึดความต้องการและประโยชน์ของส่วนรวมเป็นหลักแต่ระดับนี้จะแบ่งแยกย่อยออกเป็นระดับละ 2 ชั้นรวมเป็นชั้นเหตุผลเชิงจริยธรรมทั้ง 6 ชั้น

เหตุผลเชิงจริยธรรมชั้นต่ำสุดเป็นชั้นที่บุคคลมีความเห็นแก่ตัวมากที่สุดและค่อยๆ

ลดความเห็นแก่ตัวลงตามลำดับขั้นเปลี่ยนเป็นเห็นแก่พวกพ้องในที่สุดยึดหลักอันเป็นอุดมคติโดยเห็นแก่ส่วนรวมอันหมายถึงมนุษยชาติจะนั่นการที่บุคคลมีเหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับสูงย่อมเป็นที่ต้องการของสังคม

โคลเบอร์ก (Kohlberg. 1969: 58-63) เชื่อว่าการสอนจริยธรรมแก่เด็กจะบรรลุเป้าหมายให้เด็กมีจริยธรรมอย่างแท้จริงนั้นทำได้ก็เพียงโดยการสอนให้เขามีหลักในการตัดสินใจทางจริยธรรมที่ถูกต้องเพราะหลักทางจริยธรรมเป็นสิ่งที่บุคคลได้ใช้ในการแก้ปัญหาขัดแย้งทางจริยธรรมระหว่างบุคคลเป็นเกณฑ์หรือแนวทางสำหรับการประพฤติเป็นเหตุผลสำหรับการตัดสินใจในการประพฤติปฏิบัติความสามารถในการใช้จริยธรรมซึ่งบุคคลอาจมีเหตุผลเชิงจริยธรรมในระดับที่แตกต่างกันออกไปโคลเบอร์กจึงสนับสนุนให้มีการส่งเสริมพัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กให้สูงขึ้นทั้งนี้เพราะจริยธรรมขั้นสูงดีกว่าขั้นต่ำโคลเบอร์กให้เหตุผลค้ำกล่าวของเขาไว้ดังนี้

1. คนที่ให้เหตุผลขั้นสูงสามารถจะแก้ปัญหาได้ดีกว่าคนที่ให้เหตุผลขั้นต่ำ

2. คนที่ให้เหตุผลขั้นสูงสามารถมองเห็นความแตกต่างมองเห็นความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของสิ่งต่าง ๆ ได้เช่นความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันระหว่างกฎหมายกับความยุติธรรมและ

มีความสามารถในการคิดหรือเข้าใจหลักการที่เป็นสากลเช่นหลักของความยุติธรรมได้ดีกว่าคนที่ให้เหตุผลขั้นต่ำ (Fenton Edwin. 1976: 188-193) จึงเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าความสามารถในการตัดสินใจได้อย่างถูกต้องเหมาะสมในสถานการณ์ต่างๆเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับบุคคลและควรส่งเสริมให้เด็กมีทักษะด้านนี้ไว้

จากผลการวิจัยของ ดวงเดือน พันธุนาวิณ; และเพ็ญแข ประจันปัจฉินึก (ดวงเดือน พันธุนาวิณ; และเพ็ญแขประจันปัจฉินึก. 2520: 11) ยืนยันว่าเหตุผลเชิงจริยธรรมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมและสามารถทำนายพฤติกรรมเชิงจริยธรรมอันแสดงถึงความมีจริยธรรมสูงมากกว่าผู้มีเหตุผลเชิงจริยธรรมต่ำอย่างเชื่อมั่นได้และ ดวงเดือน พันธุนาวิณได้กล่าวสรุปจากการวิจัยเรื่อง “จริยธรรมของเยาวชนไทย” ว่าเหตุผลเชิงจริยธรรมเป็นลักษณะหนึ่งซึ่งควรได้รับการส่งเสริมเพื่อพัฒนาจริยธรรมของบุคคลและผลการวิจัยนี้มีประโยชน์อย่างยิ่งในการให้แนวทางในการสร้างหลักสูตรและวิธีฝึกอบรมทางจริยศึกษาแก่เยาวชนไทย

2.5 ลักษณะของจริยธรรม

ดวงเดือน พันธุนาวิณ (2524: 2-3) ได้แบ่งลักษณะทางจริยธรรมของมนุษย์ออกเป็น 4 ประการคือ

1. ความรู้เชิงจริยธรรม หมายถึง การมีความรู้ในสังคมตนนั้นถือว่าการกระทำชนิดใดดีควรกระทำและการกระทำชนิดใดเลวควรงดเว้นลักษณะพฤติกรรมประเภทใดเหมาะสมหรือไม่เหมาะสมมากน้อยเพียงใดความรู้เชิงจริยธรรมหรือความรู้เกี่ยวกับค่านิยมทางสังคมขึ้นอยู่กับอายุระดับการศึกษาและการพัฒนาทางสติปัญญาของบุคคลด้วยความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ทางสังคมและ

ศาสนาส่วนใหญ่เด็กจะเริ่มเรียนรู้ตั้งแต่เกิดโดยในช่วงอายุ 2-10 ปีจะได้รับการปลูกฝังค่านิยมเหล่านี้เป็นพิเศษ

2. ทศนคติเชิงจริยธรรม หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลเกี่ยวกับลักษณะหรือพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่างๆว่าตนชอบ หรือไม่ชอบลักษณะนั้นๆเพียงใดทศนคติเชิงจริยธรรมของบุคคลส่วนมากจะสอดคล้องกับค่านิยมของสังคมนั้นแต่บุคคลบางคนในสถานการณ์ปกติอาจมีทศนคติต่างไปจากค่านิยมของสังคมก็ได้ทศนคติเชิงจริยธรรมของบุคคลมีความกว้างขวางกว่าความรู้เชิงจริยธรรมของบุคคลเพราะทศนคติรวมทั้งความรู้และความรู้สึกเรื่องนั้นๆเข้าด้วยกันฉะนั้นทศนคติเชิงจริยธรรมจึงสามารถใช้ทำนายพฤติกรรมเชิงจริยธรรมได้แม่นยำกว่าการใช้ความรู้สึกเชิงจริยธรรมเพียงอย่างเดียวทศนคติเชิงจริยธรรมของบุคคลนั้นในเวลาหนึ่งยังอาจเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมได้

3. เหตุผลเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่บุคคลใช้เหตุผลในการเลือกที่จะกระทำหรือเลือกที่จะไม่กระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเหตุผลที่กล่าวถึงนี้จะแสดงให้เห็นเหตุจูงใจหรือแรงจูงใจที่อยู่เบื้องหลังการกระทำต่างๆของบุคคลการศึกษาเหตุผลเชิงจริยธรรมจะทำให้ทราบว่าบุคคลผู้มีจริยธรรมในระดับแตกต่างกันอาจมีการกระทำที่คล้ายคลึงกันได้นักทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมคือ เพียเจต์ และ โคลเบอร์ก ได้ใช้การอ้างอิงเหตุผลเชิงจริยธรรมของบุคคลเป็นเครื่องแสดงถึงพัฒนาการด้านอื่นๆของบุคคลด้วยคือพัฒนาการทางด้านสติปัญญาอารมณ์และมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมประเภทต่างๆของบุคคลด้วย

4. พฤติกรรมเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่บุคคลแสดงพฤติกรรมที่สังคมนิยมชมชอบหรืองดเว้นการแสดงที่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์หรือค่านิยมในสังคมนั้นพฤติกรรมเชิงจริยธรรมซึ่งเป็นการกระทำที่สังคมเห็นชอบและสนับสนุนมีหลายประเภทเช่นการเสียสละเพื่อส่วนรวมการช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยากเป็นต้นนอกจากนี้พฤติกรรมเชิงจริยธรรมอีกพวกหนึ่งคือพฤติกรรมในสถานการณ์ที่เข้ายวนใจหรือในสถานการณ์ที่ยั่วให้บุคคลกระทำผิดกฎเกณฑ์เพื่อประโยชน์ส่วนตนบางประการพฤติกรรมเชิงจริยธรรมในสถานการณ์ยั่วเช่นการโกงสิ่งของเงินทอง หรือ คะแนนและการกล่าวเท็จ เป็นต้น ซึ่งอาจรวมเรียกว่าพฤติกรรมที่ไม่ซื่อสัตย์พฤติกรรมเชิงจริยธรรมเป็นสิ่งที่บุคคลให้ความสำคัญมากกว่าทางด้านอื่นๆทั้งนี้เพราะการกระทำในทางที่ดีและเลวของบุคคลนั้นส่งผลโดยตรงต่อความผาสุกและความทุกข์ของสังคมการศึกษาด้านอื่นๆของจริยธรรมจึงเป็นเพียงเพื่อให้เข้าใจและสามารถทำนายพฤติกรรมในสถานการณ์ต่างๆของบุคคลเท่านั้น

2.6 การวัดเหตุผลเชิงจริยธรรม

นักทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมคือ เพียเจต์และโคลเบอร์กได้ใช้การอ้างเหตุผลเชิงจริยธรรมเป็นเครื่องแสดงถึงพัฒนาการทางจริยธรรมของบุคคล (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2524: 3; อ้างอิงจาก Piaget. 1932; & Kohlberg. 1969) ทั้งนี้เพราะการศึกษาลักษณะทางจริยธรรมด้านอื่น

นั้นทำได้ยากและไม่สามารถแสดงพัฒนาการได้อย่างชัดเจน (ดวงเดือน พันธุมนาวิณ. 2524: 29) ซึ่งวิธีการวัดระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมที่นิยมใช้เป็นวิธีการวัดตามแนวคิดของเพียเจท์ และโคลเบอร์เกอร์โดยเน้นที่พัฒนาการทางการคิดและการตัดสินใจทางจริยธรรมมี 3 วิธีการดังนี้ (ดวงเดือน พันธุมนาวิณ. 2524: 41-43)

1. วิธีการตอบโดยอิสระ

วิธีนี้ใช้การเล่าเรื่องให้ผู้ถูกวัดฟังทีละเรื่องโดยเรื่องที่เล่านี้เป็นเหตุการณ์ขัดแย้งระหว่างความต้องการส่วน ครอบคลุมกฎเกณฑ์ของหมู่คณะหรือสังคมเช่นการให้ยาทำลายชีวิตแก่ผู้เจ็บป่วยทรมาณที่อยากตายหรือผู้ขัดสนทรัพย์สินมียารักษาโรคมะเร็งมาให้ภริยาเป็นต้นผู้ถูกวัดจะต้องให้เหตุผลในการที่ได้ตัดสินใจให้ตัวเองในเรื่องกระทำหรือไม่กระทำผิดกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นเหตุผลที่ผู้ตอบให้เกี่ยวกับเรื่องที่เล่าให้ฟังทั้งหมด 6 ถึง 9 เรื่องนั้นจะถูกนำมาวิเคราะห์เนื้อหาโดยผู้ชำนาญการเพื่อจัดเข้าชั้นจริยธรรมชั้นที่ 1 ถึง 6 ตามทฤษฎีพัฒนาการของการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของโคลเบอร์เกอร์โดยมีวิธีการให้คะแนนเป็น 2 ประเภทคือระบบให้คะแนนรวมและระบบให้คะแนนละเอียดซึ่งระบบให้คะแนนรวมนั้นผู้ตรวจจะตัดสินว่าเนื้อหาในแต่ละเรื่องได้พาดพิงถึงเหตุผลขั้นใดมากที่สุดก็ให้คะแนนในขั้นนั้นดังนั้นเหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้ตอบแต่ละคนจึงเป็นคะแนนฐานนิยมหรือขั้นที่ผู้ตอบใช้บ่อยที่สุดจากการถามทั้งหมด 6 ถึง 9 เรื่องนั่นเองสำหรับระบบให้คะแนนละเอียดผู้ตรวจจะให้คะแนนความคิดแต่ละหน่วยว่าอยู่ในขั้นใดซึ่งคำถามแต่ละเรื่องอาจประกอบด้วยความคิดหลายหน่วยเมื่อตรวจครบทุกเรื่องแล้วจึงหาความถี่รวมของแต่ละชั้นแล้วรายงานเป็นเปอร์เซ็นต์ในแต่ละชั้นรวม 6 ชั้นเป็น 100 เปอร์เซ็นต์สำหรับผู้ตอบแต่ละคน

วิธีการตอบโดยอิสระนี้มีประโยชน์ในการศึกษาความคิดเห็นและธรรมชาติของจริยธรรมของผู้ตอบแต่ละคนอย่างละเอียดแต่มีข้อจำกัดอยู่หลายประการดังที่มีผู้วิจารณ์ไว้(ดวงพร พิณรุฑ์. 2545: 35; อ้างอิงจาก Kurtines & Grief. 1974; และ Rest. 1976) คือ ความไม่มีแบบแผนที่แน่นอนของคำถามเพราะผู้สัมภาษณ์สามารถกระตุ้นให้ผู้ตอบให้รายละเอียดของคำตอบไปในแนวทางที่ต้องการศึกษาได้ส่วนการตรวจให้คะแนนก็ค่อนข้างยากและซับซ้อนต้องใช้ผู้ตรวจที่ผ่านการฝึกฝนมาแล้วเป็นอย่างดีไม่เช่นนั้นจะเกิดความลำเอียงในการตรวจได้มากนอกจากนี้การรายงานผลคะแนนที่ได้ก็มีหลายระบบทำให้ยากแก่การตีความและยังต้องใช้เวลามากในการวัดด้วยทำให้วิธีนี้มีความไม่คล่องตัวในการใช้และไม่เหมาะสมที่จะใช้ในการวิจัยที่ต้องการวัดตัวแปรอื่นๆอีกด้วย

2. วิธีการวัดแบบมีตัวเลือก

วิธีนี้ใช้การกระตุ้นความคิดของผู้ตอบด้วยเรื่องขัดแย้งทางจริยธรรมแล้วจัดหาคำตอบให้ผู้ตอบได้เลือกข้อใดถูกในคำตอบที่ใกล้เคียงกับความคิดของตนมากที่สุดเพียง 1 คำตอบในแต่ละเรื่องซึ่งฮาน; สมิท; และบล็อก (ดวงพร พิณรุฑ์. 2545: 35; อ้างอิงจาก Hann; Smith; & Block. 1968) เป็นผู้เริ่มใช้โดยมีคำตอบให้เลือก 5 คำตอบในแต่ละเรื่องสำหรับประเทศไทย ดวงเดือน พันธุมนาวิณ; และเพ็ญแข ประจวบปัจฉิก (2520) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "จริยธรรมของเยาวชนไทย" โดยใช้การวัดระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้วยวิธีนี้เพื่อความสะดวกโดยใช้เรื่อง

10 เรื่องที่เป็นสามัญสำหรับเยาวชนไทยเช่นการบริจาคโลหิตการคืนเงินที่พ่อค้าทอนเกินการข้ามถนนที่ทางม้าลายเป็นต้นและในแต่ละเรื่องจะมีตัวเลือกเหตุผลที่จะกระทำหรือไม่กระทำ 6 ตัวเลือกซึ่งเป็นตัวเลือกประจำในแต่ละชั้นตามทฤษฎีของโคลเบอร์ก

วิธีวัดแบบนี้มีลักษณะเป็นปรนัยสามารถสร้างและใช้ได้อย่างมีมาตรฐานสูงเนื่องจากมีการจัดให้ชุดคำตอบและการให้คะแนนเป็นแบบแผนเดียวกันหมดทำให้สามารถจัดความลำเอียงในการสัมภาษณ์และการให้คะแนนได้ดังที่ยัสเซน (ดวงพร พิณรุทธ์. 2545: 35;อ้างอิงจากYussen. 1976) ได้รายงานผลการวิจัยที่ใช้วิธีการวัดแบบปรนัย 12 ตัวเลือกซึ่งปรากฏผลเป็นที่น่าพอใจอย่างยิ่งแต่การวัดระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมแบบปรนัย 6 ตัวเลือกหรือ 12ตัวเลือกนี้ก็ยังมีข้อจำกัดในการใช้โดยที่อาจจะมีปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาของตัวเลือกว่าจะตรงกับชั้นทั้ง 6 ของโคลเบอร์กหรือไม่และการที่มีคำตอบให้เลือกนั้นจะเป็นการทำให้ผู้ตอบเลือกในชั้นที่สูงหรือต่ำกว่าชั้นจริยธรรมที่แท้จริงของตนมากน้อยเพียงใดดังเช่นผลการวิจัยของเรสท์; ทูเรียล; และโคลเบอร์ก (ดวงพร พิณรุทธ์. 2545: 35 ;อ้างอิงจาก Rest; Turiel; &Kolhberg. 1969) ที่แสดงว่าผู้ตอบจะเข้าใจประโยคที่ใช้หลักจริยธรรมต่ำกว่าชั้นของตนทุกชั้นรวมทั้งเข้าใจประโยคที่ใช้หลักจริยธรรมตรงกับชั้นจริยธรรมของตนเองนอกจากนี้ยังเข้าใจประโยคที่มีชั้นจริยธรรมสูงกว่าชั้นของตนอีกหนึ่งถึงสองชั้นและผู้ที่ใช้เข้าใจประโยคที่ใช้หลักจริยธรรมสูงกว่าชั้นจริยธรรมของตนได้ก็จะเลือกประโยคที่ใช้หลักจริยธรรมสูงกว่าตนหนึ่งถึงสองชั้นแทนที่จะเลือกประโยคที่ตรงกับชั้นจริยธรรมที่แท้จริงของตน ดังนั้นคะแนนที่ได้จากการวัดด้วยวิธีนี้จึงอาจเป็นคะแนนที่สูงเกินความเป็นจริงไปได้ประมาณหนึ่งชั้นในทฤษฎีของโคลเบอร์ก

3. วิธีประเมินผลและเรียงลำดับความสำคัญของประเด็นปัญหา

วิธีนี้เป็นการปรับปรุงวิธีการตอบจากวิธีการตอบแบบจัดหาคำตอบให้เลือก(วิธีที่ 2) โดยเรสท์ (ดวงพร พิณรุทธ์. 2545: 35; อ้างอิงจาก Rest. 1976) เห็นว่าวิธีการที่มีผู้ไข้อยู่เดิมนั้นตัวเลือกมีลักษณะของการชักจูงให้ยอมรับเหตุผลในชั้นต่างๆแต่ในการพิจารณาเหตุผลเชิงจริยธรรมยังขึ้นอยู่กับ การวิเคราะห์ปัญหาที่เกี่ยวข้องและการเห็นความสำคัญของประเด็นต่างๆที่เกี่ยวข้องในเรื่องนั้นอย่างกว้างขวางเรสท์และคณะจึงได้พัฒนาวิธีการวัดชื่อ Defining Issue Test(DIT) ขึ้นซึ่งวิธีนี้สามารถวัดได้ว่าประเด็นทางจริยธรรมประเด็นใดสำคัญในเรื่องหนึ่งๆโดยให้คำตอบมาหลายประเด็นที่เข้าอยู่ในชั้นของการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมต่างๆและในแต่ละเรื่องจะให้ผู้ตอบประเมินค่าประเด็นต่างๆทุกประเด็นที่ให้ไว้แล้วให้น้ำ 4 ประเด็นที่ผู้ตอบเห็นว่าสำคัญที่สุดมาเรียงลำดับความสำคัญอีกครั้งหนึ่งสำหรับวิธีการให้คะแนนแก่ผู้ถูกวัดแต่ละคนนั้นเรสท์ได้แนะนำไว้ 3 ประเภทคือใช้ดัชนีประเมินค่าดัชนีเรียงลำดับและดัชนีชั้นพัฒนาการซึ่งเมื่อได้ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบคุณสมบัติของดัชนีทั้ง 3 ประเภทนี้ก็ทำให้ทราบว่าดัชนีเรียงลำดับให้ค่าความเชื่อมั่นสูงที่สุดและมีความสัมพันธ์ทางบวกสูงที่สุดกับความสามารถในการเข้าใจเรื่องด้วยดังนั้นจึงควรใช้ดัชนีเรียงลำดับมากที่สุด

จะเห็นว่าวิธีการวัดระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมแต่ละวิธีมีการเสนอสิ่งเร้าให้กับผู้ตอบ การตอบการให้คะแนนการตีความและการดำเนินการเก็บข้อมูลที่แตกต่างกันไปซึ่งแต่ละวิธีก็มีทั้ง

ข้อดีและข้อจำกัดที่แตกต่างกัน ดังนั้นการที่จะเลือกใช้วิธีการใดเพื่อวัตถุประสงค์การให้เหตุผลเชิง จริยธรรมจึงต้องพิจารณาทั้งข้อดีข้อจำกัดของแต่ละวิธีและยังต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของวิธีการ วัดกับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษาด้วย ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้วิธีการวัดแบบมี ตัวเลือกโดยมีคำตอบให้เลือก 3 ตัวเลือกเนื่องจากเป็นวิธีการวัดที่มีความคล่องตัวมีลักษณะเป็น ปรนัยขจัดความลำเอียงในการสัมภาษณ์และการให้คะแนนขจัดความยุ่งยากซับซ้อนในการตอบ

2.7 ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับจริยธรรม

1. ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของเพียเจต์

เพียเจต์ได้ศึกษาจริยธรรมของเด็กในระดับอายุต่างๆ และได้อธิบายว่าจริยธรรมแฝงอยู่ ตามกฎเกณฑ์ระเบียบต่างๆไม่ว่าเป็นการเล่นต่างๆของเด็กซึ่งก็จะมีกฎเกณฑ์ที่ข้อบังคับเป็นระบบ ชับซ้อนแฝงอยู่ในการเล่นนั้นๆ ดังนั้นเขาจึงได้ข้อสังเกตในการเล่นของเด็กว่ากฎเกณฑ์การเล่นนั้นมี ปรากฏการณ์ที่ควรศึกษา 2 ประการคือ

1. การฝึกหัดตามกฎเกณฑ์หรือระยะเวลาที่เด็กยึดถือปฏิบัติตามกฎเกณฑ์จากภายนอก (Heteronomous) อยู่ในช่วงอายุ 8 ปีซึ่งเป็นระยะที่พ่อแม่ผู้ใหญ่มีอิทธิพลต่อจริยธรรมของเด็กอย่าง เด่นชัดเด็กจะยึดถือกฎเกณฑ์ตายตัวผิดเป็นผิดถ้าทำผิดก็ต้องได้รับโทษโดยไม่ต้องคำนึงถึง แรงจูงใจหรือเหตุแห่งการกระทำนั้น

2. ความสำนึกในกฎเกณฑ์หรือระยะที่เด็กมีกฎเกณฑ์ของตนเอง (Autonomous) ระยะนี้ เป็นระยะที่จริยธรรมของเด็กพัฒนาขึ้นสู่ระดับที่มีความคิดความเห็นเป็นของตนเองเด็กจะมี จริยธรรมในลักษณะที่คำนึงถึงถึงความยุติธรรมและพิจารณาถึงเหตุผลของการกระทำนั้นด้วย นอกจากนี้เพียเจต์ ยังได้เสนอแนวคิดที่ว่าเวลาที่เด็กเปลี่ยนการรับรู้กฎเกณฑ์ที่ตายตัวจากอิทธิพล ภายนอกมาเป็นกฎเกณฑ์ของตนเองที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับผู้อื่นเนื่องจากพัฒนาการทางสติปัญญา อายุและการมีสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนเมื่อพัฒนาการขึ้นอยู่กับพัฒนาการทางสติปัญญาได้ถึงขั้นสูงสุด (Formal Operation) เมื่อประมาณ 8-10 ปีจะนั้นพัฒนาการทางด้านจริยธรรมของเด็กจึงบรรลุขั้น สูงสุดเมื่ออายุประมาณ 8-10 ปีเช่นเดียวกัน

2. ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก

ลอว์เรนซ์ โคลเบอร์ก เชื่อว่าการบรรลุนิติภาวะเชิงจริยธรรมของบุคคลนั้นจะแสดงออกใน ทางการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมได้อย่างเด่นชัดที่สุดเนื่องจากเหตุผลเชิงจริยธรรมไม่ขึ้นอยู่กับ กฎเกณฑ์ของสังคมใดสังคมหนึ่งโดยเฉพาะเพราะเหตุผลเชิงจริยธรรมมิใช่การประเมินค่าการกระทำ ไปในทำนองที่ว่า “ดี” หรือ “เลว” แต่จะเป็นการใช้เหตุผลที่ลึกซึ้งยากแก่การเข้าใจยิ่งขึ้นไปตามลำดับ เหตุผลเชิงจริยธรรมขั้นสูงสุดคือขั้นที่หกของโคลเบอร์กตรงกับสิ่งที่นักปราชญ์ยอมรับว่าเป็นเหตุผล เชิงจริยธรรมที่บริสุทธิ์มิได้เจือเหตุผลประเภทอื่นๆเลย ฉะนั้นเหตุผลเชิงจริยธรรมขั้นสูงสุดจึงมี ลักษณะเป็นเหตุผลสากลกว้างขวางไม่ขัดแย้งกันและมีรากฐานจากความมีหลักการไม่เข้าข้างตนเอง และเป็นอุดมคติโคลเบอร์กได้จำแนกพัฒนาการทางจริยธรรมออกเป็น

3 ระดับมี 6 ชั้นมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันดังนี้(Kohlberg. 1969 :405)

ระดับที่ 1 ระดับก่อนกฎเกณฑ์ (Pre-Conventional Level) หมายถึงการตัดสินใจเลือกกระทำในสิ่งที่จะเป็นประโยชน์ต่อตนเองไม่คำนึงถึงผู้อื่นในระดับนี้บุคคลจะขึ้นอยู่กับผู้ที่มีอำนาจเหนือตนระดับนี้จะพบในเด็ก 2-10 ปีโดยแบ่งเป็น 2 ชั้นคือ

ชั้นที่ 1 ชั้นหลักการหลบหลีกมิให้ตนเองถูกลงโทษบุคคลจะเลือกกระทำหรือไม่กระทำให้สิ่งใดเพื่อหลีกเลี่ยงมิให้ตนเองถูกลงโทษทางกายจะยอมทำตามคำสั่งผู้มีอำนาจเหนือตนโดยไม่มีเงื่อนไขไม่พิจารณาถึงความหมายในคุณค่าของมนุษย์เช่นไม่กล้ายกยอกทรัพย์สินเพราะกลัวถูกตำรวจจับหรือไม่กล้าหนีเรียนเพราะกลัวถูกครูตัดคะแนนเป็นต้นในชั้นนี้พบในเด็กอายุ 2-7 ปี

ชั้นที่ 2 ในหลักการแสวงหารางวัลเป็นขั้นที่บุคคลเลือกกระทำในสิ่งที่จะนำความพอใจมาให้ตนเท่านั้นต้องการแลกเปลี่ยนจากสิ่งที่ตนกระทำโดยมุ่งการตอบแทนทางกายและวัตถุมากกว่านามธรรมและไม่คำนึงถึงความถูกต้องของสังคมพบในเด็กที่มีอายุ 7-10 ปี

ระดับที่ 2 ระดับตามกฎเกณฑ์ (Conventional Level) ในระดับนี้บุคคลจะกระทำตามกฎเกณฑ์ของกลุ่มย่อยๆของตนเช่นทำตามความคาดหวังของครอบครัวกลุ่มเชื้อชาติหรือทำตามกฎหมายศาสนาบุคคลจะเลียนแบบหรือคล้อยตามบุคคลในกลุ่มเพื่อปรับตัวให้เข้ากับความต้องการของสังคมแต่ไม่คำนึงถึงผลที่เกิดขึ้นในขณะนั้นและผลที่ตามมาภายหลังในระดับนี้บุคคลยังต้องการความควบคุมจากภายนอกอยู่แต่ยังนึกถึงจิตใจของผู้อื่นด้วยรู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเราพบในผู้ที่มีอายุ 10 -16 ปีระดับนี้แบ่งออกเป็น 2 ชั้นคือ

ชั้นที่ 3 ชั้นใช้หลักการทำตามผู้อื่นเห็นชอบบุคคลยังไม่เห็นตัวของตัวเองชอบทำตามคำแนะนำของผู้อื่นเพื่อคงไว้ซึ่งสัมพันธภาพอันดีพบในวัยรุ่นตอนต้น 10 -13 ปี

ชั้นที่ 4 หลักการทำตามหน้าที่ของสังคมในขั้นนี้บุคคลมีความรู้ถึงบทบาทหน้าที่ของตนในฐานะที่เป็นหน่วยหนึ่งของสังคมจึงถือว่าหน้าที่ที่ทำตามกฎเกณฑ์ต่างๆที่สังคมของตนกำหนดหรือคาดหวังอย่างเคร่งครัดพบในผู้ที่มีอายุ 13 -16 ปี

ระดับที่ 3 ระดับเหนือกฎเกณฑ์ (Post Conventional Level) เป็นระดับที่ต้องตัดสินใจขัดแย้งต่าง ๆด้วยการนำมาพิจารณาไตร่ตรองอย่างรอบคอบด้วยตนเองเพื่อพิจารณาแล้วเห็นว่าสิ่งใดสำคัญมากกว่ากันก็จะนำมาปฏิบัติตามนั้นมีหลักการของตนเองที่ถูกต้องและหลุดพ้นจากกฎเกณฑ์ของสังคมระดับนี้แบ่งออกเป็น 2 ชั้นคือ

ชั้นที่ 5 ชั้นใช้หลักการทำตามข้อตกลงของสังคมและคำมั่นสัญญาบุคคลจะเห็นความสำคัญของชนหมู่มากไม่ทำตนให้ละเมิดผู้อื่นสามารถควบคุมตนเองได้เคารพตนเองสามารถให้รางวัลและเคารพตนเองได้เช่นเกิดความละเอียดใจหรือภาคภูมิใจในการกระทำของตนเองโดยไม่เกี่ยวข้องจากการควบคุมภายนอกหรือบุคคลอื่นมีพฤติกรรมที่ถูกต้องเป็นไปตามค่านิยมส่วนตัวผสมผสานมาตรฐานการยอมรับจากสังคมถือว่ากฎเกณฑ์ต่างๆอาจเปลี่ยนแปลงได้โดยพิจารณาถึงประโยชน์ส่วนรวมเป็นส่วนใหญ่พบในบุคคลที่มีอายุ 16

ปีขึ้นไปได้แก่วัยรุ่นตอนต้นและผู้ใหญ่

ขั้นที่ 6 ขั้นยึดหลักอุดมคติสากลเป็นจริยธรรมขั้นสูงสุดแสดงถึงการมีความรู้สากล นอกเหนือจากกฎเกณฑ์ในสังคมของตนและมีความยืดหยุ่นทางจริยธรรมเพื่อจุดมุ่งหมายในบั้นปลายอันเป็นอุดมคติที่ยิ่งใหญ่เคารพในความเป็นมนุษย์ของแต่ละคนและความเกรงกลัวต่อบาปเป็นคติประจำใจ

โคลเบอร์ก เชื่อว่า การพัฒนาทางจริยธรรมนั้นไม่ใช้การรับรู้จากการพร่ำสอนของผู้อื่น โดยตรงแต่เป็นการผสมผสานระหว่างความรู้เกี่ยวกับบทบาทของตนเองต่อผู้อื่นและบทบาทของผู้อื่นด้วยรวมทั้งข้อเรียกร้องและกฎเกณฑ์ของกลุ่มต่างๆซึ่งอาจจะขัดแย้งกันไม่ว่าบุคคลจะอยู่ในกลุ่มใดหรือสังคมใดก็ตามการพัฒนาทางด้านการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมนั้นเป็นไปตามขั้นที่หนึ่ง ผ่านไปแต่ละขั้นจนถึงขั้นที่หกบุคคลจะพัฒนาข้ามขั้นไม่ได้เพราะการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมจะพัฒนาจากขั้นที่ต่ำอยู่ก่อนแล้วต่อมาบุคคลได้รับประสบการณ์ทางสังคมใหม่ๆหรือสามารถเข้าใจ ความหมายของประสบการณ์เก่าๆได้ดีขึ้นจึงเกิดการเปลี่ยนแปลงทางความคิดและเหตุผลทำให้การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในขั้นสูงขึ้นไปอีกส่วนเหตุผลในขั้นที่ต่ำกว่าก็จะใช้น้อยลงทุกทีและถูกละทิ้งไปในที่สุด

ตาราง1 พัฒนาการการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของโคลเบอร์ก

ขั้นการให้เหตุผล	ระดับจริยธรรม
ขั้นที่ 1 หลักการหลบหลีกการถูกลงโทษ (อายุ 2-7 ปี)	1. ระดับก่อนเกณฑ์ (2-10 ปี) (ระดับต่ำ)
ขั้นที่ 2 หลักการเลือกกระทำเพื่อตอบสนองความต้องการ ของตนเอง (อายุ 7-10 ปี)	2. ระดับก่อนเกณฑ์ (10-16 ปี) (ระดับกลาง)
ขั้นที่ 3 หลักการทำตามที่ผู้อื่นเห็นชอบ (อายุ 11-13 ปี)	
ขั้นที่ 4 หลักการทำตามหน้าที่ทางสังคม (อายุ 14-16 ปี)	
ขั้นที่ 5 หลักการทำตามคำมั่นสัญญาของสังคม (อายุ 16 ปีขึ้นไป)	3. ระดับก่อนเกณฑ์ (16 ปีขึ้นไป) (ระดับสูง)
ขั้นที่ 6 หลักการยึดหลักจริยธรรมสากล (วัยผู้ใหญ่)	

3. ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรมของ ดวงเดือน พันธุมนาวิ

ดวงเดือน พันธุมนาวิ (2531: 2-4) ได้อธิบายว่า คนที่พฤติกรรมของคนดีและคนเก่งนั้นมีลักษณะสำคัญทางจิตใจที่สำคัญ 5 ประการโดยทฤษฎีนี้เปรียบเทียบพฤติกรรมต่างๆของคนดีและคนเก่งเหมือนผลไม้บนต้นเช่น ผลมะม่วง การที่จะได้มะม่วงผลดกผลใหญ่หวานอร่อยนั้นลำต้นและรากต้องสมบูรณ์โดยทำการเปรียบเทียบลักษณะทางจิตใจ 5 ประการว่าเปรียบเสมือนส่วนลำต้นของต้นไม้จริยธรรมซึ่งเป็นสาเหตุของพฤติกรรมคือ

1. ทศนคติคุณธรรมค่านิยมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของคนดีและคนเก่งคือมีความพอใจและเห็นความสำคัญของความดีงามเห็นโทษของความชั่วร้ายต่างๆมีความพร้อมที่จะกระทำพฤติกรรมที่ยึดคุณธรรมเป็นหลัก

2. เหตุผลเชิงจริยธรรม หรือ การเห็นแก่ผู้อื่นส่วนรวมประเทศชาติและหลักสากลมากกว่าการเห็นแก่ตัว

3. ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนเองสามารถคาดเดาเหตุการณ์และสามารถควบคุมตนเองให้รอดได้รอดได้อย่างเหมาะสม

4. ความเชื่ออำนาจในตนเชื่อว่าผลที่เกิดขึ้นตนเป็นเพราะการกระทำของตนเองมากกว่าเกิดจากการความบังเอิญโชคเคราะห์หรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์คือเชื่อว่าทำดีได้ดีทำชั่วจะต้องได้รับโทษ

5. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หรือ ความมุ่งมั่นบากบั่นฝ่าฟันอุปสรรคประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้อย่างเหมาะสมกับความรู้ความสามารถของตนลักษณะทางจิตใจ 5 ประการนี้หากมีมากในบุคคลใดบุคคลนั้นจะมีพฤติกรรมของคนดีและคนเก่งอย่างสม่ำเสมอแต่ถ้าขาดลักษณะหลายประการมากเท่าใดบุคคลนั้นก็จะเป็นผู้ที่ไม่สามารถเป็นคนดีและคนเก่งได้มากเท่านั้น

สำหรับลักษณะพื้นฐานทางจิตใจ 3 ประการซึ่งเปรียบเสมือนรากสำคัญของต้นไม้จริยธรรมที่ซ่อนไขหาอาหารเพื่อเลี้ยงลำต้นอย่างเต็มที่ ได้แก่

1. สติปัญญา คือ ความเฉียบฉลาดเหมาะสมตามอายุรับรู้สิ่งที่เกิดขึ้นได้อย่างถูกต้องรู้จักคิดริเริ่มสร้างสรรค์เมื่อเป็นผู้ใหญ่ก็มีความสามารถทางความคิดที่เป็นนามธรรมขั้นสูงได้

2. ประสพการณ์ทางสังคมสูงหมายถึงการเข้าในมนุษย์และสังคมตลอดจนสภาพแวดล้อมทางกายภาพรู้ว่าการกระทำของตนจะส่งผลกระทบต่อทั้งทางดีและไม่ดีแก่ผู้อื่นอย่างไรบ้างรู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา

3. สุขภาพจิตดีคือการมีความวิตกกังวลน้อยหรือในปริมาณที่เหมาะสมกับเหตุการณ์จะนั้นบุคคลที่มีลักษณะทั้ง 3 ประการดังกล่าวในปริมาณสูงเหมาะสมกับอายุจึงจะเป็นผู้มีความพร้อมที่จะพัฒนาลักษณะจิตใจทั้ง 5 ประการที่เป็นลำต้นของต้นไม้

2.8 แนวทางการพัฒนาพฤติกรรมเชิงจริยธรรม

คณะอนุกรรมการศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม (2536: 4) ได้กำหนดแนวทางการดำเนินงานเพื่อป้องกันปัญหาด้านจริยธรรมและการเสริมสร้างจริยธรรมของเด็กและเยาวชน

โดยเน้นการปลูกฝังที่จิตใจยึดหลักส่งเสริมให้บุคคลประพฤติตนเหมาะสมสอดคล้องกับความคิดหวังของสังคมไทยและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขโดยพิจารณาคุณลักษณะด้านจริยธรรมของเด็กไทยและวิธีการอบรมบ่มนิสัยจากแนวคิด 3 แนวทางคือ (1) วิถีชีวิตของสังคมไทย (2) หลักจริยธรรมทางศาสนาโดยเฉพาะศาสนาพุทธซึ่งเป็นศาสนาประจำชาติและ (3) ทฤษฎีและผลงานการศึกษาค้นคว้าทางด้านจิตวิทยาพัฒนาการที่เกี่ยวกับความเจริญงอกงามด้านจริยธรรมของบุคคล

จุดมุ่งหมายของการพัฒนาจริยธรรมเด็กอายุแรกเกิด -12 ปีคือให้เด็กช่วงอายุนี้เป็นคนดีและเป็นคนเก่งที่มีคุณธรรมจริยธรรมวัฒนธรรมและศาสนาเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าวควรพัฒนาพฤติกรรมและจิตลักษณะไปพร้อมกัน (คณะอนุกรรมการศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม. 2536: 4-5) โดยแบ่งเป็นช่วงอายุดังนี้

เด็กอายุแรกเกิด - 5 ปีควรได้รับการพัฒนาให้มีพฤติกรรมและจิตลักษณะดังนี้

1. มีลักษณะของคนไทย
2. มีศาสนา
3. มีพฤติกรรมที่นำไปสู่การเป็นคนดีและคนเก่งเมื่อโตขึ้น
4. มีความพร้อมที่จะรับจริยศึกษา
5. มีความเฉลียวฉลาดสุขภาพจิตดีและเรียนรู้เกี่ยวกับคนรอบตัว

เด็กอายุ 5-10 ปีควรได้รับการพัฒนาให้มีพฤติกรรมและจิตลักษณะดังนี้

1. มีวัฒนธรรมไทย
2. เป็นพุทธมามกะหรือศาสนิกชนที่ดีอื่นๆในเชิงการปฏิบัติ
3. มีพฤติกรรมที่นำไปสู่การเป็นคนดีและคนเก่งและไม่เป็นปัญหาแก่สังคมเมื่อโตขึ้น
4. มีความเฉลียวฉลาดสุขภาพจิตดีและมีประสบการณ์ทางสังคมระดับกลุ่ม
5. มีลักษณะจิตใจด้านจริยธรรมขั้นต้นควบคุมตนเองได้บ้างต้องการความสำเร็จและเชื่อว่า

ทำได้ดี

เด็กอายุ 10-12 ปีควรได้รับการพัฒนาให้มีพฤติกรรมและจิตลักษณะดังนี้

1. มีวัฒนธรรมไทย
2. เป็นพุทธมามกะหรือศาสนิกชนที่ดีอื่นๆในเชิงการปฏิบัติและเข้าใจหลักธรรมขั้นต้น
3. มีพฤติกรรมของคนดีและคนเก่งและไม่เป็นปัญหาแก่สังคม
4. มีความเฉลียวฉลาดสุขภาพจิตดีและมีประสบการณ์ทางสังคมระดับประเทศชาติ
5. มีลักษณะจิตใจด้านจริยธรรมขั้นกลางเริ่มมองการณ์ไกลควบคุมตนเองได้ปานกลาง

ต้องการความสำเร็จในการเรียนและการทำงานและเชื่อว่าทำได้ดี

คุณลักษณะตามช่วงอายุเหล่านี้ควรได้รับการพัฒนาให้สัมพันธ์กับพัฒนาการด้านอื่นๆเช่นร่างกายสติปัญญาและประสบการณ์ทางสังคมทำให้การพัฒนาต้องกระทำอย่างค่อยเป็นค่อยไปอย่างต่อเนื่องและเหมาะสมตามวัย

แนวทางหลักในการเลี้ยงดูเด็กที่สำคัญคือต้องให้เด็กมีพัฒนาการรอบด้านอย่างต่อเนื่องเหมาะสมตามวัยบนพื้นฐานของความต้องการของเด็กและคำนึงถึงความแตกต่างของเด็กแต่ละคน

การพัฒนาจริยธรรมของบุคคลจึงขึ้นอยู่กับวิธีการอบรมเลี้ยงดูที่ดีตั้งแต่ในวัยเด็กซึ่งการอบรมเลี้ยงดูทั่วไปประกอบด้วย 6 องค์ประกอบหลักด้วยกัน (คณะอนุกรรมการศึกษา แนวทางการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม. 2536: 13) คือ

1. การออกคำสั่งให้เด็กทำตามหรือละเว้นการกระทำ
2. การตรวจตราว่าเด็กทำตามหรือไม่
3. ถ้าเด็กทำอย่างเหมาะสมก็ให้รางวัลและส่งเสริม
4. ถ้าเด็กไม่ทำตามก็ตักเตือนแล้วจึงลงโทษ
5. ให้เหตุผลเมื่อสั่งเมื่อให้รางวัลและเมื่อลงโทษเด็ก
6. ผู้อบรมเลี้ยงดูเด็กต้องทำตนเป็นแบบอย่างที่ดีทั้งต่อหน้าและลับหลังเด็ก

วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบต่างๆ ได้แก่การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนมากกว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบให้พึ่งตนเองเป็นต้นวิธีการอบรมเลี้ยงดูเหล่านี้จะมีผลต่อการพัฒนาจิตลักษณะของเด็ก (คณะอนุกรรมการศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม. 2536: 13-15) ดังต่อไปนี้

1. วิธีอบรมเลี้ยงดูเด็กสองแบบร่วมกันคือแบบรักสนับสนุนมากกับแบบใช้เหตุผลมากแต่ใช้อารมณ์น้อยหากใช้ควบคู่กันแล้วจะส่งเสริมการพัฒนาให้เด็กมีจิตลักษณะหลายประการตามทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรมและยังเกี่ยวกับพฤติกรรมหลายด้านเช่นพฤติกรรมการสร้างภูมิคุ้มกันต้านทานการเสพติดส่วนการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อารมณ์มากกว่าใช้เหตุผลของผู้ใหญ่จะทำให้เกิดสภาพที่เด็กไม่สามารถทำนายและควบคุมผลดีและผลเสียที่จะเกิดกับตนได้จึงเป็นผลให้เด็กเรียนรู้คุณธรรมค่านิยมอย่างบกพร่องและไม่มั่นคง

2. วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมซึ่งควรควบคุมมากเมื่อเด็กอายุน้อยแล้วค่อยๆลดการควบคุมเด็กลงหรือเปิดโอกาสให้เด็กได้ฝึกการควบคุมตนเองมากขึ้นเรื่อยๆจะสามารถพัฒนาความสามารถควบคุมตนเองของเด็กได้ส่วนการบังคับข่มขู่ให้เด็กทำหรือละเว้นการกระทำสิ่งต่างๆมาก

3. ควรให้ความสนใจเมื่อเด็กทำความดีเพราะความสนใจเป็นรางวัลที่ให้แก่เด็กประการหนึ่งแต่ไม่ควรให้ความสนใจเมื่อเด็กทำผิดเพราะเด็กจะทำผิดมากขึ้นวิธีการให้รางวัลเมื่อเด็กทำดีหรือมีเจตนาดีจะใช้เพื่อพัฒนาพฤติกรรมทัศนคติคุณธรรมและค่านิยมต่างๆตลอดจนการให้เด็กได้รู้รสชาติของความสำเร็จ

4. วิธีการอบรมเลี้ยงดูเด็กแบบฝึกให้พึ่งตนเองเร็วอย่างเหมาะสมกับอายุจะพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในเด็กทำให้เด็กมีความเพียรและไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค

5. การลงโทษเมื่อเด็กกระทำความผิดไม่ควรกระทำหรือทำให้น้อยที่สุดและควรเพิกเฉยเสียถ้าไม่เกิดความเสียหายรุนแรงเพราะการลงโทษมีผลเสียข้างเคียงมากและมีผลดีน้อยดังนั้นจะใช้อการลงโทษต่อเมื่อพิจารณาให้เหมาะสมกับธรรมชาติของเด็กแต่ละคนแต่ละวัยแต่ละความร้ายแรงของการทำผิดเช่นกระทำผิดซ้ำแล้วซ้ำอีกและควรใช้ความระมัดระวังให้มากที่สุด

- ลงโทษโดยไม่จำเป็น
- ลงโทษโดยใช้อารมณ์รุนแรงเกินเหตุไม่คงเส้นคงวาหรือด้วยความลำเอียง
- ลงโทษโดยไม่ไต่ถามข้อเท็จจริงหรือเหตุผลจากเด็ก

- ลงโทษโดยไม่ชี้แจงเหตุผลแก่เด็กถึงผิดชอบชั่วดี
- ลงโทษโดยการประจานตีเด็กให้ได้รับความอับอายเป็นปมในจิตใจ

วิธีการลงโทษแบ่งเป็นวิธีการลงโทษทางกายเช่นการเขี่ยนตีและการลงโทษทางจิตเช่นการดูว่าทำท่าไม่พอใจและเมินเฉยถ้าจะต้องลงโทษเด็กโตและวัยรุ่นควรใช้วิธีการลงโทษทางจิตมากกว่าการลงโทษทางกายเนื่องจากการลงโทษทางจิตเป็นวิธีที่ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาจิตใจและพฤติกรรมเพราะเมื่อเด็กสำนึกในความผิดและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้นผู้ใหญ่จึงหยุดลงโทษทางจิตซึ่งเด็กจะรู้สึกว่าได้รางวัลเมื่อตนทำดีขึ้นในทางตรงกันข้ามการลงโทษทางกายด้วยการเขี่ยนตีเด็กจะหยุดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์เพื่อให้ผู้ใหญ่หยุดการทำโทษโดยที่เด็กยังไม่ได้พัฒนาจิตใจหรือพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้นการลงโทษทางกายจึงไม่สนับสนุนให้เด็กเกิดการเรียนรู้เท่าที่ควร

6. การทำตนเป็นแบบอย่างที่ดีของผู้ใหญ่เป็นเรื่องที่ต้องกระทำทั้งต่อหน้าและลับหลังจะต้องเริ่มจากสมาชิกในครอบครัวจากครูจากผู้นำในสังคมจากสิ่งแวดล้อมรอบตัวเช่นสื่อมวลชนจากการดำเนินธุรกิจการค้าและบริการต่างๆที่ไม่ควรมุ่งเอาประโยชน์โดยปราศจากความรับผิดชอบเป็นต้น

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัย

3.1 ความหมายของความมีวินัย

ความมีวินัยเป็นบุคลิกภาพอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่แสดงถึงความเป็นผู้ที่มีวุฒิภาวะทางจิตสูงสามารถควบคุมพฤติกรรมตนเองให้แสดงออกมาได้อย่างมีเหตุผลสามารถที่จะให้รางวัลกับตนเองเมื่อตนเองทำดีและลงโทษตนเองเมื่อตัวเองทำชั่ว (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2523 : 2-3) ความมีวินัยในตนเองจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่จะปกครองตนเองกระทำตามระเบียบข้อบังคับต่างๆด้วยความ

ฉันทนา ภาคบงกช และ คณะ (2546 ข: 73) กล่าวถึง วินัยในตนเองว่าเป็นวินัยที่เกิดจากบุคคลนั้นเป็นผู้ควบคุมตนเองให้เกิดวินัยเป็นการตัดสินใจและเลือกทำด้วยความสมัครใจของตนเองจึงเป็นผลมาจากความเคยชินที่ดีมีความรู้สึกนึกคิดความเชื่อหรือจริยธรรมในการปฏิบัติตามกฎระเบียบเพื่อแก้ปัญหาของส่วนรวมจึงจะนำไปสู่การอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติสุข

แรมสมร อยู่สถาพร (2535: 47) ให้ความหมาย ของความมีวินัยในตนเอง หมายถึง ความสามารถในการควบคุมตนเองให้ประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ดีงาม ตามระเบียบกฎเกณฑ์ของสังคมหรือการบังคับให้ตนเองทำในสิ่งที่ควรทำด้วยตนเองไม่ต้องอาศัยการบังคับหรือแรงจูงใจจากภายนอก

พนัส หันนาคินทร์ (2524: 248) นอกจากนี้การที่บุคคลจะสามารถควบคุมความประพฤติของตนเองทั้งด้านการแสดงออกและความรู้สึกต่างๆต้องตระหนักถึงคุณค่าในการปฏิบัติโดยมิได้เกิดจากข้อบังคับจากอำนาจภายนอก (ทัศนีย์ อินทรบำรุง. 2539 : 7; วลีมา สงสุวรรณ. 2541 : 55)

ปรีชา ธรรมมา (2546: 33) ให้ความหมายของควมมีวินัย หมายถึง การควบคุมพฤติกรรมของบุคคลด้วยความสามารถของตนเองได้เป็นผลสำเร็จตามเป้าหมายอันเป็นที่ยอมรับโดยดเว้นหรือระงับยับยั้งการกระทำอันไม่เหมาะสมและนำตนไปสู่การกระทำอันเหมาะสมยิ่งขึ้น

พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต). (2539: 8-10) ได้ให้ความหมายของวินัยว่า เป็นระบบระเบียบทั้งหมดของชีวิตและสังคมมนุษย์ที่จะตั้งอยู่ให้เป็นผลสำเร็จได้ต้องอาศัยความเข้าใจพื้นฐานคือต้องมีวินัยโยงไปกิจกรรม

กาญจนา ศรีกาพลสินธุ์ (2544: 7) กล่าวว่า วินัยเป็นแนวทางความประพฤติหรือระเบียบแบบแผนการปฏิบัติตนอันเป็นที่พึงปรารถนาและเป็นที่ยอมรับว่ามีความถูกต้องเหมาะสมตามความมุ่งหวังของสังคมในแต่ละชุมชนและสังคมโดยทั่วไปและวินัยนักเรียนคือแนวทางความประพฤติหรือระเบียบแบบแผนการปฏิบัติตนของนักเรียนอันเป็นที่พึงประสงค์และเป็นที่ยอมรับว่าถูกต้องเหมาะสมสอดคล้องกับความมุ่งหวังของทางโรงเรียนและสังคมโดยทั่วไป

สุรพงษ์ ชูเดช (2542: 27) ฉันทนา ภาคบังกช ; และคนอื่น (2546: 8) ให้ความหมายของควมมีวินัยที่สอดคล้องกันว่า หมายถึง คุณลักษณะทางจิตใจ ซึ่งช่วยให้บุคคลสามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองให้เป็นไปตามที่ตนเองมุ่งหวัง โดยสอดคล้องกับระเบียบกฎเกณฑ์อันดีงามของสังคม เพื่อประโยชน์สุขของส่วนรวม

สมบุรณ์ สิงห์คำป้อง (สุรจิต คำมะสอน. 2548: 16; อ้างอิงจาก สมบุรณ์ สิงห์คำป้อง .2542 : 36) สรุปความหมายของคำว่าวินัยหมายถึงคุณลักษณะที่อยู่ภายในบุคคลที่สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองให้ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนตามที่สังคมกำหนดเอาไว้โดยให้ถือว่าเป็นการบังคับให้กระทำ

อาจกล่าวได้ว่าควมมีวินัยเป็นลักษณะสำคัญของบุคคลที่มีจริยธรรมคือสามารถบังคับควบคุมตนเองให้แสดงพฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอจากปัจจัยภายในตนเองประพฤติปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมเป็นผลดีต่อตนเองและส่วนรวมตามกฎหมายระเบียบของสังคม

3.2 องค์ประกอบของควมมีวินัย

วิวัฒน์ มุลสถาน (2523 : 33) สรุปว่าบุคคลที่มีวินัยในตนเองควรมีลักษณะและพฤติกรรมดังต่อไปนี้

1. มีความผิดชอบ
2. เชื้อมั่นในตนเอง
3. มีความรู้สึกผิดชอบ
4. ไม่กังวลใจ
5. มีความตั้งใจจริง
6. มีลักษณะความเป็นผู้นำ
7. มีความซื่อสัตย์จริงใจ

8. มีเหตุผล
9. กล้าคิดกล้าพูดกล้าทำ
10. เคารพในสิทธิของผู้อื่น
11. ทำตามกฎเกณฑ์ของสังคม
12. มีความอดทน
13. มีความเชื่ออำนาจภายในตน (Internal Control)
14. มีลักษณะมุ่งอนาคต (Future Orientation)

กรรณิการ์ พงศ์เลิศวุฒิ (2546: 24) ได้สรุปคุณลักษณะของผู้ที่มีวินัยในตนเองไว้ดังนี้คือ

1. การควบคุมตนเอง
2. ความรับผิดชอบ
3. การตรงต่อเวลา

วสัน ปุ่นผล (2542: 13) ได้สรุปคุณลักษณะของบุคคลที่มีวินัยในตนเองดังนี้

1. การตรงต่อเวลา
2. ความซื่อสัตย์
3. ความรับผิดชอบ
4. ความมีระเบียบและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของโรงเรียนหรือสังคม
5. การเคารพสิทธิของผู้อื่น
6. การยอมรับการกระทำของตนเอง

สมศักดิ์ สินธุเวชญ์ (2545 : 110) ได้สรุปพฤติกรรมที่บ่งชี้ความมีวินัยไว้ดังนี้

1. สนใจใฝ่รู้
2. มีสติควบคุมตนเอง
3. รับผิดชอบ
4. มีเหตุผล
5. ซื่อสัตย์
6. ขยัน

ลัดดาวรรณ ณ ระนอง (2525: 6) ได้สรุปไว้ว่าพฤติกรรมของความมีวินัยในตนเองมีทั้งหมด 11 กลุ่มดังนี้

1. ความเชื่ออำนาจภายในตนเอง
2. ความเป็นผู้นำ
3. มีความรับผิดชอบ
4. ตรงต่อเวลา
5. เคารพต่อระเบียบกฎเกณฑ์ทั้งต่อหน้าและลับหลังผู้อื่น
6. มีความซื่อสัตย์สุจริต

7. รู้จักหน้าที่และกระทำตามหน้าที่เป็นอย่างดี

8. รู้จักเสียสละ

9. มีความอดทน

10. มีความตั้งใจเพียรพยายาม

11. ยอมรับผลการกระทำของตน

ฉันทนา ภาคบงกช และคนอื่นๆ (2542: 8) ได้กล่าวถึง คุณลักษณะของผู้มีวินัยในตนเองมี

4 ลักษณะ คือ

1. ความเชื่อมั่นตนเอง

2. ความเอื้ออาทร

3. การมุ่งอนาคตและควบคุมตน

4. ทศนคติต่อบุคลิกภาพประชาธิปไตย

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2540: 17-18) ได้มีการวิเคราะห์พฤติกรรมที่บ่งชี้ว่ามี

วินัยในตนเองดังนี้

1. การควบคุมตนเองทั้งกายวาจาและใจ

2. การยอมรับทั้งผลการกระทำของตนเอง

3. การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม

4. การตรงต่อเวลา

5. ความมีเหตุผล

6. การยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นตามกฎเกณฑ์ของสังคม

7. การเคารพในสิทธิและหน้าที่ซึ่งกันและกัน

สุรพงษ์ ชูเดช (2542 : 30) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความมีวินัยในตนเองไว้ 4 ด้าน

ดังนี้

1. ความรับผิดชอบ

2. ความเชื่อมั่นในตนเอง

3. ความซื่อสัตย์

4. ความอดทน

จากคุณลักษณะของผู้มีวินัยในตนเองที่กล่าวมาข้างต้นพอสรุปได้ว่าบุคคลที่มีวินัยใน

ตนเองควรประกอบด้วยพฤติกรรมที่สำคัญดังนี้คือ

1. มีความซื่อสัตย์

2. มีความรับผิดชอบ

3. มีความตั้งใจ

4. มีระเบียบ

5. มีความเป็นผู้นำ

6. มีความตรงต่อเวลา

7. มีความเชื่อมั่นในตนเอง
8. มีความอดทน

3.3 การปลูกฝังความมีวินัย

กาญจนา ศรีภาพสินธุ์ (2544: 8-9) ได้กล่าวว่า จุดมุ่งหมายที่สำคัญในการบริหารงานด้านวินัยของนักเรียนคือการมุ่งให้นักเรียนทุกคนได้มีพัฒนาการไปจนถึงขั้นที่สามารถควบคุมดูแลตนเองและสังคมส่วนรวมให้อยู่ร่วมกันได้ด้วยความสงบสุขสามารถปฏิบัติตนให้เป็นไปในแนวทางที่ถูกที่ควรด้วยตัวของนักเรียนเองและการปลูกฝังวินัยให้แก่นักเรียนเป็นงานที่ผู้บริหารและครูจะต้องให้ความสำคัญดังนี้

1. ควรคำนึงถึงสิทธิและความรับผิดชอบของนักเรียนในการมีส่วนร่วมกับทางโรงเรียนในการกำหนดกฎระเบียบต่างๆตลอดจนการปกครองดูแลกันเอง
2. ปรัชญาและความมุ่งหมายตลอดจนวิธีดำเนินการวินัยนักเรียนควรเป็นเรื่องที่ทุกฝ่ายทั้งผู้บริหารครูอาจารย์และผู้ปกครองมีความเห็นชอบร่วมกันเพื่อเป็นการง่ายในการนำไปใช้บังคับและเพื่อพัฒนาบุคลากรทุกฝ่ายไปพร้อมๆกัน
3. กฎระเบียบที่กำหนดขึ้นใช้บังคับจะต้องมีเหตุผลเพียงพอและกำหนดขึ้นเท่าที่จำเป็นเพื่อให้กิจการต่างๆของสถานศึกษาดำเนินไปได้ด้วยดีเท่านั้นหากมีมากเกินไปก็จะยิ่งทำให้โรงเรียนต้องเสียเวลาไปในการควบคุมดูแลมากขึ้นและทำให้นักเรียนรู้สึกถึงการถูกบีบบังคับและการจำกัดเสรีภาพอันจะก่อให้เกิดความยุ่งยากเมื่อนำไปบังคับใช้
4. นโยบายและวิธีดำเนินการปกครองนักเรียนควรเขียนให้ปรากฏชัดเจนและพิมพ์ลงในคู่มือนักเรียนครูและผู้ปกครองถ้อยคำและภาพที่ใช้ก็ควรเน้นที่เข้าใจง่ายและควรเน้นให้ความสำคัญไปที่ความรับผิดชอบและพฤติกรรมที่มุ่งหวังมากกว่าจะเน้นไปที่พฤติกรรมที่เป็นความผิดและการลงโทษนักเรียนคู่มือดังกล่าวนี้ทุกคนควรจะได้เริ่มอ่านตั้งแต่ต้นไปการศึกษาใหม่เพื่อเป็นการกระตุ้นเตือนความทรงจำ
5. ควรมีการทบทวนและปรับเปลี่ยนกฎระเบียบต่างๆที่กำหนดไว้สำหรับใช้ในห้องเรียนและในโรงเรียนอยู่เสมอเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ต่างๆที่เปลี่ยนแปลงไป
6. ครูอาจารย์ในโรงเรียนจะต้องวางแผนดำเนินการสอนและมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมและเป็นที่น่าสนใจสำหรับนักเรียนทุกคน
7. ควรมีการจัดระเบียบชั้นที่ดีมีการทำความเข้าใจกับนักเรียนในเรื่องการงานที่นักเรียนจะต้องรับผิดชอบตลอดจนขอบเขตของการปฏิบัติตนตามมาตรฐานความประพฤติที่ได้ตกลงกันไว้ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนประพฤติปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามความมุ่งหวังของทางโรงเรียน
8. ครูประจำชั้นและบุคคลอื่นๆที่มีหน้าที่ปฏิบัติงานใกล้ชิดกับนักเรียนโดยตรงจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพัฒนาการของนักเรียนเพื่อจะได้เข้าใจในพฤติกรรมที่มี

ลักษณะเฉพาะตามแต่วัยของนักเรียนซึ่งจะช่วยให้ครูสามารถช่วยเหลือแก้ไขปัญหาของนักเรียนได้อย่างถูกต้องและด้วยความเห็นอกเห็นใจ

9. ครูอาจารย์และผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับนักเรียนจะต้องตระหนกอยู่เสมอว่าครูเป็นบุคคลที่มีส่วนสำคัญยิ่งต่อการสร้างเสริมความรู้สึกของนักเรียนทุกคนที่มีต่อตนเองไม่ว่าจะเป็นคนดีมีคุณธรรมเท่าเทียมกับคนอื่นอันจะเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่ทำให้นักเรียนมีความมุ่งมั่นที่จะประพฤติตนไปตามวิถีทางของความดีงามอยู่เสมอ

10. ผู้บริหารและครูจะต้องมีความสม่ำเสมอในการรักษาระเบียบวินัยในชั้นเรียนและในโรงเรียนเพื่อให้เป็นไปตามที่ตกลงกันไว้ด้วยความจริงใจและความยุติธรรม

ศรีพร มีสอง (2543: 45) ได้กล่าวถึง การเสริมสร้างวินัยในตนเองว่าการเสริมสร้างวินัยของบุคคลประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 อย่างคือกัลยาณมิตรซึ่งเปรียบเป็นปัจจัยภายนอกจนกระทั่งเป็นปัจจัยภายในและอัตตสัปทาคือความพร้อมที่จะปฏิบัติตามปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายใน

แนวความคิดจัดจำแนกด้านความรู้สึกที่สอดคล้องกับความมีวินัยที่ส่งผลการพัฒนาตนเองบลูม (Bloom et al. 1964: 176-185) เชื่อว่าความรู้สึกตระหนักในสิ่งใดสิ่งหนึ่งว่ามีความสำคัญหรือไม่มีลำดับของการเกิดความรู้สึกที่มีความซับซ้อนและแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมดังต่อไปนี้

1. การรับรู้ (Receiving) เป็นขั้นแรกของความรู้สึกของแต่ละบุคคลถือได้ว่าเป็นขั้นที่จะจดจำสิ่งต่างๆที่ได้รับจากการสัมผัสด้วยผัสสะหรือแนวคิดต่างๆสามารถแบ่งย่อยได้เป็น 3 ขั้นคือ

1.1 การรู้จัก (Awareness) เป็นพฤติกรรมที่คนสนองตอบต่อสิ่งเร้าเบื้องต้นโดยที่ยังไม่ได้เล็งเห็นความสำคัญเป็นเพียงการสังเกตเห็นปรากฏการณ์โดยละทิ้งความสนใจต่างๆเช่นการรู้จักรูปแบบการรู้จักจัดอันดับการจัดจำแนก ฯลฯ

1.2 การเต็มใจยอมรับ (Willingness to receive) ขั้นนี้เป็นขั้นเต็มใจหรือพอใจที่จะรับรู้มีความโอนอ่อนไปตามสิ่งประสบพบเห็นแต่ก็เป็นเพียงแค่การบังคับใจเท่านั้นเช่นฟังผู้อื่นพูดด้วยความเต็มใจอดทนที่จะทำอะไรให้สำเร็จยอมรับความแตกต่าง ฯลฯ

1.3 การควบคุมหรือคัดเลือกสิ่งที่เอาใจใส่ (Controlled or selected attention) ความรู้สึกนี้เป็นความรู้สึกที่ต่อเนื่องจากขั้นที่แล้วที่แตกต่างกันออกไปก็คือความรู้สึกที่จะบอกได้ว่าอะไรควรเอาใจใส่และไม่ควรเอาใจใส่เช่นความรู้สึกที่ว่าชอบสิ่งนี้ไม่อยากได้สิ่งนั้นจึงมองในลักษณะควบคุมหรือเลือกขึ้นเอง

2. การตอบสนอง (Responding) เมื่อขั้นแรกรับรู้สิ่งใดเกิดความพอใจแล้วและเลือกพอใจสิ่งใดสิ่งหนึ่งเรียบร้อยแล้วถึงความรู้สึกขั้นนี้ขั้นนี้มีจิตใจจดจ่อ นั่นคือเกิดความสนใจหรือชื่นชอบกิจกรรมมากกว่ากิจกรรมอื่นๆความรู้สึกด้านนี้แบ่งได้เป็น 3 ขั้นคือ

2.1 การยินยอมในการตอบสนอง (Acquiescence in responding) เป็นความรู้สึกขั้นเชื่อฟังหรือยินยอมที่จะกระทำตามแต่อาจจะยังไม่พอใจเท่าไรนัก

2.2 การเต็มใจที่จะตอบสนอง (Willingness to response) เป็นระดับความรู้สึกขั้นร่วมกิจกรรมด้วยความตั้งใจสามารถทำตามความต้องการหรือความสมัครใจเช่นมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเองร่วมมือในกิจกรรมกลุ่มซึ่งเป็นสมาชิกแสดงความสนใจในการเข้าร่วมโครงการ

2.3 การพึงพอใจในการตอบสนอง (Satisfaction in response) เป็นความรู้สึกพึงพอใจในการร่วมกิจกรรมขั้นตอบสนองตอนแรกๆเป็นเพียงยินยอมและเต็มใจทำแต่อาจจะไม่พึงพอใจก็ได้ความรู้สึกนี้จึงลึกลงไปอีกเป็นการยินยอมแบบเต็มใจและมีความพึงพอใจจนเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินบางคนอาจจะแสดงออกมาให้เห็นได้อย่างเปิดเผยแต่บางคนอาจจะไม่แสดงให้เห็นเปิดเผยก็ได้

3. การรู้คุณค่า (Valuing) ขั้นนี้เป็นขั้นความรู้สึกถึงคุณค่าของสิ่งของหรือพฤติกรรมซึ่งตนเองได้รับและซึมซาบมาตั้งแต่ต้นความรู้สึกอันนี้อาจยอมรับหรือไม่ยอมรับคุณค่าก็ได้ขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่ใช้พิจารณาคุณค่าพฤติกรรมระดับนี้ค่อนข้างจะคงเส้นคงวาในการแสดงความรู้สึกและรับรู้คุณค่าของสิ่งต่าง ๆ ระดับนี้แบ่งความรู้สึกออกเป็น 3 ขั้นคือ

3.1 การยอมรับคุณค่า (Acceptance of a value) ระดับนี้เป็นการบรรยายคุณค่าของปรากฏการณ์พฤติกรรมวัตถุสิ่งของของชลขในระดับความเชื่อซึ่งอาจให้ความหมายว่าเป็นการยอมรับทางอารมณ์ต่อข้อเสนอหรือคำสอนที่มีพื้นฐานอย่างเพียงพอ

3.2 การชื่นชอบคุณค่า (Preference for value) ในระดับนี้ไม่เพียงแต่เป็นการยอมรับคุณค่าแต่เพิ่มความรู้สึกเอาใจใส่ในคุณค่าหรือค่านิยมนั้นเพิ่มขึ้นอีกเช่นการแสดงความรักชอบในการทำให้คนในกลุ่มที่พูดน้อยหันมาร่วมวงสนทนาด้วย

3.3 การยินยอมรับคุณค่า (Commitment) เป็นความรู้สึกที่ส่งผลต่อความเชื่อความศรัทธาด้วยอารมณ์ที่แน่นอนผู้ที่มีความรู้สึกระดับนี้จะแสดงพฤติกรรมที่ยึดมั่นอย่างเห็นได้ชัด เช่นความซื่อสัตย์ต่อกลุ่มที่เป็นสมาชิกการยอมรับบทบาททางศาสนาในชีวิตส่วนตัวและครอบครัว ความรู้สึกระดับนี้เป็นความรู้สึกพอใจจนกระทั่งยินยอมรับเป็นพันธะสัญญา

4. การจัดระบบ (Organization) มนุษย์ย่อมเห็นคุณค่าหรือค่านิยมมากมายที่ผ่านเข้ามาในประสบการณ์ของชีวิตแต่ความรู้สึกของมนุษย์จะนิยมชมชอบเฉพาะค่านิยมใดค่านิยมหนึ่งเท่านั้นการจัดระบบในระดับนี้จึงเป็นสิ่งจำเป็นซึ่งอาจจะจัดให้อยู่ในลักษณะที่คล้าย ๆ กันหรืออาจจัดตามความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันหรืออาจจัดเอาตัวที่เด่นมากหรือกระจายมากที่สุดจากค่านิยมส่วนย่อยๆ

4.1 การสร้างมโนภาพของคุณค่า (Conceptualization of a value) เป็นคุณค่าหรือค่านิยมที่มีอยู่หลายรูปแบบความรู้สึกของคนอาจนำค่านิยมที่มีลักษณะเดียวกันอยู่ด้วยกันเป็นผลมาจากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้สึกมาแล้วเรียกชื่อใหม่กลายเป็นมโนภาพของคุณค่าใหม่ซึ่งอาจจะเป็นนามธรรมทางภาษาหรือรูปสัญลักษณ์ก็ได้

4.2 การจัดระบบคุณค่า (Organization of a value system) ความรู้สึกระดับนี้เป็นการจัดค่านิยมที่สลับซับซ้อนให้อยู่ในระบบเดียวกันเพื่อให้เกิดความสมดุลบางประการทางความรู้สึกเช่นพัฒนาวิธีการควบคุมความก้าวร้าวในรูปแบบที่ยอมรับกันทางวัฒนธรรม

5. ลักษณะนิสัย (Characterization) ชั้นนี้เป็นขั้นส่งเสริมความรู้สึกเป็นรูปแบบมาจนกระทั่งสร้างเป็นลักษณะนิสัยมีความเชื่อถือศรัทธาแนวปรัชญาชีวิตมีลักษณะส่วนตัวที่เป็นเอกลักษณ์ของเขาว่าเป็นใครความรู้สึกระดับนี้เป็นความรู้สึกที่ส่งเสริมมาตั้งแต่ขั้นแรกจนเกิดการเลือกสรรยึดติดเป็นของตนบนวิถีทางในการดำเนินชีวิตกลายเป็นบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลระดับความรู้สึกนี้แบ่งออกได้เป็น 2 ชั้น

5.1 การสรุปอ้างอิงทั่วไปของคุณค่า (Generalized set) ระดับความรู้สึกนี้สอดคล้องกับภายในของระบบเจตคติและค่านิยมเป็นความรู้สึกที่ตอบสนองต่อสิ่งต่างๆที่เกิดจากการเลือกสรรคนที่มีเจตคติหรือค่านิยมที่มากมายเมื่อถึงเวลาที่จะใช้ก็จะคัดเลือกและยึดถือปฏิบัติที่เห็นว่าจะดีงามเมื่อเกิดเหตุการณ์ใหม่หรือปัญหาใดๆขึ้นเขาจะเอาความรู้สึกที่ยึดถือไปแก้ปัญหาในสถานการณ์ใหม่ได้

5.2 การสร้างลักษณะนิสัย (Characterization) เป็นระดับความรู้สึกขั้นสุดท้ายที่ผสมผสานสรุปรวมความรู้สึกที่ยึดถือเป็นอุดมการณ์เช่นการดำรงชีวิตด้วยคุณธรรม

วิวาห์วัน มูลสถาน (2523: 33) ได้สรุปคุณลักษณะที่แสดงว่าบุคคลนั้นมีวินัยหรือไม่ว่าสามารถสังเกตได้จากลักษณะและพฤติกรรมต่างๆได้แก่มีความเชื่อมั่นในตนเองมีความรู้สึกรับผิดชอบมีความตั้งใจจริงมีความเป็นผู้นำมีเหตุผลเคารพสิทธิของผู้อื่นปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคมและมีความอดทน ลัดดาวรรณ ณะ ระนอง (2525: 5) ได้กล่าวถึง ลักษณะของผู้ที่มีวินัยว่า จะต้องมีความเชื่ออำนาจภายในตนเองมีความเป็นผู้นำมีความรับผิดชอบตรงต่อเวลาเคารพต่อระเบียบกฎเกณฑ์มีความซื่อสัตย์สุจริตรู้จักหน้าที่และกระทำตามหน้าที่เป็นอย่างดีรู้จักเสียสละมีความอดทนมีความตั้งใจเพียรพยายามและยอมรับผลการกระทำของตนเอง

กัญระญา รุ่งเรือง (2545: 20) กล่าวว่า การสร้างวินัยในตนเองสำหรับนักเรียนในระยะเริ่มแรกอาจต้องใช้เวลาและค่อยเป็นค่อยไปโดยครูและนักเรียนช่วยกันสร้างแนวทางปฏิบัติร่วมกัน การสร้างวินัยสำหรับเด็กนั้นเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบร่วมกันระหว่างโรงเรียนและบ้านคงแยกไม่ได้ว่าใครเป็นผู้อบรมในเรื่องนี้และที่สำคัญการเป็นแบบอย่างที่ดีการปลูกฝังให้เกิดวินัยในตนเองโดยที่เด็กสามารถซึมซับสิ่งเหล่านี้โดยไม่รู้ตัววินัยในตนเองเป็นสิ่งประเสริฐสุดถ้าคนมีวินัยในตนเองควบคุมความประพฤติความคิดทั้งทางกายวาจาใจของตัวเองได้ดีแล้วก็จะทำให้ชีวิตของบุคคลนั้นอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

นอกจากนี้ สายพิณ ประสูสวัสดิ์ (2538: 8-9) ได้กล่าวถึงลักษณะผู้ที่มีวินัยว่าควรมีพฤติกรรมที่แสดงออกดังนี้

1. มีความเชื่อมั่นในตนเองคือจะต้องมีความแน่ใจหรือมั่นใจในความสามารถของตนเองว่าจะกระทำการต่างๆได้อย่างถูกต้องและมีเหตุผลและเชื่อว่าการที่จะประสบความสำเร็จได้ตามที่บุคคลนั้นตั้งใจไว้เป็นผลมาจากความสามารถทักษะหรือการกระทำของตนเอง
2. มีความเป็นผู้นำคือสามารถชักจูงแก้ปัญหาและดำเนินกิจกรรมกลุ่มไปสู่เป้าหมายที่กำหนดและรับผิดชอบต่อกลุ่มได้

3. มีความรับผิดชอบคือมีความสนใจมีความตั้งใจที่จะดำเนินงานและติดตามผลงานที่ได้กระทำแล้วเพื่อปรับปรุงแก้ไขเป็นผลสำเร็จไปด้วยดียอมรับในสิ่งที่ตนกระทำไปทั้งในด้านที่เป็นผลดีและผลเสีย

4. มีความตรงต่อเวลารู้จักกาลเทศะคือทำงานที่ได้รับมอบหมายหรือกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งให้ตรงต่อเวลาหรือทำให้สำเร็จตามเวลาที่กำหนดให้ตลอดจนรู้ว่าจะประพฤติอย่างไรให้เหมาะสมกับเวลาและโอกาส

5. เคารพสิทธิของผู้อื่นคือไม่ประพฤติปฏิบัติเพื่อล่วงล้ำสิทธิของบุคคลอื่น

6. มีระเบียบและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคมคือประพฤติโดยไม่ขัดกับกฎข้อบังคับของสังคมทั่วไปรวมทั้งปฏิบัติตามระเบียบสังคมที่กำหนดไว้ต่อหน้าและลับหลัง

7. มีลักษณะมุ่งอนาคตคือสามารถอดใจรอผลที่จะเกิดขึ้นในอนาคตที่ดีกว่าในปัจจุบันได้

3.4 ขอบข่ายของความมีวินัย

การวิจัยผู้วิจัยได้กำหนดขอบข่ายของวินัยนักเรียนไว้ดังนี้

1. ด้านความตรงต่อเวลา ความหมาย ของการตรงต่อเวลา

พนัส หันนาคินทร์และ คณะ (สุรจิต คำมะสอน. 2548 : 27; อ้างอิงจาก พนัส หันนาคินทร์; และคณะ. 2542: 60) ได้ให้ความหมายการตรงต่อเวลาไว้ว่า หมายถึง การทำงานหรือทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งได้สำเร็จตามกำหนดเวลา

วินัย พัฒนรัตน์ และ คณะ(สุรจิต คำมะสอน. 2548: 27; อ้างอิงจาก วินัย พัฒนรัตน์ ;และคณะ. ม.ป.ป.: 16)ได้สรุปว่าการตรงต่อเวลาหมายถึงการทำงานหรือการปฏิบัติหน้าที่ให้ตรงเวลาหรือทันเวลาตามที่กำหนดการฝึกให้ตรงต่อเวลาเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างควมมีระเบียบวินัย

รุจิณี ภูสาระ และ คณะ (สุรจิต คำมะสอน . 2548: 27; อ้างอิงจาก รุจิณี ภูสาระ ;และคณะ. ม.ป.ป.: 29) กล่าวไว้ว่า การตรงต่อเวลาหมายถึงการทำกิจกรรมใดๆให้สำเร็จไปตามที่กำหนดไว้ไม่ผิดวันประกันพรุ่งและเมื่อรู้ว่าทำสิ่งใดล่าช้ากว่าที่กำหนดก็ไม่นิ่งนอนใจควรรีบทำงานนั้นให้สำเร็จเพื่อมิให้ล่าช้ากว่ากำหนดมากกว่าเดิม

สวัสดิ์ ปทุมราช (สุรจิต คำมะสอน. 2548: 27; อ้างอิงจากสวัสดิ์ ปทุมราช. ม.ป.ป.: 2) ได้ให้คำจำกัดความการตรงต่อเวลาหมายถึงการปฏิบัติงานหรือกิจกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดให้เสร็จตามที่กำหนดเช่นนักเรียนทำแบบฝึกหัดส่งทันตามเวลาที่ครูกำหนดทุกครั้ง

สรุปได้ว่าการตรงต่อเวลาเป็นการกระทำกิจกรรมใดๆที่ต้องมีการวางแผนและให้เสร็จตามกำหนดเวลาซึ่งถือว่าเวลาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่สุดเมื่อเวลาผ่านไปแล้วเราไม่สามารถเรียกกลับมาคืนได้ดังนั้นเราต้องบริหารเวลาให้คุ้มค่ามากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ถ้าหากปล่อยเวลาให้ผ่านไปโดยเปล่าประโยชน์ไม่เกิดประโยชน์อะไรขึ้นมาเลยก็จะเสียโอกาสในภายหลังการที่จะมีความสุขที่สุดคือการรู้จักจัดการและมีการวางแผนการใช้เวลาในการทำกิจกรรมใดๆให้ถูกต้องและพยายามทำให้

เสร็จสิ้นตามกำหนดเวลาและเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ทำให้ชีวิตมีความสุขตลอดจนอยู่ร่วมกับผู้อื่นและสังคมได้ด้วยดี

2. ด้านความซื่อสัตย์

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525ก: 284) ให้ความหมายความซื่อสัตย์ว่า หมายถึง ประพฤติตรงและจริงใจไม่ติดคตทรยศไม่คิดโกงและหลอกลวงกรมวิชาการ (2537ก : 147 - 148) ได้วิเคราะห์โครงสร้างของความซื่อสัตย์ได้ 4 ลักษณะซึ่งสอดคล้องกันสรุปได้ดังนี้

1. ความซื่อสัตย์ต่อตนเอง คือ มีความรู้สึกรับผิดชอบชั่วดีการมีความละเอียดเกรงกลัวต่อการกระทำผิดไม่พูดสับปลับหลอกลวงไม่คิดโกงเอาของของผู้อื่น

2. ความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ คือ ไม่ทอดทิ้งหน้าที่ไม่ทุจริตคดโกงไม่ใช้อำนาจหน้าที่ทำประโยชน์ส่วนตนตรงต่อเวลาไม่เอาเวลาทำงานในหน้าที่ไปใช้ประโยชน์ส่วนตน

3. ความซื่อสัตย์ต่อบุคคล คือ มีความจริงใจต่อผู้อื่นไม่สอพลอเพื่อหาผลประโยชน์ส่วนตนไม่ถือเอาของของผู้อื่นมาเป็นของตนโดยการลักขโมยฉ้อโกงไม่ละเมิดของรักของผู้อื่นไม่หยิบของใช้ของผู้อื่นไปโดยไม่ได้รับอนุญาตมีความประพฤติดีทั้งต่อหน้าและลับหลังผู้อื่นประพฤติตรงไปตรงมาเคารพสิทธิของผู้อื่น

4. ความซื่อสัตย์ต่อหมู่คณะสังคมประเทศชาติ คือ การรักษาคำมั่นสัญญาไม่คิดประทุษร้ายต่อหมู่คณะร่วมมือร่วมใจกันทำงานด้วยความบริสุทธิ์ใจไม่เห็นแก่ประโยชน์ของตนหรือเอาดีเข้าตนไม่ร่วมมือกันทำงานใดๆที่ผิดกฎหมายหรือผิดระเบียบข้อบังคับของสังคมหรือหมู่คณะ

ยอดชาย แพชนะ (2538 : 18) กล่าวว่า ความซื่อสัตย์ หมายถึง ลักษณะจิตใจที่ไปกำหนดการแสดงพฤติกรรมออกมาต่อวัตถุสิ่งของบุคคลๆที่จิตใจมีความมั่นคงไม่ได้แปรผันไปตามความต้องการของตนหรือของบุคคลอื่นทำตามกฎเกณฑ์ของสังคมพูดและปฏิบัติตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้น

กรมการศาสนา (2521 : 146) ให้ความหมายของความซื่อสัตย์สุจริตและความยุติธรรมหมายถึงความประสงค์ที่ไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนไม่เอาเปรียบกลั่นแกล้งหรือคดโกงผู้อื่นหรือส่วนร่วมให้ยึดหลักเหตุผลระเบียบแบบแผนกฎหมายของสังคมเป็นเกณฑ์ในความประพฤติทางกายวาจาใจ

เบญจพร สมานมาก (2540 : 22) กล่าวว่า การประพฤติและปฏิบัติที่ตรงกับความเป็นจริงทั้งกายวาจาและใจต่อตนเองและผู้อื่นโดยยึดหลักแห่งความยุติธรรมไม่เอาเปรียบผู้อื่น

กล่าวโดยสรุปขอบเขตความหมายของความซื่อสัตย์ ไม่คิดโกงเอาของของผู้อื่นโดยการไม่นำสิ่งของที่มิได้เป็นของตนเองมาเป็นของตนเองเมื่อเห็นของเล่นที่เป็นของเพื่อนสามารถนำมาคืนเพื่อนพูดความจริงไม่พูดโกหกพูดและปฏิบัติตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้นตรงต่อเวลาในกฎระเบียบวินัยตรงต่อเวลาไม่เอาเวลาทำงานในหน้าที่ไปใช้ประโยชน์ส่วนตน

3. ด้านความรับผิดชอบ

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2526: 32 - 95) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบต่อไว้ว่า หมายถึง ความมุ่งมั่นตั้งใจปฏิบัติหน้าที่การงานให้บรรลุผลสำเร็จตามความมุ่ง

หมายยอมรับผลการกระทำและพยายามปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้นด้วยความมานะพากเพียรไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรคใดๆ

สมใจ ลักษณะ (2539: 48) สรุปไว้ว่า ความรับผิดชอบหมายถึงการปฏิบัติตามหน้าที่ตามบทบาทตามภารกิจตามข้อตกลงให้ครบครันตั้งใจทำให้มีคุณภาพพอทนต่ออุปสรรคความยากลำบากเพื่อผลที่ปรารถนาช่วยทำงานของหมู่คณะโดยไม่เกี่ยงงานค่านึงผลประโยชน์ของส่วนรวมเช่นครอบครัวหมู่คณะสถาบันสังคมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัวระมัดระวังไม่ให้การกระทำของตนไปรบกวนเบียดเบียนหรือบังเกิดผลเสียแก่ผู้อื่นยอมรับในสิ่งที่ตนทำผิดพลาดหรือบกพร่องอาสาเข้าช่วยแก้ปัญหาในเรื่องที่ตนมีส่วนร่วมทำให้เกิดปัญหานั้นสนใจใฝ่พัฒนาตนเองอยู่เสมอเพื่อไปสู่สิ่งที่ดีขึ้นเจริญก้าวหน้าในอนาคต

ฟังก์; และ แวกแนลส์ (Funk; & Wagnalls. 1961 :2095) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบไว้ว่า ความรับผิดชอบหมายถึงการแสดงออกถึงการรับผิดชอบในการกระทำของตนมีความซื่อสัตย์ไว้ใจได้สามารถจัดการเงินและหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างมีประสิทธิภาพนอกจากนี้ยังหมายถึงความสามารถในการตอบสนองต่อหน้าที่หรือข้อตกลงที่ตั้งไว้ตามอุดมคติและหลักศีลธรรมด้วย

นิภา วิจิตรศรี (2525: 4) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบไว้ว่า เป็นความสนใจตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเพียรพยายามและละเอียดรอบคอบเพื่อให้บรรลุเป้าหมายรักษาสิทธิและหน้าที่ของตนยอมรับผลการกระทำของตนทั้งในด้านที่เป็นผลดีหรือผลเสียทั้งพยายามปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้น

สุทธิพงศ์ บุญผดุง (2541: 22) กล่าวว่าความรับผิดชอบ หมายถึง ความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความผูกพันพยายามทำหน้าที่ต่าง ๆ อย่างเต็มความสามารถและละเอียดรอบคอบรวมทั้งพยายามที่จะปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้น

ชวาล แพรัตกุล (2514: 33) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบในรูปแบบของพฤติกรรมไว้ว่า หมายถึง ความสนใจความตั้งใจที่จะทำงานและติดตามผลงานที่ได้ทำไปแล้วเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้เป็นผลสำเร็จลุล่วงไปด้วยดียอมรับในสิ่งที่ตนได้กระทำลงไปทั้งที่เป็นผลดีและผลเสียโดยแสดงออกในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความสำเร็จปฏิบัติงานด้วยความระมัดระวังอย่างมีจุดหมายเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามที่ได้รับงานมา

สุพัตรา สุภาพ (2531: 9) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบไว้ว่าหมายถึง การรู้จักหน้าที่ที่ตนต้องกระทำต้องปฏิบัติไม่นึกถึงแต่สิทธิเพียงอย่างเดียวเช่นเป็นนักเรียนมีสิทธิที่จะมาเรียนหนังสือความรับผิดชอบของการเป็นนักเรียนคือต้องมาเรียนสม่ำเสมอไม่หนีเรียนความรับผิดชอบจึงเป็นการกระทำที่พึงกระทำหรือควรกระทำตามสถานภาพของบุคคล

คณิง รัตน์ลาโพธิ์ (2535: 38) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบไว้ว่าหมายถึง ความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ทั้งต่อตนเองและสังคมด้วยความผูกพันความพากเพียรพยายามและละเอียดรอบคอบปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเต็มใจไม่ว่าจะเป็นผลดีหรือผลเสียไม่ว่าจะกระทำผิดหรือถูก

ไม่ปิดความรับผิดชอบไปให้ผู้อื่นทั้งพร้อมพยายามที่จะปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติหน้าที่ให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

จอร์จัน นันท์ทิวีกูล (2538: 24) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบไว้ว่าหมายถึงคุณลักษณะหนึ่งของบุคคลที่แสดงออกในลักษณะการมีความตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่การงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความเอาใจใส่มีความละเอียดรอบคอบมีการวางแผนมีความขยันหมั่นเพียรอดทนเพื่อให้งานนั้นบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายยอมรับผลการกระทำไม่ว่าจะเป็นผลดีหรือผลเสียและพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น

จากความหมายของความรับผิดชอบที่นักวิชาการได้กล่าวไว้ นั้นสรุปได้ว่า ความรับผิดชอบหมายถึงพฤติกรรมหรือการปฏิบัติตามหน้าที่ที่ตนได้รับมอบหมายด้วยความมุ่งมั่นขยันหมั่นเพียรและอดทนเพื่อให้งานที่ตนเองได้รับมอบหมายประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพนอกจากนี้ยังรวมถึงการยอมรับในสิ่งที่ตนได้กระทำลงไปหรือได้ให้คำมั่นสัญญาไว้ทั้งในด้านผลดีหรือผลเสียต่างๆทุกครั้ง

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิทาน

4.1 ความหมายของนิทาน

คำว่านิทานได้มีผู้ให้ความหมายไว้ในลักษณะที่คล้ายคลึงกันและแตกต่างกันดังนี้

พัชรี วาศวิท (2537: 59-60) ได้กล่าวว่า นิทานคือ เรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมา หรือมีผู้แต่งขึ้นเพื่อความสนุกสนาน ตื่นเต้น ชวนติดตาม และเต็มไปด้วยจินตนาการที่ช่วยแต่งแต้มสีสัน และชีวิตชีวาให้กับโลกของเด็กอย่างแท้จริง นิทานอาจเป็นเรื่องที่อิงความจริง หรือเป็นเรื่องราวที่เล่าจากจินตนาการของผู้เล่าเองเนื้อเรื่องย่อมาแล้วแต่จุดมุ่งหมายของผู้เล่าว่าต้องการให้ผู้ฟังรับรู้อะไรจากการเล่านั่นเอง

เกริก ยุ้นพันธ์ (2539: 16) ได้ให้ความหมายของนิทานไว้ว่า นิทาน คือ เรื่องที่มีการเล่าสืบทอดต่อกันมาเนื้อหาของนิทานที่เล่าเป็นเรื่องราวที่ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ความดี ความงาม และเรื่องของการยกย่องเชิดชู ปลูกจิตสำนึกของคนให้คนประพฤติอยู่ในความดีและเป็นตัวอย่างแก่สังคม

สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ (2545 : 212) ได้ให้ความหมายว่านิทานคือ เรื่องเล่าที่เล่าสืบต่อกันมาจนถึงปัจจุบัน อาจเป็นเรื่องราวที่อิงความจริง หรือเป็นเรื่องที่เกิดจากจินตนาการของผู้เล่าเองก็ได้ บางเรื่องอาจจะมีการแสดงอิทธิฤทธิ์ ปาฏิหาริย์ เพื่อให้เกิดความตื่นเต้นสนุกสนาน บางเรื่องบางเรื่องก็มีการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม เพื่อเป็นข้อคิด ข้อเตือนใจ

จากความหมายข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า เรื่องราวที่แต่งขึ้น หรือเรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมาซึ่งอาจเป็นความจริงหรือจากจินตนาการ โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม เพื่อเป็นข้อคิด ข้อเตือนใจและแฝงไว้ด้วยคติสอนใจเพื่อปลูกฝังให้ประพฤติตัวอยู่ในความดีและเป็นตัวอย่างที่ดีแก่สังคม

4.2 ประเภทของนิทาน

วรรณิ ศิริสุนทร (2541: 13-19) ได้แบ่งประเภทของนิทานออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่

1. นิทานพื้นบ้าน (Folk tales) เป็นเรื่องเล่าสืบทอดกันมาเป็นเวลานาน จนภายหลังมีการเขียนขึ้นตามเค้าเดิมบ้าง จดจำเรื่องราวมาเขียนบ้าง นิทานพื้นบ้านแบ่งออกเป็นชนิดใหญ่ๆ ดังนี้
 - 1.1 นิทานเกี่ยวกับสัตว์พูดได้
 - 1.2 นิทานไม่รู้จบ
 - 1.3 นิทานตลกขบขัน
 - 1.4 นิทานอธิบายเหตุผล
 - 1.5 เทพนิยาย
2. นิทานสอนคติธรรม (Fable) มีลักษณะเป็นนิทานสั้นๆ ตัวละครมีทั้งคนและสัตว์มีโครงเรื่องง่ายและสั้น และต้องให้บทเรียนที่สอนใจเป็นข้อสรุปที่ชัดเจน
3. เทพปกรณัม (Myth) เป็นเรื่อง que แสดงให้เห็นถึงเหตุการณ์และเรื่องราวในบรรพกาลเกี่ยวกับพื้นโลก ท้องฟ้า และพฤติกรรมต่างๆ ของมนุษย์ มีเทพเจ้าเป็นผู้ควบคุมปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ
4. มหากาพย์ และ นิทานวีรบุรุษ (Epic and hero tales) เป็นนิทานที่มีลักษณะคล้ายกับเทพปกรณัม ต่างกันแต่ว่าตัวละครของนิทานประเภทนี้เป็นมนุษย์ไม่ใช่เทพเจ้า มีการกระทำที่กล้าหาญฟันฝ่าอุปสรรคและประสบผลสำเร็จในที่สุด
5. หนังสือภาพที่เป็นเรื่องอ่านเล่นสมัยใหม่ สำหรับเด็ก ที่มีตัวเอกเป็นสัตว์ (Animals stories)

4.3 ความสำคัญของนิทาน

นิทานมีความสำคัญมาตั้งแต่บรรพกาล ผู้ใหญ่และเด็กสร้างความสัมพันธ์โดยใช้นิทานเป็นสื่อ ครูสามารถใช้นิทานในการพัฒนาพฤติกรรมของเด็ก จึงมีผู้กล่าวถึงความสำคัญและประโยชน์ของนิทานในลักษณะต่างๆ ดังนี้

วิเชียร เกษมประทุม (2542 : 9-10) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของนิทานว่า นิทานให้การศึกษารสร้างจินตนาการ ด้วยความสนุกสนาน เพลิดเพลิน พร้อมกับช่วยสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว นอกจากนี้ยังให้ข้อคิด คติเตือนใจซึ่งสะท้อนให้เห็นสภาพของสังคมในอดีตหลายๆ ด้าน

สุภัสสร วัชรคุปต์ (2543 : 36) ได้กล่าวว่า นิทานมีคุณค่ามีประโยชน์มากมายในการเรียนการสอน

1. ใช้นิทานนำเข้าบทเรียน กระตุ้นให้เกิดความพร้อมในการเรียนรู้
2. ใช้เสริมสร้างพัฒนาการทางภาษา ความคิดจินตนาการที่สวยงามให้แก่เด็ก
3. ใช้นิทานสอนและฝึกทักษะทางภาษา คือ ฝึกการอ่าน ฟัง พูด และเขียน
4. ช่วยลดเซยประสบการณ์ทางภาษาแก่เด็กในชนบทให้เท่าเทียมกับเด็กในเมือง

5. เป็นกิจกรรมที่สร้างอารมณ์และความสามัคคีในหมู่เด็ก และยังปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม

จากความสำคัญข้างต้นสรุปได้ว่า นิทานเป็นสื่อที่สามารถช่วยให้เด็กมีพัฒนาการในทุกด้าน นอกจากนี้นิทานยังเป็นเครื่องมือที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งสามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์แก่เด็กนักเรียนได้เป็นอย่างดี เพราะเป็นสิ่งที่เด็กชื่นชอบ ดังนั้นนิทานจึงช่วยให้เด็กเรียนรู้ภาษาได้ดีพร้อมๆกับการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ความดีงาม และความละเอียดอ่อนขึ้นในจิตใจของเด็ก สร้างความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และการเรียนแบบที่ดีให้แก่เด็กอีกด้วย

4.4 ลักษณะนิทานที่เหมาะสมสำหรับเด็ก

ในการเลือกนิทานที่จะมาใช้กับเด็กนั้นครูจะต้องรู้จักเลือกนิทานให้เหมาะสมกับวัยของเด็ก เพราะในแต่ละวัยให้ความสนใจและความต้องการที่แตกต่างกัน มีนักการศึกษาได้เสนอแนะไว้

พัชรี วาศวิท (2537: 63) และ สุภัทสร วัชรคุปต์ (2543: 37) ได้ให้แนวทางในการเลือกนิทานที่เหมาะสมกับเด็กไว้ดังนี้

1. เป็นนิทานเนื้อเรื่องสั้นๆ ง่ายๆ ใจความสมบูรณ์ มีการดำเนินเรื่องได้อย่างรวดเร็ว เน้นเหตุการณ์เดียว ให้เด็กพอคาดคะเนเชื่อได้บ้าง อาจสอดแทรกเกร็ดที่ชวนให้เด็กสงสัยว่าอะไรจะเกิดขึ้นต่อไป เพื่อให้เกิดความตื่นเต้น

2. เป็นเรื่องราวที่เด็กมีความสนใจ อาจเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับชีวิตเด็ก ครอบครัว สัตว์ หรือเรื่องที่เด็กจินตนาการตามได้

3. เป็นนิทานที่มีบทสนทนาหลายๆ เพราะเด็กส่วนมากไม่สามารถฟังหรือเรียบเรียงเรื่องราวได้ดีพอ และภาษาที่ใช้ต้องสละสลวย ไม่ควรใช้คำศัพท์แสง ควรใช้ภาษาง่ายๆ ประโยชน์สั้น มีคำกล่าววาทะสัมผัสซึ่งจะช่วยให้เด็กจดจำเรื่องง่ายและรวดเร็ว

4. เป็นเรื่องที่มีตัวละครน้อย ซึ่งประกอบด้วยตัวเอกและตัวประกอบ และชื่อของตัวละครเป็นชื่อง่ายๆ โดยตัวละครควรเน้นให้เห็นลักษณะเด่นของตัวละครแต่ละตัว เพื่อเด็กจะได้เข้าใจความหมาย

5. เนื้อเรื่องถึงจุดจบได้ง่ายและน่าพึงพอใจ เมื่อเด็กอ่านและฟังนิทานจนจบ เด็กควรมีความสุข หรือถ้ามีความทุกข์ ก็ต้องมีคติสอนใจไว้ด้วย ซึ่งเนื้อเรื่องควรสอดแทรกคติธรรมสอนใจ และส่งเสริมให้เด็กมีลักษณะนิสัยที่ดีงาม

จากการศึกษาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การนำนิทานมาใช้เป็นสื่อกับเด็กควรมีการเลือกสรรลักษณะนิทานที่เหมาะสมกับเด็ก เป็นเรื่องสั้นๆ เข้าใจง่าย จุดจบของเรื่องต้องไม่สลับซับซ้อน โดยต้องคำนึงถึงการพัฒนาของเด็ก และที่สำคัญควรเป็นเรื่องราวที่สอดแทรกคุณธรรม คติธรรม เพื่อปลูกฝังและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก

5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน

5.1 ความหมายของสื่อการเรียนการสอน

กิดานันท์ มลิทอง (2548: 100) กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง สื่อใดก็ตามไม่ว่าจะเป็นแบบบันทึกเสียง สไลด์ วิดีโอ โพรเจกชัน วีดิทัศน์ แผนภูมิ รูปภาพ ฯลฯ ซึ่งเป็นวัสดุบรรจุเนื้อหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน หรือเป็นอุปกรณ์เพื่อถ่ายทอดเนื้อหาจากวัสดุ สิ่งเหล่านี้เป็นวัสดุอุปกรณ์ทางกายภาพที่นำมาใช้ในเทคโนโลยีการศึกษา เป็นสิ่งที่ใช้เป็นเครื่องมือหรือช่องทางสำหรับการสอนของผู้สอนส่งไปถึงผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่ผู้สอนวางไว้ได้เป็นอย่างดี

คณิตา นิจจรัลกุล (2535: 6) กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการหรือกระบวนการที่ครูหรือผู้สอนใช้ประกอบการสอน เพื่อช่วยในการถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ไปยังผู้เรียนเพื่อให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และบรรลุวัตถุประสงค์ของการสอน

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2533: 80) กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง สิ่งต่างๆที่ผู้สอนและผู้เรียนนำมาใช้ในระบบการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ตามจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

มีชัย คุณาวุฒิ (2540: 22) กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการสื่อความหมายระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน โดยมีเจตนาที่จะถ่ายทอดความรู้ ความรู้สึก เจตคติ ค่านิยม และทักษะจากครูซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ส่งไปยังนักเรียนซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้รับจำเป็นต้องอาศัยตัวกลางหรือสื่อในรูปแบบต่างๆเป็นพาหนะนำไป

วรวิทย์ นิเทศศิลป์ (2551: 12) กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง กิจกรรมทางการศึกษาที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้จากอดีตสู่ปัจจุบัน เพราะเป็นผู้ช่วยคุณครูสอนผู้เรียน ช่วยให้การงานลดน้อยลง สอนน้อยลงแต่ผู้เรียนได้รู้กว้างขึ้น สื่อกิจกรรมเป็นวิธีการที่คุณครูจะสรรค์สร้างให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมกระทำให้ผลสำเร็จดังที่ตั้งความหวังไว้แต่แรก

เสาวณีย์ ลีขาบบัณฑิต (2528: 202) กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง วัสดุ เครื่องมือ และ/หรือวิธีการ ที่จะนำหรือถ่ายทอดสารไปยังผู้รับ

บราวน์ และ คณะ (เสาวณีย์ ลีขาบบัณฑิต, 2528: 202; อ้างอิงจาก Brown; et al.1983) กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง อุปกรณ์ทั้งหลายที่สามารถช่วยเสนอความรู้ให้แก่ผู้เรียน จนทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี ซึ่งรวมไปถึงกิจกรรมต่างๆไม่เฉพาะแต่สิ่งที่เป็นวัสดุหรือเครื่องมือเท่านั้น เช่น การไปศึกษานอกสถานที่ การแสดงบทบาทสมมติ นาฏการ การสาธิต การทดลอง ตลอดจนการสัมภาษณ์และการสำรวจ เป็นต้น

จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่า สื่อการสอนหมายถึง วัสดุ อุปกรณ์ เทคนิคหรือวิธีการ ซึ่งเป็นตัวกลางในการถ่ายทอดความรู้จากผู้สอนไปยังผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

5.2 ประเภทของสื่อการเรียนการสอน

กิดานันท์ มลิทอง (2543: 79) ได้แบ่งประเภทของสื่อการสอนเป็น 5 ประเภท ดังนี้

1. คน (People) ในทางการศึกษาโดยตรงนั้น หมายถึง บุคลากรที่อยู่ในระบบของโรงเรียน ได้แก่ ครู ผู้บริหาร ผู้แนะแนวการศึกษา ผู้ช่วยสอน หรือผู้ที่อำนวยความสะดวกต่างๆ ในการเรียนรู้ ส่วนคนตามความหมายของการประยุกต์ใช้นั้น ได้แก่ คนที่ทำงานหรือ มีความชำนาญงานในแต่ละสาขาซึ่งมีอยู่ในสังคมโดยทั่วไป ซึ่งคนเหล่านี้นับเป็นผู้เชี่ยวชาญ ถึงแม้จะไม่ใช่นักศึกษา แต่ก็สามารถช่วยอำนวยความสะดวกหรือมาเป็นวิทยากรเพื่อเสริม การเรียนรู้ได้ในการให้ความรู้แต่ละด้าน เช่น ศิลปิน นักการเมือง เป็นต้น

2. วัสดุ (Materials) วัสดุในการศึกษาโดยตรง จะเป็นประเภทที่บรรจุเนื้อหา บทเรียนโดยรูปแบบของวัสดุไม่ใช่สิ่งสำคัญที่จะต้องคำนึงถึง เช่น หนังสือ สไลด์ फिल्मสตริป แผนที่ เป็นต้น หรือสิ่งต่างๆ ที่ใช้ร่วมกันซึ่งเป็นทรัพยากรทางการเรียน และได้รับการออกแบบ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกในการเรียน ส่วนสำคัญที่นำมาประยุกต์ในการเรียนการสอนนั้น จะมีลักษณะเช่นเดียวกับวัสดุใช้ในการศึกษาดังกล่าวข้างต้น เพียงแต่เนื้อหาที่บรรจุอยู่ในวัสดุนั้น ส่วนมากจะอยู่ในรูปของการให้ความบันเทิง เช่น การจัดนิทรรศการภาพเขียน ภาพยนตร์สารคดีชีวิตสัตว์ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ถูกมองในรูปของความบันเทิง แต่ก็สามารถให้ความรู้ ทางการศึกษาได้เช่นกัน

3. อาคารสถานที่ (Setting) ทัศนคติ สิ่งแวดล้อม ซึ่งมีผลเกี่ยวกับทรัพยากรอื่นๆ ที่กล่าวมาแล้ว และกับผู้เรียนด้วย ซึ่งสถานที่สำคัญในการศึกษา ได้แก่ ดิกรเรียนและสถานที่อื่นๆ ที่ออกแบบมาเพื่อการเรียนการสอนโดยส่วนรวม เช่น ห้องสมุด หอประชุม สนามเด็กเล่น เป็นต้น ส่วนสถานที่ต่างๆ ในชุมชนก็สามารถใช้เป็นทรัพยากร สื่อการเรียนได้ เช่น โรงงาน ตลาด สถานที่ทางประวัติศาสตร์ เป็นต้น

4. เครื่องและอุปกรณ์ (Tool Equipment) เป็นทรัพยากรการเรียนรู้เพื่อช่วยในการผลิตหรือใช้ร่วมกับทรัพยากรอื่น ส่วนมากเป็นเครื่องทางด้านโสตทัศนอุปกรณ์ หรือเครื่องใช้ต่างๆ เช่น เครื่องถ่ายเอกสาร เครื่องคอมพิวเตอร์ หรือแม้แต่ตะปู ไขควง เป็นต้น

5. กิจกรรม (Activities) โดยกิจกรรมที่กล่าวถึงนี้ มักเป็นการดำเนินงานที่จัดขึ้น เพื่อกระทำร่วมกับทรัพยากรอื่นๆ หรือเป็นเทคนิควิธีการพิเศษเพื่อการเรียนการสอน เช่น การสอนแบบโปรแกรม เกมและสถานการณ์จำลองหรือการจัดทัศนศึกษา กิจกรรมเหล่านี้ มักมีวัตถุประสงค์เฉพาะที่ตั้งขึ้น มีการใช้วัสดุเฉพาะการเรียนวิชาหรือมีวิธีการพิเศษในการเรียนการสอน

สมบุญ สวงญาติ (2534: 48) ได้จำแนกสื่อการเรียนการสอนให้ครอบคลุมทุกประเภท ควรแบ่งสื่อการเรียนการสอนออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. สื่อประเภทโสต - ทัศนวัสดุ (Audio Visual Materials) แบ่งออกเป็น 6 จำพวก ได้แก่

1.1 รูปภาพ ได้แก่ ภาพเขียน ภาพถ่าย ภาพพิมพ์

1.2 วัสดุลายเส้น ได้แก่ แผนภูมิ แผนสถิติ แผนภาพ ภาพโฆษณา การ์ตูน แผนที่

ลูกโลก

- 1.3 วัสดุสามมิติ ได้แก่ ของจริง หุ่นจำลอง ของตัวอย่าง ของล้อแบบหุ่นมือ
 - 1.4 วัสดุประกอบแผ่นป้าย ได้แก่ ตัวแสดงที่ใช้กับแผ่นป้ายนิเทศ แผ่นป้าย ผ้าสาส์ล แผ่นป้ายแม่เหล็ก แผ่นป้ายไฟฟ้า แผ่นป้ายกระเป๋าน้ำ
 - 1.5 วัสดุสิ่งพิมพ์ ได้แก่ หนังสือ ตำรา และเอกสารประกอบการเรียนการสอน
 - 1.6 วัสดุประกอบการทดลอง ได้แก่ ตัวยาลและสื่อราคาเยาที่ใช้ในการทดลอง
 2. สื่อประเภทโสต - ทัศน (Audio Visual Equipments) แบ่งเป็น 2 จำพวก ได้แก่
 - 2.1 จำพวกเครื่องฉายและเครื่องเสียง ประกอบด้วยตัวเครื่อง (Hardware) และวัสดุที่ใช้กับเครื่อง (Software) แบ่งออกเป็นหลายชนิดตามตาราง
 - 2.2 จำพวกเครื่องมือ (Apparatus) ได้แก่ เครื่องมือวัด เครื่องมือตรวจ เครื่องมือแสดง และเครื่องมือทดลองประเภทต่างๆที่มีราคาค่อนข้างแพง
 3. สื่อประเภทเทคนิควิธีการ แบ่งเป็น 2 จำพวก ได้แก่
 - 3.1 จำพวกกิจกรรม ได้แก่ การทดลอง การเล่นละคร การแสดงบทบาท การทัศนจร การสาธิต นิทรรศการ และกิจกรรมในรูปแบบอื่นๆ
 - 3.2 จำพวกบทเรียนโปรแกรม ได้แก่ บทเรียนสำเร็จรูป เครื่องช่วยสอน ชุดการสอน และโปรแกรมการสอนรูปแบบอื่นๆ
- จากเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่า สื่อการเรียนรู้สามารถแยกได้เป็น สื่อวัสดุ สื่ออุปกรณ์ และ สื่อกระบวนการหรือวิธีการ ซึ่งผู้สอนนำมาใช้ในการถ่ายทอดเนื้อหาให้บรรลุตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

5.3 ขั้นตอนการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน

กระบวนการและขั้นตอนต่างๆในการจัดทำสื่อการสอนในรูปแบบต่างๆ มีขั้นตอนการดำเนินงานในการทำงานออกเป็น 5 ขั้นตอนใหญ่ๆ และมีขั้นตอนย่อยๆ อีก 16 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นวิเคราะห์ (Analysis) ผลที่ได้
 - 1.1 Brain storm Chart
 - 1.2 Concept Chart
 - 1.3 Content network Chart
2. ขั้นการออกแบบ (Design) ผลที่ได้
 - 2.1 ตารางแสดงการแบ่งหน่วยการเรียนรู้พร้อมวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
 - 2.2 Module Presentation Chart
 - 2.3 Course Flow Chart
3. ขั้นพัฒนา (Developing) ผลที่ได้
 - 3.1 Script แต่ละเฟรม
 - 3.2 Script ของทั้งหมด (Script Story Board)

- 3.3 เนื้อหาใน script ผ่านการตรวจความถูกต้องจากผู้เชี่ยวชาญ
- 3.4 แบบทดสอบต่างๆ (ทั้งหมดนี้เรียกว่า Courseware)
- 4. ขั้นสร้าง (Implementation) ผลที่ได้
 - 4.1 เลือก Software ต่างๆ ในการนำมาสร้างสื่อ
 - 4.2 สื่อการสอนที่ได้ออกมาในรูปแบบที่วางแผนการดำเนินงาน
- 5. ขั้นประเมินผล (Evaluation) ผลที่ได้
 - 5.1 นำผลการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุง
 - 5.2 บันทึกปัญหา/อุปสรรคที่ได้จากการดำเนินการ
 - 5.3 ผลวิเคราะห์ E1/E2 และการ ประเมินประสิทธิภาพ
 - 5.4 คู่มือการใช้งาน

จากเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่า ผู้ที่จะเข้ามาสู่กระบวนการพัฒนาสื่อการสอนควรจะทราบขั้นตอนและเข้าใจกระบวนการทำสื่อการสอนในขั้นตอนต่างๆ เพื่อให้สื่อการสอนออกมามีประสิทธิภาพอย่างเต็มที่

5.4 ขั้นตอนในการสร้างสื่อ

ในการสร้างสื่อมัลติมีเดีย ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาบทเรียนรูปแบบใด จะเริ่มต้นด้วยการกำหนดหัวข้อเรื่อง, เป้าหมาย, วัตถุประสงค์ และกลุ่มเป้าหมายผู้ใช้ จากนั้นก็ทำการ วิเคราะห์ (Analysis), ออกแบบ (Design), พัฒนา (Development), สร้าง (Implementation), ประเมินผล (Evaluation) และนำออกเผยแพร่ (Publication) ซึ่งการสร้างสื่อมัลติมีเดีย

ที่กล่าวมานี้ จะเห็นได้ว่า การจัดทำสื่อมัลติมีเดีย นี้เป็นเรื่องที่ง่ายมาก ๆ ซึ่งหมายความว่า ใครๆ ที่มีความรู้ทางคอมพิวเตอร์ก็สามารถจะสร้างสื่อมัลติมีเดียได้ ในที่นี้จะกำหนดขั้นตอนการสร้างสื่อมัลติมีเดียโดยละเอียด ทั้งหมด 7 ขั้นตอน เพื่อสะดวกกับผู้เริ่มต้นที่สนใจในการสร้างสื่อมัลติมีเดีย (สุกรี รอดโพธิ์ทอง 2538: 25-33) ดังนี้

1. ขั้นการเตรียม (Preparation)

- กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ (Determine Goals and Objectives) คือการตั้งเป้าหมายว่าผู้เรียนจะสามารถใช้บทเรียนนี้เพื่อศึกษาในเรื่องใดและลักษณะใด กล่าวคือ เป็นบทเรียนหลักเป็นบทเรียนเสริม เป็นแบบฝึกหัดเพิ่มเติมหรือแบบทดสอบ รวมทั้งการนำเสนอเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการเรียน เราจะต้องทราบพื้นฐานของผู้เรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายเสียก่อน เพราะความรู้พื้นฐานของผู้เรียนมีอิทธิพลต่อเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการเรียน

- รวบรวมข้อมูล (Collect Resources) หมายถึง การเตรียมพร้อมทางด้านของเอกสารสนเทศ (Information) ทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง

- เนื้อหา (Materials) ได้แก่ ตำรา หนังสือ เอกสารทางวิชาการ หนังสืออ้างอิง สไลด์ ภาพต่างๆแบบสร้างสถานการณ์จำลอง เพื่อใช้สำหรับการเรียนรู้ หรือทดลองจากสถานการณ์จำลองจากสถานการณ์จริง ซึ่งอาจจะหาไม่ได้หรืออยู่ไกลไม่สามารถนำเข้ามาในห้องเรียนได้ หรือมีสภาพอันตราย หรืออาจสิ้นเปลืองมากที่ต้องใช้ของจริงซ้ำ ๆ สามารถใช้สื่อดิจิทัลประกอบการสอนใช้เสริมการสอนในห้องเรียน หรือใช้ซ่อมเสริมภายหลังการเรียนนอกห้องเรียน ที่ใด เวลาใด ก็ได้

- การพัฒนาและออกแบบบทเรียน (Instructional Development) คือ หนังสือการออกแบบบทเรียน กระดาษวาดสตอรี่บอร์ด สื่อสำหรับการทำกราฟิก โปรแกรมประมวลผลคำ เป็นต้น

- สื่อในการนำเสนอบทเรียน (Instructional Development System) ได้แก่ การนำเอาคอมพิวเตอร์สื่อต่างๆ มาใช้งาน

- เรียนรู้เนื้อหา (Learn Content) เช่น การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ การอ่านหนังสือหรือเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวกับเนื้อหาบทเรียน ถ้าไม่มีการเรียนรู้เนื้อหาเสียก่อนก็ไม่สามารถออกแบบบทเรียนที่มีประสิทธิภาพได้

- สร้างความคิด (Generate Ideas) คือ การระดมสมองนั่นเอง การระดมสมองหมายถึง การกระตุ้นให้เกิดการใช้ความคิดสร้างสรรค์เพื่อให้ได้ข้อคิดเห็นต่างๆ เป็นจำนวนมาก

2. ขั้นตอนการออกแบบบทเรียน (Design Instruction) ขั้นตอนการออกแบบบทเรียนเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดขั้นหนึ่งในการกำหนดว่าบทเรียนจะออกมามีลักษณะใด

- ทอนความคิด (Elimination of Ideas)
- วิเคราะห์งานและแนวความคิด (Task and Concept Analysis)
- ออกแบบบทเรียนขั้นแรก (Preliminary Lesson Descriptio
- ประเมินและแก้ไขการออกแบบ (Evaluation and Revision of the Design)

3. ขั้นตอนการเขียนผังงาน (Flowchart Lesson) เป็นการนำเสนอลำดับขั้น

โครงสร้างของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผังงานทำหน้าที่เสนอข้อมูลเกี่ยวกับโปรแกรม เช่น อะไรจะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนตอบคำถามผิด หรือเมื่อไหร่จะมีการจบบทเรียน และการเขียนผังงานขึ้นอยู่กับประเภทของบทเรียนด้วย

4. ขั้นตอนการสร้างสตอรี่บอร์ด (Create Storyboard) เป็นขั้นตอนการเตรียมการนำเสนอข้อความ ภาพ รวมทั้งสื่อในรูปแบบมัลติมีเดียต่างๆ ลงบนกระดาษเพื่อให้การนำเสนอข้อความและรูปแบบต่างๆ เหล่านี้เป็นไปอย่างเหมาะสมบนหน้าจอคอมพิวเตอร์ต่อไป

5. ขั้นตอนการสร้างและการเขียนโปรแกรม (Program Lesson) เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงสตอรี่บอร์ดให้กลายเป็นคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ส่วนนี้จะต้องคำนึงถึงฮาร์ดแวร์ ลักษณะและประเภทของบทเรียนที่ต้องการสร้าง โปรแกรมเมอร์และงบประมาณ

6. ขั้นตอนการประกอบเอกสารประกอบบทเรียน (Produce Supporting Materials) เอกสารประกอบบทเรียนอาจแบ่งออกได้เป็น 4 ประเภท คือ คู่มือการใช้ของผู้เรียน คู่มือ

การใช้ของผู้สอน คู่มือสำหรับแก้ปัญหาเทคนิคต่างๆ และเอกสารประกอบเพิ่มเติมต่างๆ ไป ผู้เรียนและผู้สอนย่อมมีความต้องการแตกต่างกัน คู่มือจึงไม่เหมือนกัน คู่มือการแก้ปัญหาที่จำเป็นหากการติดตั้งมีความสลับซับซ้อนมาก

7. ขั้นตอนการประเมินผลและแก้ไขบทเรียน (Evaluate and Revise) บทเรียนและเอกสารประกอบทั้งหมดควรที่จะได้รับการประเมิน โดยเฉพาะการประเมินการทำงานของบทเรียน ในส่วนของการนำเสนอสมควรจะทำการประเมินก็คือ ผู้ที่มีประสบการณ์ในการออกแบบมาก่อนในการประเมินการทำงานของบทเรียนนั้น ผู้ออกแบบควรที่จะสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนหลังจากที่ได้ทำการเรียนจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนั้นๆ แล้ว โดยผู้ที่เรียนจะต้องมาจากผู้เรียนในกลุ่มเป้าหมาย ขั้นตอนนี้อาจจะครอบคลุมถึงการทดสอบนำร่องการประเมินผลจากผู้เชี่ยวชาญได้ว่าการประเมินการทำงานของบทเรียนนั้นผู้ออกแบบควรที่จะสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนหลังจากที่ได้ทำการเรียนจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนั้นๆ แล้ว โดยผู้ที่เรียนจะต้องมาจากผู้เรียนกลุ่มเป้าหมาย ขั้นตอนนี้อาจจะครอบคลุมถึงการทดสอบนำร่องการประเมินผลจากผู้เชี่ยวชาญได้

จากเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่า การจัดทำสื่อ เป็นเรื่องที่ยากมาก ๆ ซึ่งหมายความว่าใครๆ ที่มีความรู้ทางคอมพิวเตอร์ก็สามารถจะสร้างสื่อมัลติมีเดียได้ ในที่นี้จะกำหนดขั้นตอนการสร้างสื่อมัลติมีเดียโดยละเอียด ทั้งหมด 7 ขั้นตอน เพื่อสะดวกกับผู้เริ่มต้นที่สนใจในการสร้างสื่อ

6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทานการ์ตูน

6.1 ความหมายของการ์ตูน

เทพพิทักษ์ โกยกอบเกียรติ (2538: 19) ได้ให้ความหมายของการ์ตูน คือ สื่อแห่งจินตนาการที่ถ่ายทอดเรื่องราวเสียดสีแฝงนัยมีความเรียบง่ายการสื่อสารอันกระชับรัดกุมรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ทำให้เกิดความสนุกสนานชื่นชอบการ์ตูนเป็นภาษาสากลของโลกทุกชาติทุกภาษาสามารถเข้าใจโดยไม่ต้องใช้ภูมิปัญญาสูงส่งแต่ประการใด

แมนมาศ ซวลิต (2527: 106) ได้ให้ความหมายของการ์ตูนไว้ว่า การ์ตูนหมายถึง ภาพที่เขียนลักษณะต่างๆ ให้ผิดเพี้ยนไปจากความจริงเน้นลักษณะใดลักษณะหนึ่งของผู้เขียนต้องการนำมาเปรียบ

สังเขต นาคไพจิตร (2530: 5) ได้กล่าวถึง ความหมายของการ์ตูนไว้ว่าคำว่า "การ์ตูน" ในภาษาอังกฤษมีใช้อยู่ 2 คำคือ Cartoon และ Comics คำว่า Cartoon มีรากศัพท์มาจากภาษาฝรั่งเศส Cortone หมายความว่าภาพวาดบนกระดาษแข็งเพื่อความขบขันเช่นภาพล้อเลียนทางการเมืองลักษณะการวาดอยู่ในกรอบและแสดงเหตุการณ์ได้อย่างเข้าใจโดยง่ายมีคำอธิบายทางการเมืองลักษณะการวาดอยู่ในกรอบและแสดงเหตุการณ์ได้อย่างเข้าใจโดยง่ายมีคำอธิบายสั้นๆ ส่วน Comics หมายถึงภาพชวนขันโดยมีภาพเป็นชุดๆ มีถ้อยคำบรรยายประกอบตามเนื้อเรื่องในเนื้อเรื่องเป็นเรื่องชวนขันเป็นส่วนใหญ่มารับปัจจุบันมีเนื้อเรื่องหลายลักษณะจะเป็นแนวใดก็ได้เช่นอาชญากรรม สงครามนโยบายวิทยาศาสตร์ เป็นต้นภาพชวนขันที่นำมาตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์เรียกว่า Comic

Strips และถ้ามีการรวบรวมจัดพิมพ์เย็บเล่มเรียกว่า Comic Book หรือ Funnies คนส่วนมากเข้าใจว่าCartoons, Comics, Caricature เหมือนกันและรวมกันเรียกว่า Cartoon ดังนั้นไม่ว่าวาดเพื่อฆ่าชั้นล้อเลียนเสียดสีประชดประชันหรือเป็นเรื่องราวต่างๆจึงเรียกรวมกันทั้งCartoon, Comics และ Caricature ว่า Cartoon

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพุทธศักราช 2546 (ราชบัณฑิตยสถาน.2546 : 90) ได้ให้ความหมายของการ์ตูนไว้ว่า "การ์ตูน"หมายถึงภาพล้อเลียนภาพตลกบางที่เป็นภาพบุคคลบางที่เขียนเป็นภาพที่แสดงเหตุการณ์ที่ผู้เขียนตั้งใจล้อเลียนจะให้ผู้รู้สึกขบขันบางที่เขียนเป็นเรื่องราว

ศักชัย เกียรติจินดารัตน์ได้ให้ความหมายของการ์ตูนไว้ว่า "การ์ตูน" เป็นคำศัพท์ในภาษาอังกฤษว่า "Cartoon" ซึ่งสันนิษฐานว่ามีรากศัพท์มาจากคำว่า "Cartone"(คาโตเน) ในภาษาอิตาลีซึ่งหมายถึงแผ่นกระดาษที่มีภาพวาดต่อมามีความหมายของคำนี้อาจเปลี่ยนไปเป็นภาพล้อเลียนเชิงขบขันเปรียบเปรยเสียดสีหรือแสดงจินตนาการผ่นเฟื่อง

การ์ตูน (Cartoon) มีศัพท์ใกล้เคียงสามารถอธิบายได้ดังนี้คือ (กรมวิชาการ. 2534: 7 – 8)

1. Cartoon เป็นคำฝรั่งเศสหมายถึงรูปวาดกระดาษแข็งที่เป็นภาพล้อเลียนวาดอยู่ในกรอบและแสดงเหตุการณ์ที่เข้าใจง่ายชัดเจนมีคำอธิบายสั้นๆ

2. Comics เป็นลักษณะการ์ตูนที่มีความต่อเนื่องเป็นเรื่องราวมีคำบรรยายมีสนทนาในภาพแต่ละภาพลักษณะของจอภาพจะออกมาในเชิงการ์ตูนที่ไม่เน้นความจริงของกายวิภาคกันเป็นลักษณะเดียวกับ Cartoon

3. นิยายภาพ (Illustrated Tale) เป็นการเล่าเรื่องด้วยภาพเช่นกันแต่ลักษณะภาพมีความสมจริงสมจังเขียนถูกต้องตามหลักการวิภาค (Anatomy) การเขียนภาพประกอบการให้แสดงเงาการดำเนินเรื่องตั้งแต่กรอบแรกจนถึงกรอบสุดท้ายไม่ข้ามขั้นตอนอันสามารถโน้มน้าวใจผู้อ่านให้คล้อยตามเนื้อเรื่องได้เป็นอย่างดี

4. ภาพล้อ (Caricature) เป็นคำที่มีรากศัพท์มาจากคำว่าหมายถึงภาพล้อเลียนที่แสดงถึงการเปรียบเปรยเสียดสีเยาะเย้ยถากถางหรือให้ดูขบขันโดยเป็นส่วนต่อหรือส่วนเด่นของใบหน้าบุคคลิกให้แปรผันไปจากธรรมชาติที่เป็นจริงซึ่งส่วนมากมักเป็นภาพล้อทางการเมืองบุคคลสำคัญที่มีชื่อเสียงเป็นต้น

จากความหมายของการ์ตูนที่กล่าวมานั้นพอสรุปได้ว่าการ์ตูนหมายถึงภาพวาดที่มีลักษณะง่ายๆเป็นสัญลักษณ์แทนสิ่งต่างๆที่ถ่ายทอดแนวคิดของผู้วาดสู่ผู้ดูที่สามารถสื่อความหมายได้อาจเป็นภาพที่บิดเบือนไปจากความจริงเน้นลักษณะเด่นๆตัดทอนรายละเอียดที่ไม่จำเป็นออกไปให้สามารถสื่อความหมายแทนตัวหนังสือโดยการแสดงออกในภาพเหล่านั้นทั้งขบขันล้อเลียนสวยงามเสียดสีโฆษณาประชาสัมพันธ์ประกอบการเล่าเรื่องและประกอบการเรียนการสอนเพื่อสร้างความสนใจของผู้เรียนอาจเป็นภาพเดี่ยวหรือหลายภาพเป็นเรื่องเป็นราวก็ได้

6.2 รูปแบบของการ์ตูน

นิพนธ์ คุณารักษ์ (2534: 16) ได้กล่าวถึงรูปแบบของการ์ตูนไว้ดังนี้การ์ตูนสามารถแบ่งรูปแบบโดยยึดถือคุณลักษณะและจุดมุ่งหมายในการนำไปใช้เป็นหลักเกณฑ์ได้ 3 รูปแบบคือ

1. รูปแบบเพื่อคุณค่าทางด้านความบันเทิงทั่วไป
2. รูปแบบเพื่อคุณค่าทางด้านสังคม
3. รูปแบบเพื่อคุณค่าทางด้านการศึกษา

รูปแบบของการ์ตูนถ้าแบ่งตามสไตล์ (Style) การวาดสามารถแบ่งได้ดังนี้ (สมัศร ผลจำเริญ. 2522: 24)

1. แบบเลียนของจริง (Realistic Style) เป็นการเขียนภาพให้มีลักษณะใกล้เคียงความจริงในธรรมชาติทั้งในเรื่องสัดส่วนรูปร่างลักษณะท่าทางและสภาพสิ่งแวดล้อมมีลักษณะใกล้เคียงกับความจริงมากแต่ไม่ถึงกับเป็นภาพที่เหมือนจริง
2. แบบล้อเลียนของจริง (Cartoon Style) เป็นภาพที่เขียนบิดเบือนไปจากความจริง มักเน้นเฉพาะลักษณะเด่นๆหรือสำคัญๆมีจุดมุ่งหมายที่จะให้เป็นการล้อเลียนและเกิดอารมณ์ขันแก่ผู้อ่าน
3. แบบโครงร่างหรือภาพก้านไม้ขีด (Match Stick Style) เป็นภาพวาดลายสีขาวดำอย่างง่ายไม่ได้เน้นเรื่องความเหมือนจริงภาพแบบนี้จะขึ้นอยู่กับภาพเป็นสำคัญเท่านั้นไม่จำเป็นต้องมีการทำให้เด่นขึ้นมาโดยอาศัยสีเข้มหรือสีพื้นหรืออาศัยแสงเงาใช้เพียงเส้นที่เน้นขาวดำหรือสีเท่านั้นหรือถ้าจะระบายสีก็ใช้สีเขียวยวตลอดทั้งภาพได้เป็นภาพที่ใช้เทคนิคในการวาดง่ายที่สุด

6.3 ประเภทของการ์ตูน

ผู้เชี่ยวชาญในเรื่องการ์ตูนจะได้จัดประเภทของการ์ตูนตามลักษณะของภาพที่ปรากฏเป็นตัวการ์ตูนดังนี้

สตีเฟ่นเบคเคอร์ (Stephen Becker. 1962: 495-506) ได้กล่าวไว้ว่า สมาคมการศึกษาเกี่ยวกับเด็กแห่งอเมริกา (Child Study Association of America) ได้สำรวจหนังสือการ์ตูนในค.ศ. 1943 และการแบ่งการ์ตูนออกเป็น 10 ชนิดคือ

1. เรื่องผจญภัย
2. เรื่องการผจญภัยในความคิดฝัน
3. เรื่องอาชญากรรมและการสืบสวน
4. เรื่องการผจญภัยในป่า
5. เรื่องการ์ตูนสัตว์
6. เรื่องชีวิตจริงประวัติบุคคล
7. เรื่องตลกขบขัน

8. เรื่องเกี่ยวกับความรัก
9. เรื่องจากหนังสือวรรณคดี
10. เรื่องสงคราม

สุวนัช ศรีสง่า (2516: 84) ได้แบ่งประเภทของการ์ตูนไว้ 10 ประเภทดังนี้

1. เกี่ยวกับการผจญภัย
2. เกี่ยวกับสัตว์
3. เกี่ยวกับความรัก
4. เกี่ยวกับผี
5. เกี่ยวกับอาชญากรรม
6. เกี่ยวกับประวัติศาสตร์
7. เกี่ยวกับการประกอบวรรณคดีหรือนิทาน

8. เกี่ยวกับเรื่องข้ามชั้นตกลงทั่วไป
9. เกี่ยวกับสัตว์ประหลาด
10. เกี่ยวกับสงคราม

เบญญา บุญยสนธิกุล (2525: 8) ได้แบ่งประเภทของการ์ตูนเป็น 5 ประเภทดังต่อไปนี้

1. การ์ตูนประกอบนิทานได้แก่นิทานสุภาพนิทานอีสปตำนานนิทานที่สร้างขีดล้ายตำนานและนิยาย
2. การ์ตูนที่มีคุณค่าทางการศึกษาได้แก่เรื่องเกี่ยวกับวรรณคดีประวัติบุคคลสำคัญวิทยาการและอุตสาหกรรมประวัติศาสตร์ศาสนา
3. การ์ตูนเกี่ยวกับการต่อสู้ผจญภัย
4. การ์ตูนเกี่ยวกับชีวิตครอบครัวและความรัก
5. การ์ตูนเกี่ยวกับอาชญากรรม

หนังสือการ์ตูนเล่มละบาทแบ่งตามแนวเรื่องที่เขียน 3 ประเภทดังนี้
(กรรณิการ์ ศรีเจริญ. 2525: 8)

1. เรื่องผจญภัยอิงประวัติศาสตร์สงคราม
2. เรื่องอาชญากรรม
3. เรื่องเกี่ยวกับชีวิตและความรัก

6.4 ประโยชน์ของการ์ตูนที่มีต่อการเรียนการสอน

แซนด์ (Sand. 1956: 248–249) ได้กล่าวถึง ข้อดีบางประการของหนังสือการ์ตูนในการสอนได้แก่ความสามารถในการสร้างความสนใจซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีทั่วไปใช้ร่วมกับวิธีการสอนได้อย่างเหมาะสมแล้วหนังสือการ์ตูนก็สามารถเป็นเครื่องมือในการสอนที่มีประสิทธิภาพได้อย่างหนึ่ง

วิททิช และ ซูลเลอร์ (Wittich; & Sehuler. 1968: 164) กล่าวว่า การ์ตูนยังให้ความเพลิดเพลินการแสดงออกถึงอารมณ์ขันนับว่าเป็นสิ่งสำคัญครูที่มีประสิทธิภาพทั่วไปถือว่าภาพการ์ตูนเป็นอุปกรณ์การสอนที่สมบูรณ์แบบอย่างหนึ่ง

นิพนธ์ คุณารักษ์ (2534: 16–18) กล่าวว่า ประโยชน์ของการ์ตูนที่มีต่อการเรียนการสอน การนำเอาการ์ตูนมาใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษาสามารถนำมาใช้ได้ทั้งทางตรงและทางอ้อมทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเนื้อหาวิชาที่ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนได้ศึกษาเรียนรู้

การผลิตสื่อให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพจำเป็นต้องอาศัยความสามารถและทักษะในการผลิตการ์ตูนง่าย ๆ เป็นเทคนิคที่แก้ปัญหาได้ดีเนื่องจากการ์ตูนสามารถแก้ไขและดึงดูดความสนใจของผู้เรียนอีกทั้งนำความรู้ไปใช้ร่วมกับการจัดป้ายนิเทศแผ่นใสหนังสืออ่านประกอบ

การเรียนการสอนระดับไหน "การ์ตูน" สามารถนำไปใช้ได้ทุกระดับทั้งนี้การ์ตูนเป็นภาพที่ใคร ๆ ก็ชอบไม่ว่าจะเป็นเด็กหรือผู้ใหญ่เพราะว่าการ์ตูนนั้นสื่อสารได้ง่ายมีความน่ารักและแฝงด้วยความขบขันส่วนในด้านวิธีการเขียนการ์ตูนก็ใช้เส้นง่าย ๆ ซึ่งดูแล้วยังเข้าใจให้เขียนตามด้วยจึงปรากฏว่าครูที่รู้จักนำภาพการ์ตูนมาใช้ในบทเรียนของการเรียนการสอนจะประสบความสำเร็จในการสอนเป็นอย่างดีนั่นคือสามารถโน้มน้าวความสนใจของเด็ก ๆ เข้าสู่บทเรียนได้โดยง่ายทั้งนี้เพราะภาพการ์ตูนนั้นสามารถแปลความหมายจากรูปธรรมเป็นนามธรรมได้เด็กจึงชอบเล่นถ้าจะเล่าเรื่องโดยครูเขียนภาพประกอบคำเล่าไปด้วยจะช่วยให้นักเรียนสนุกนักเรียนเกิดความสนใจกว่าที่จะเล่าเฉย ๆ

ครูสามารถเขียนภาพการ์ตูนได้ตามที่นึกคิดก็จะทำให้น่าสนใจขึ้นมาทันทีเพราะเขาได้เห็นภาพซึ่งจะช่วยต่อเติมจินตนาการไปได้เรื่อยๆจะได้เพิ่มความสนุกสนานและได้ความรู้ไปพร้อม ๆ ด้วยเด็กจะแย่งกันมีส่วนร่วมจนบางคนขอออกมาวาดภาพการ์ตูนในสิ่งที่เขานึกคิดหรือดูได้ในสมุดวาดเขียนจะพบการ์ตูนเต็มไปหมดเพราะเขาได้แสดงออกแล้วซึ่งส่วนอื่น ๆ ที่ครูไม่เข้าใจในการแสดงออกของเด็กจะถูกกีดกัน

การ์ตูนจะสร้างประสบการณ์กับสิ่งแวดล้อมมากขึ้นกล้าแสดงออกและอยากมีส่วนร่วมในกิจกรรมซึ่งบางทีเด็ก ๆ ชอบเขียนการ์ตูนตามครูอีกด้วยกลายเป็นว่าเป็นการพัฒนาวิชาศิลปศึกษาควบคู่ไปกับการเขียนอีกทางหนึ่ง (เทพพิทักษ์โกยกอบเกียรติ. 2536: 10 – 20)

จากหลักฐานดังกล่าวการ์ตูนสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะการ์ตูนสามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้เร็วยิ่งขึ้นเพราะการ์ตูนช่วยสื่อความหมายให้เกิดความเข้าใจได้อย่างรวดเร็วช่วยทำให้บทเรียนน่าสนใจและผู้เรียนเรียนโดยไม่เบื่อหน่ายเกิดความรู้อิสระสนุกสนานมีชีวิตชีวาซึ่งใช้ได้กับการเรียนการสอนทุกกลุ่มวิชาทุกกลุ่มประสบการณ์

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

7.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและพัฒนา

ศิริพันธ์ ประสิทธิ์ลักษณะ (2540: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยและพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องปัญหาการหายใจลำบากที่เกี่ยวข้องกับด้านกุมารยศาสตร์เพื่อหา

ประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 และเปรียบเทียบผลการทดลองระหว่างการเรียนกับคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับการเรียนด้วยการสอนปกติโดยทดลองกับนิสิตแพทย์ของคณะแพทยศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจำนวน 102 คนได้มาโดยการสุ่มอย่างง่ายพบว่าทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 ส่วนการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้นิสิตรู้พบว่านิสิตแพทย์ที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยการสอนมีผลการเรียนสูงกว่านิสิตแพทย์ที่เรียนด้วยการสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เข็มทอง บุญทัน (2542) ได้ศึกษาพัฒนาและหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาคณิตศาสตร์เรื่องความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเซตและความน่าจะเป็นสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 พบว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนทั้งสองเรื่องมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85/85 ที่กำหนดไว้

ณัชชา จงธูรกิจ (2542) ได้ศึกษาการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียเรื่องการพิมพ์สกรีนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีและเพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนมัลติมีเดียที่สร้างขึ้นและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียกับกลุ่มที่เรียนจากการสอนปกติพบว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 90/90 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียสูงกว่ากลุ่มที่เรียนจากการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรรรชต์ ห่อไพศาล (2544) ได้ทำการพัฒนาระบบการเรียนการสอนผ่านเว็บวิชาศึกษาทั่วไปเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนวิเคราะห์ผลการทดลองด้วย t-test พบว่า

1. นักเรียนที่เรียนวิชาศึกษาทั่วไปกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะการเรียนรู้แบบนำตนเองและคุณลักษณะความมีคุณธรรมและจริยธรรมสูงกว่ากลุ่มควบคุมแต่มีค่าเฉลี่ยคะแนนรวมคุณลักษณะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่ากลุ่มควบคุมและเมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยพบว่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถทั้ง 4 ด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

2. ภายหลังจากสอนพบว่านักศึกษาที่เรียนวิชาศึกษาทั่วไปกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะการเรียนรู้แบบนำตนเองคุณลักษณะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและคุณลักษณะความมีคุณธรรมจริยธรรมสูงกว่าก่อนทำการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ระบบการเรียนการสอนผ่านเว็บที่ได้พัฒนาขึ้นสามารถพัฒนาความสามารถของนักศึกษาที่เรียนวิชาศึกษาทั่วไปไม่ได้แตกต่างจากการเรียนแบบปกติพบว่าค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ของสถาบันการศึกษาได้แก่ค่าใช้จ่ายในการติดตั้งระบบอินเทอร์เน็ตและห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ค่าอุปกรณ์เครื่องอุปกรณ์ระยะไกลค่าเช่าสัญญาณค่าใช้คู่สายโทรศัพท์ค่าจ้างบุคลากรและค่าจัดเก็บทำเว็บการเรียนการสอนส่วนค่าใช้จ่ายของส่วนผู้เรียนได้แก่ค่าลงทะเบียนค่าเช่าเครื่องคอมพิวเตอร์ค่าบริการอินเทอร์เน็ตค่าเดินทางและค่าเช่าหอพัก

ภาวนา เห็นแก้ว (2545) ได้ทำการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียบนเว็บเรื่องเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นผลการวิจัยพบดังนี้

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียบนเว็บเรื่องเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีประสิทธิภาพ 91.6/94.7 เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 90/90
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ทางเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตสำหรับนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียบนเว็บกับการสอนปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะปฏิบัติของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียบนเว็บกับการสอนปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ความรับผิดชอบของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียบนเว็บกับการสอนปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. ความรับผิดชอบของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียบนเว็บก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียบนเว็บ

ทิภากร สาลิกา (2546) ได้ทำการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเรื่องฟิสิกส์นิวเคลียร์เบื้องต้นผลการวิจัยสรุปดังนี้

1. การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเรื่องฟิสิกส์นิวเคลียร์เบื้องต้นพบว่ากิจกรรมการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 81.03/80.25 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด
2. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเรื่องฟิสิกส์นิวเคลียร์เบื้องต้นพบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($p < .01$) เมื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์ที่วัดได้ในแต่ละด้านทั้งด้านความรู้ความจำความเข้าใจ การนำความรู้และกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ไปใช้และกระบวนการเสาะแสวงหาความรู้ทางวิทยาศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงขึ้นในทุกด้าน
3. การศึกษาเจตคติต่อกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเรื่องฟิสิกส์นิวเคลียร์เบื้องต้นพบว่านักเรียนมีเจตคติต่อกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในแต่ละด้านทั้งด้านความคิดเห็นทั่วไปต่อกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการแสดงออกและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้และด้านการเห็นความสำคัญและประโยชน์ในกิจกรรมการเรียนรู้

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและพัฒนา สรุปได้ว่าการวิจัยและพัฒนาการศึกษาคือการศึกษาวิจัยที่มุ่งเน้นในการศึกษาเนื้อหาของงานวิจัยเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนางานวิจัยอื่นๆเป็นกระบวนการที่ส่งเสริมการพัฒนาทางนวัตกรรมทางการศึกษาในรูปแบบต่างๆให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นส่งผลให้งานวิจัยทางการศึกษามีขึ้นตอนที่เป็นมาตรฐานสามารถตรวจสอบและเชื่อถือได้เหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นจริง

7.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม

กุหลาบ ตียะสัจย์กุลโกวิท (2531: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาและเปรียบเทียบการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นปีการศึกษา 2530 โรงเรียนสวนอนันต์เพื่อวัดพัฒนาการการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม 3 คุณลักษณะคือความรับผิดชอบความมีระเบียบวินัยและความซื่อสัตย์กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนหญิง 207 คนนักเรียนชาย 160 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบทดสอบเชิงสถานการณ์ (Situation Test) จำนวน 30 ข้อผลการวิจัยพบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีพัฒนาการการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมทุกคุณลักษณะและจำแนกคุณลักษณะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนหญิงมีจริยธรรมสูงกว่านักเรียนชายในทุกคุณลักษณะ

ดวงประเสริฐ ทุ่มเวลา (2540: บทคัดย่อ) ได้ทำการเปรียบเทียบเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงโดยจำแนกตามอายุระดับการศึกษาและประสบการณ์ในการเล่นกีฬา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นตอนปลายและระดับอุดมศึกษา ผลการวิจัยพบว่านักกีฬาที่มีประสบการณ์การเล่นต่างกันมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในด้านความรับผิดชอบต่อความซื่อสัตย์ความสามัคคีและความอดุสาหะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ปรีชา สายคำ (2540: 69-70) ได้ทำการวิจัยเรื่องการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครปฐมความมุ่งหมายของการวิจัยนี้เพื่อศึกษาระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมสำหรับครูพลศึกษา 4 ลักษณะคือความรับผิดชอบต่อความซื่อสัตย์ความยุติธรรมและความเมตตาครูณาผลการศึกษาพบว่าเมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของแต่ละลักษณะทางจริยธรรมด้านความรับผิดชอบต่อครูพลศึกษาซึ่งแบ่งตามอายุพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านความรับผิดชอบต่อความซื่อสัตย์ความยุติธรรมและความเมตตาครูณาโดยแบ่งตามประสบการณ์การทำงานไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยแต่ละคุณลักษณะทางจริยธรรมด้านความรับผิดชอบต่อความซื่อสัตย์ความยุติธรรมไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ในด้านความเมตตาครูณาพบว่ามีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อนำมาทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยแต่ละคุณลักษณะทางจริยธรรมของครูพลศึกษาในด้านความรับผิดชอบต่อความซื่อสัตย์ความยุติธรรมและความเมตตาครูณาพบว่าไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุมาลี วงษ์สุวรรณ (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความเอื้อเฟื้อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสวนกุหลาบวัฒนากรุงเทพมหานครจำนวน 250 คนวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันและการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณผลการศึกษาพบว่าตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความเอื้อเฟื้อของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติได้แก่ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายรายวันสถานภาพสมรสของผู้ปกครองระดับ

การศึกษาของผู้ปกครองระดับรายได้ของผู้ปกครองสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนและบุคลิกภาพของนักเรียน

กรกช วิชัย (2551: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบเหตุผลเชิงจริยธรรมของครูที่มีเพศและอายุแตกต่างกันพบว่า ครูหญิงและครูชายมีระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ความเมตตา กรุณา ความยุติธรรม โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และครูที่มีระดับอายุในกลุ่ม 22 – 40 ปี และกลุ่ม 41 – 60 ปี มีระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ความเมตตา กรุณา ความยุติธรรม โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่พบว่ามีปฏิสัมพันธ์ที่เกิดจากความแตกต่างระหว่างเพศ และอายุของครูที่ส่งผลร่วมกันต่อระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ความเมตตา กรุณา ความยุติธรรม โดยรวมของครู

7.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัย

ธัญญา บุปผเวส และ คณะ (2538: 48-51) ได้ศึกษาปัญหาทางวินัยของนักเรียนจากโรงเรียนสาธิตคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น ผลการศึกษาพบว่าความประพฤติการลงโทษและความบกพร่องทางวินัยที่โรงเรียนนำมาใช้มีความเหมาะสมและนักเรียนยังมีความคิดเห็นว่าการลงโทษทางวินัยนักเรียนควรใช้การว่ากล่าวตักเตือนเขียนและทำทัณฑ์บนก็เพียงพอแล้วการลงโทษสถานเบา ก่อนยอมมีส่วนทำให้นักเรียนได้มีโอกาสปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้นได้ สอดคล้องการศึกษาของแบนดูรา (Bandura. 1965 : 264-272) ที่พบว่า การเสริมแรงทางสังคมและพฤติกรรมด้วยการใช้วาจาเป็นแบบในการตัดสินจริยธรรมแสดงให้เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงจริยธรรมแบบผู้ใหญ่ที่เกิดขึ้นไม่จำเป็นที่จะต้องเป็นขั้นจริยธรรมเดิมที่เด็กมีอยู่และการให้คำแนะนำประเภทที่ใช้เหตุผลสูงกว่าระดับจริยธรรมของตนเองจะช่วยให้เกิดพัฒนาการทางจริยธรรม (Turiel. 1966 : 611-618)

สายพิณ ปรงสุวรรณ (2538: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์และการเล่นตามมุมโดยเด็กร่วมกันสร้างกฎเกณฑ์และครูสร้างกฎเกณฑ์เด็กอายุ 5-6 ปี ชั้นอนุบาลราชสีมามหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุธ จังหวัดนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2536 จำนวน 92 คน ผลการศึกษาพบว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์และการเล่นตามมุมโดยเด็กร่วมกันสร้างกฎเกณฑ์และครูสร้างกฎเกณฑ์มีวินัยในตนเองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จิตรา ชนะกุล (2539: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมวงกลมแบบกลุ่มย่อยในการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยโดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นเด็กเล็กของโรงเรียนวัดเทพศิลา กรุงเทพมหานคร จำนวน 40 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 20 คน พบว่าหลังการฝึกด้วยกิจกรรมวงกลมแบบกลุ่มย่อยนักเรียนมีพัฒนาการด้านความมีวินัยในตนเองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

จินดา หน้าเจริญ (2540: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการจัดกิจกรรมเสริมลักษณะนิสัยแบบวางแผนปฏิบัติและทบทวนที่มีต่อวินัยในตนเองด้านสิ่งแวดล้อมของเด็กปฐมวัยโดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 จำนวน 30 คน ของโรงเรียนอนุบาลระยอง

เมืองจังหวัดระยองผลการศึกษาพบว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมลักษณะนิสัยแบบวางแผนปฏิบัติและทบทวนมีพฤติกรรมด้านวินัยในตนเองด้านสิ่งแวดล้อมสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศศิรินทร์ นิลจันทร์ (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเล่านิทานที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยในชุมชนแออัดคลองเตยโดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 สถานับเลี้ยงเด็กดวงประทีปมูลนิธิดวงประทีปชุมชนแออัดคลองเตยกรุงเทพมหานครจำนวน 15 คนผลการศึกษาพบว่าเด็กปฐมวัยในชุมชนแออัดคลองเตยหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานมีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

กมลจันทร์ ชื่นฤทธิ์. (2550: 81). ได้ศึกษาการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมประกอบเพลงคุณธรรมตามพระราชดำริผลการศึกษาพบว่าเด็กปฐมวัยหลังจัดกิจกรรมประกอบเพลงคุณธรรมตามพระราชดำริมีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบด้านความสามัคคีด้านความซื่อสัตย์ด้านความอดทนมีการเปลี่ยนแปลงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองโดยภาพรวมและจำแนกรายด้านมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่สูงขึ้นตลอดช่วงเวลาจัดกิจกรรม

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัย สรุปได้ว่า การจะพัฒนาเยาวชนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจสติปัญญาและอารมณ์สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างปกติสุขจำเป็นที่จะต้องปลูกฝังความมีวินัย

7.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทานการ์ตูน

สมปอง นิธิสกุลกาญจน์ (2538: 92) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหนังสือการ์ตูนชุดนิทานพื้นบ้านภาคใต้เพื่อใช้ประกอบการเรียน กลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน หลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าการเรียนโดยมีหนังสือการ์ตูน เป็นสื่อการเรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าการเรียนปกติ

ศศิรินทร์ นิลจันทร์ (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงระดับคะแนนพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยในชุมชนแออัดคลองเตยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานในแต่ละช่วงสัปดาห์พบว่าเด็กปฐมวัยในชุมชนแออัดคลองเตยหลังจากที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานในแต่ละช่วงสัปดาห์แตกต่างกันมีระดับคะแนนของพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 และมีการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ การตรงต่อเวลา และการควบคุมตนเองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01

ศุภลักษณ์ วัฒนาเฉลิมยศ (2554: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา การพัฒนานิทานมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษด้วยตนเองที่มีการให้ความหมายของคำศัพท์ 3 รูปแบบพร้อมทั้งเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อนิทานมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมการอ่าน

ภาษาอังกฤษด้วยตนเองที่มีการให้ความหมายของคำศัพท์ 3 รูปแบบ พบว่า 1.)นิทานมัลติมีเดีย 3 รูปแบบมีประสิทธิภาพดังนี้ 85.00/82.66 รูปแบบที่ให้ความหมายเป็นตัวอักษรมีประสิทธิภาพ 84.44/80.67 รูปแบบที่ให้ความหมายเป็นภาพและตัวอักษรมีประสิทธิภาพ 86.11/81.00 2.) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยนิทานมัลติมีเดียที่มีการให้ความหมายของคำศัพท์เป็นภาพ เป็นตัวอักษร และเป็นทั้งภาพและตัวอักษร มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .50 3.)ความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียนด้วยนิทานมัลติมีเดียที่มีการให้ความหมายของคำศัพท์เป็นภาพ เป็นตัวอักษร และเป็นทั้งภาพและตัวอักษรอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .50

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทานการ์ตูน สรุปได้ว่า การนำเอานิทานการ์ตูนมาประกอบการสอนจะช่วยให้เด็กนักเรียนมีเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยมากขึ้น นอกจากนี้ นิทานการ์ตูนยังมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียน และยังช่วยให้บรรยากาศในชั้นเรียนเป็นไปอย่างน่าสนใจจึงสมควรที่จะนำเอาการ์ตูนมาเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน

7.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน

สุพัตรา เฉลิมเผ่า (2537 : 76) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาประสิทธิภาพของสื่อการสอนและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคงทนในการเรียนเรื่องระบบนิเวศของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1โดยใช้สื่อการสอนที่แตกต่างกัน : กรณีศึกษาโรงเรียนหนองแคสกรกิจพิทยา จังหวัดสระบุรี พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยสื่อการสอน เทปโทรทัศน์ สูงกว่าการสอนปกติ

ชญาภา เทศวานิช (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษชุด Say Hello 1-6 โดยผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดสถานศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสถานศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่ใช้สื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษชุด Say Hello 1-6 จำนวนประชากร 38 โรงเรียน โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากครูผู้สอน ได้จำนวน 120 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านเนื้อหา โดยภาพรวมพบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก เพื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ลำดับสูงสุดได้แก่ เนื้อหาของสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษชุด Say Hello 1-6 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544

2. ด้านวิธีการนำเสนอ โดยภาพรวมพบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก เพื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ลำดับสูงสุดได้แก่ ภาษาที่ใช้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

3. ด้านกิจกรรม โดยภาพรวมพบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก เพื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ลำดับสูงสุดได้แก่ กิจกรรมในบทเรียนมีความสอดคล้องกับลักษณะของวิชาภาษาอังกฤษ

4. ด้านการประเมินผล โดยภาพรวมพบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก เพื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ลำดับสูงสุดได้แก่ จุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแต่ละ

หน่วยการเรียนรู้ สามารถนำไปใช้ในการประเมินผลได้จริง 5. ด้านรูปแบบของสื่อการเรียนรู้ โดยภาพรวมพบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก เพื่อพิจารณาเป็นรายด้านเกี่ยวกับภาพประกอบพบว่า ลำดับสูงสุดได้แก่ ภาพประกอบปกมีสีสันสวยงามช่วยกระตุ้นให้เกิดความสนใจ

สุทธิ ขัตติยะ (2550: 124) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินผลคุณภาพรายการโทรทัศน์ “เวทีแก้จนบนความพอเพียง” ของสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง 11 กรมประชาสัมพันธ์ โดยใช้เทคนิคเดลฟาย การวิจัยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ การประเมินเบื้องต้น การสำรวจความพึงพอใจและความนิยมของผู้ชม และการประเมินคุณภาพรายการโทรทัศน์ การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและเทคนิคเดลฟาย โดยมีตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการรับชมรายการโทรทัศน์ “เวทีแก้จนบนความพอเพียง” และเพศ อายุ อาชีพ รายได้ต่อเดือน เป็นตัวแปรอิสระ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้เข้าร่วมชมการผลิตรายการโทรทัศน์ในพื้นที่ ผู้ชมที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 5,000 คน และผู้ทรงวุฒิ จำนวน 17 คน โดยสุ่มตัวอย่างจากผู้ชมที่เป็นกลุ่มเป้าหมายหลัก การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า

1. โดยภาพรวมความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายทั้ง 14 องค์ประกอบ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีองค์ประกอบ 3 ประการ ได้แก่ 1) ผู้ดำเนินรายการเหมาะสม 2) ผู้ร่วมสนทนาเหมาะสม และมีความรู้ในเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง และ 3) เนื้อหาสาระของรายการเป็นประโยชน์และสามารถนำไปใช้ได้ในการพัฒนาอาชีพ

2. กลุ่มเป้าหมายที่มีเพศแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการฯ ไม่แตกต่างกัน ส่วนอายุ อาชีพและรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการฯ แตกต่างกัน

3. ผลการประเมินคุณภาพรายการโทรทัศน์ พบว่า “เวทีแก้จนบนความพอเพียง” มีประเด็นสำคัญสำหรับการนำไปปรับปรุง จำนวน 4 ประการ คือ ด้านรูปแบบการนำเสนอด้านเนื้อหา ด้านเวลาในการเผยแพร่ออกอากาศ และด้านคุณภาพเทคนิคการตัดต่อกราฟิก

ศุภญ์เทคโนโลยีการศึกษา (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินคุณภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บ เรื่อง สื่อมัลติมีเดียเพื่อการศึกษา ประชากรที่ใช้ในการวิจัยทั้งหมด 108 คน ซึ่งประกอบด้วย นักศึกษาจำนวน 47 คน ครูอาจารย์ จำนวน 30 คน และบุคลากรทางการศึกษาจำนวน 31 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บ เรื่อง สื่อมัลติมีเดียเพื่อการศึกษา และแบบสอบถามความคิดเห็นการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บ เรื่อง สื่อมัลติมีเดียเพื่อการศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบจำนวน 3 ข้อ ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อมัลติมีเดียเพื่อการศึกษา จำนวน 14 ข้อ ส่วนที่ 3 สรุปความคิดเห็นโดยรวม จำนวน 4 ข้อ ส่วนที่ 4 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ซึ่งหลังจากใช้สื่อแล้วจึงตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็น ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บ เรื่อง สื่อมัลติมีเดียเพื่อการศึกษา ในภาพรวม

สามารถประเมินได้อยู่ในเกณฑ์ดี โดยทุกหัวข้อการประเมินสอดคล้องกับผลการประเมินภาพรวม คืออยู่ในเกณฑ์ดีทุกประการ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสื่อ สรุปได้ว่าการพัฒนาสื่อการสอนนั้น คือการนำ วัสดุ อุปกรณ์ เทคนิคหรือวิธีการ ซึ่งเป็นตัวกลางในการถ่ายทอดความรู้จากผู้สอนไปยัง ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

7.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทานการ์ตูน

ประเสริฐ ศิลปะ (2532: 65) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนวิชาภาษาไทยที่สอนโดยใช้ บทเรียนสำเร็จรูปเชิงเส้นตรงการ์ตูนแบบที่ใช้การ์ตูนภาพล้อและบทเรียนสำเร็จรูปเชิงเส้นตรง การ์ตูนที่ใช้การ์ตูนเลียนแบบของจริงกับการเรียนการสอนแบบปกตินักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูปเชิงเส้นตรงการ์ตูนแบบที่ใช้การ์ตูนภาพ เลียนแบบของจริงกับนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูปเชิงเส้นตรงการ์ตูนแบบที่ใช้การ์ตูนภาพ ล้อมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาภาษาไทยไม่แตกต่างกันพอสรุปได้ว่าบทเรียนทั้ง 2 แบบใช้เทคนิคการนำเสนอเนื้อหาและขั้นตอนต่างๆเหมือนกันทุกอย่างยกเว้นจะแตกต่างกันเพียงแต่ แบบภาพของการ์ตูนที่นำเสนอในบทเรียนเท่านั้นแสดงว่าการ์ตูนภาพล้อและภาพเลียนของจริงไม่ ก่อให้เกิดความแตกต่างกันทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์และเจตคติ

วรเชษฐ์ พันโกฏี (2538: บทคัดย่อ) ได้สร้างบทเรียนสำเร็จรูปการ์ตูนแบบสาขาวิชา ภาษาไทยเรื่องคำนามสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อหาประสิทธิภาพของนักเรียนที่เรียน ด้วยบทเรียนสำเร็จรูปตามเกณฑ์มาตรฐานผลการศึกษาค้นคว้าพบว่าบทเรียนสำเร็จรูปแบบ สาขาวิชาภาษาไทยเรื่องคำนามสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 86.00 /88.40 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

รัชนีวรรณ สวงโท (2539: บทคัดย่อ) ได้สร้างบทเรียนสำเร็จรูปแบบเส้นการ์ตูนสีวิชา ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่องการอ่านเพื่อจับใจความตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 พบว่า บทเรียนสำเร็จรูปแบบเส้นตรงการ์ตูนสีมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 เรียนสูงกว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชยันต์ เพชรศรีจันทร์ (2532: 93) ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนที่ ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาโดยใช้หนังสือเรียนที่ใช้ภาพเหมือนกับสื่อ หนังสือเรียนที่ใช้ภาพการ์ตูนพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอน แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาโดยใช้สื่อหนังสือที่ใช้การ์ตูนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้สื่อ ภาพเหมือน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนิทานการ์ตูน สรุปได้ว่าการ์ตูนสามารถนำมาใช้ ประโยชน์ในการเรียนการสอนเป็นอย่างมากโดยเฉพาะการ์ตูนสามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ เร็วยิ่งขึ้นเพราะการ์ตูนช่วยสื่อความหมายให้เกิดความเข้าใจได้อย่างรวดเร็วช่วยทำให้บทเรียน น่าสนใจและผู้เรียนเรียนโดยไม่เบื่อหน่ายเกิดความรู้สึกสนุกสนานมีชีวิตชีวาซึ่งใช้ได้กับการเรียน การสอนทุกกลุ่มวิชาทุกกลุ่มประสบการณ์จากเหตุผลดังกล่าวมาแล้วการ์ตูนจึงเหมาะสมเป็นอย่างยิ่ง

ที่จะนำมาประกอบการเรียนการสอนซึ่งเป็นวิชาที่มีธรรมชาติเป็นนามธรรมทำให้เกิดรูปธรรมและเป็นประโยชน์ที่จะช่วยให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นที่น่าสนใจแก่ผู้เรียนยิ่งขึ้น

8. สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะเห็นได้ว่า นิทานการ์ตูนแอนิเมชัน เป็นสื่อการเรียนการสอนอย่างหนึ่ง ที่ถือว่ามีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนในด้านต่างๆ ของเด็กนักเรียนในปัจจุบันเป็นอย่างมาก และปัญหาที่ถือว่าเป็นปัญหาที่สำคัญของเยาวชนไทยก็คือ ปัญหาด้านจริยธรรม ซึ่งหน่วยงานต่างๆ ก็ได้แสวงหาวิธีแก้ไข และหน่วยงานหนึ่งที่สามารถรับผิดชอบในด้านนี้ได้ คือ สถานศึกษาทุกระดับ แต่ระดับชั้นที่สำคัญ คือ ระดับประถมศึกษาเพราะถือเป็นช่วงแรกของการวางรากฐานในด้านต่างๆ ให้กับเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการวางรากฐานด้านจริยธรรมด้านความมีวินัย ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นว่า วิธีการหนึ่งที่ดีที่จะนำมาใช้ได้ผลเป็นอย่างดี คือ การใช้นิทานการ์ตูนแอนิเมชัน เข้ามาทำหน้าที่ในการปลูกฝังเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย ให้กับเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นั้นเป็นที่น่าสนใจ และส่งผลต่อการเรียนรู้ของเด็กนักเรียนเป็นอย่างดี

ดังนั้นการศึกษาเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยผ่านนิทานการ์ตูนแอนิเมชัน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลลพบุรี พบว่า นิทานการ์ตูนแอนิเมชัน ถือว่าเป็นสื่อ ที่นำมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนเป็นอย่างมากโดยเฉพาะการ์ตูนสามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้เร็วยิ่งขึ้นเพราะการ์ตูนช่วยสื่อความหมายให้เกิดความเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว ช่วยทำให้บทเรียนน่าสนใจและผู้เรียนเรียนโดยไม่เบื่อหน่ายเกิดความรู้สึกสนุกสนานมีชีวิตชีวาซึ่งใช้ได้กับการเรียนการสอนทุกกลุ่มวิชาทุกกลุ่มประสบการณ์จากเหตุผลดังกล่าวมาแล้วการ์ตูนจึงเหมาะสมเป็นอย่างยิ่งที่จะนำมาประกอบการเรียนการสอนซึ่งเป็นวิชาที่มีธรรมชาติเป็นนามธรรมทำให้เกิดรูปธรรมและเป็นประโยชน์ที่จะช่วยให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นที่น่าสนใจแก่ผู้เรียนนำให้นักเรียนให้ความสนใจ ทั้งยังกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการอยากเรียนรู้ ทำให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนานไปกับการเรียน และยังทำให้นักเรียนที่ได้ศึกษานิทานการ์ตูนแอนิเมชันมีเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยดีขึ้น เพราะฉะนั้นผู้วิจัยจึงต้องการจะนำนิทานการ์ตูนแอนิเมชันมาพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรมพด้านความมีวินัย ของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนมีการพัฒนาพฤติกรรมด้านความมีวินัยในตนเองมากยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ
4. การดำเนินการทดลอง
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนอนุบาลลพบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 1 จำนวน 6 ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งหมด 266 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนอนุบาลลพบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 1 จำนวน 49คนซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ประกอบด้วย

1. นิตานการ์ทุนแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย
2. แบบประเมินเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยแบ่งเป็น 3 ด้าน
 - 2.1 แบบประเมินความตรงต่อเวลา
 - 2.2 แบบประเมินความซื่อสัตย์
 - 2.3 แบบประเมินความรับผิดชอบ
3. แบบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย สำหรับนักเรียนระดับใช้ประถมศึกษาปีที่

4. แบบประเมินคุณภาพของนิทานการ์ตูนแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

4.1 แบบประเมินคุณภาพด้านเนื้อหา

4.2 แบบประเมินคุณภาพด้านเทคโนโลยีการศึกษา

3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

3.1 นิทานการ์ตูนแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย

3.1.1 ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้าเอกสารงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบสร้างนิทานการ์ตูน

3.1.2 ผู้วิจัยออกแบบเรื่องราวสถานการณ์นิทานตามหลักของแนวการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย ของ โคลเบอร์เกอร์ (Kohlberg) โดยให้นิทานการ์ตูนแอนิเมชันเป็นสื่อที่ช่วยกระตุ้นการคิดการแก้ปัญหาตามคำถามหลักในหน่วยการเรียนรู้แต่ละหน่วยคือ การตรงต่อเวลา ความซื่อสัตย์ และความรับผิดชอบ แล้วนำมาเขียนในรูปแบบของ Storycard และนำมาร้อยเรียงกันเป็น Storyboard ซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1.2.1 ออกแบบเรื่องราวเกี่ยวกับเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย 3 หน่วย คือ การตรงต่อเวลา ความซื่อสัตย์ และ ความรับผิดชอบ ในลักษณะของนิทานการ์ตูนแอนิเมชันนำนิทานการ์ตูนแอนิเมชันทั้ง 3 เรื่องมาทำ Storyboard

3.1.2.2 พัฒนา Storyboard จนเป็น Script

3.1.2.3 ออกแบบตัวละครฉากและส่วนประกอบด้านภาพอื่นๆ

3.1.2.4 นำบท Script ที่ออกแบบเสร็จเรียบร้อยแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อเทคโนโลยีเพื่อตรวจสอบความถูกต้องทางด้านรูปแบบเนื้อหาและวิธีการจากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องเหมาะสม

3.1.2.5 ลงมือสร้างการ์ตูน (Animation)

3.1.2.5.1 สร้างฉากตัวละครและองค์ประกอบด้านภาพอื่นๆ โดยใช้โปรแกรม Adobe Flash ใช้เพื่อสร้าง Animation

3.1.2.5.2 บันทึกเสียงพากย์

3.1.2.5.3 เลือกเพลงประกอบเสียงประกอบ

3.1.2.5.4 นำส่วนประกอบต่างๆมาสร้างเป็น Animation

3.1.2.6 นำนิทานการ์ตูนแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินจนมีประสิทธิภาพดี

3.2. แบบประเมินเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย

1 แบบประเมินความตรงต่อเวลา

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเองโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบประเมินความตรงต่อเวลาของชนาภรณ์ เพาพาน (2545) แล้วนำมาสร้างแบบประเมิน
2. ผู้วิจัยสร้างแบบประเมินที่เกี่ยวข้องกับแบบประเมินความตรงต่อเวลาโดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 1 และโดยลักษณะของแบบประเมินเป็นแบบใจหายสถานการณ์และมีตัวเลือก 3 คำตอบจำนวน 15 ข้อ
3. นำแบบประเมินความตรงต่อเวลาไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและนำมาปรับปรุงแก้ไข
4. นำแบบประเมินความตรงต่อเวลาไปทดลองใช้ ครั้งที่ 1 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเมืองใหม่ (ชลลราชภัฏรังษฤษฎ์) จำนวน 53 คน
5. นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์เป็นรายข้อเพื่อหาค่าอำนาจจำแนกซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.400 – 0.737 แล้วคัดเลือกข้อคำถามที่ได้มาตรฐานและครอบคลุมวัตถุประสงค์ไว้ 10 ข้อ
6. นำแบบประเมินที่ผ่านการคัดเลือกแล้วจำนวน 10 ข้อ ไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) โดยมีค่าความเชื่อมั่น .841

2 แบบประเมินความซื่อสัตย์

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเองโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบประเมินความซื่อสัตย์ ของสมภาพ ภัทรพงศ์กิจ (2551) แล้วนำมาสร้างแบบประเมิน
2. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับแบบประเมินความซื่อสัตย์โดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 1 และโดยลักษณะของแบบประเมินเป็นแบบใจหายสถานการณ์และมีตัวเลือก 3 คำตอบตามระดับขั้นพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์กจำนวน 15 ข้อ
3. นำแบบประเมินความซื่อสัตย์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและนำมาปรับปรุงแก้ไข
4. นำแบบประเมินความซื่อสัตย์ไปทดลองใช้ ครั้งที่ 1 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเมืองใหม่ (ชลลราชภัฏรังษฤษฎ์) จำนวน 53 คน
5. นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์เป็นรายข้อเพื่อหาค่าอำนาจจำแนกซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.200 – 0.366 แล้วคัดเลือกข้อคำถามที่ได้มาตรฐานและครอบคลุมวัตถุประสงค์ไว้ 10 ข้อ
6. แบบประเมินที่ผ่านการคัดเลือกแล้วจำนวน 10 ข้อ ไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) โดยมีค่าความเชื่อมั่น .525

3 แบบประเมินความรับผิดชอบ

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามความรับผิดชอบของดวงเดือน พันธุนานิน และ เพ็ญแข ประจันปัจฉิก (2520: 101) มาปรับปรุงข้อคำถามให้เหมาะสม
2. โดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 1 และโดยลักษณะของแบบประเมินเป็นแบบโจทย์ สถานการณ์และมีตัวเลือก 3 คำตอบตามระดับขั้นพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์กจำนวน 15 ข้อ
3. นำแบบประเมินความรับผิดชอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและ นำมาปรับปรุงแก้ไข
4. นำแบบประเมินความรับผิดชอบไปทดลองใช้ ครั้งที่ 1 กับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเมืองใหม่ (ชลอราษฎร์รังสฤษดิ์) จำนวน 53 คน
5. นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์เป็นรายข้อเพื่อหาค่าอำนาจจำแนกซึ่งมีค่าอำนาจ จำแนกอยู่ระหว่าง 0.206 – 0.600 แล้วคัดเลือกข้อคำถามที่ได้มาตรฐานและครอบคลุมวัตถุประสงค์ ไว้ 10 ข้อ
6. แบบประเมินที่ผ่านการคัดเลือกแล้วจำนวน 10 ข้อ ไปหาค่าความเชื่อมั่นของ แบบประเมินโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) โดยมี ค่าความเชื่อมั่น .669

3.3 แบบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5

- 3.3.1 ขั้นตอนการสร้างแบบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย สำหรับ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีการดำเนินการดังนี้
 - 3.3.1.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรม ด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
 - 3.3.1.2 วิเคราะห์เนื้อหาและวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
 - 3.3.1.3 ดำเนินการสร้างแบบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ชนิด 3ตัวเลือกจำนวน 60 ข้อ (เรื่องละ 20 ข้อ)ให้ ครอบคลุมกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
 - 3.3.1.4 นำแบบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข
 - 3.3.1.5 นำแบบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ ครั้งที่ 1 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเมืองใหม่ จำนวน 50 คน
 - 3.3.1.6 นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์เป็นรายข้อเพื่อหาค่าอำนาจจำแนก

โดยใช้สูตร Item – Total Correlation ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.204 – 0.633แล้วคัดเลือกข้อสอบที่ได้มาตรฐานและครอบคลุมวัตถุประสงค์ไว้ 40 ข้อเพื่อนำไปใช้เป็นแบบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3.3.1.7 นำแบบวัดที่ผ่านการคัดเลือกแล้วจำนวน 40 ข้อ ไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) โดยมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .872

3.3.1.8. นำแบบวัดความรู้ความเข้าใจเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผ่านการหาค่าความเชื่อมั่นไปสร้างเป็นแบบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ฉบับสมบูรณ์ จัดพิมพ์เพื่อนำไปเก็บข้อมูลในการวิจัย

3.4 แบบประเมินคุณภาพของนิทานการ์ตูนแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3.4.1 แบบประเมินคุณภาพด้านเนื้อหา

3.4.1.1 ศึกษาลักษณะรูปแบบและวิธีการเขียนแบบประเมินคุณภาพด้านเนื้อหาจากเอกสารงานวิจัยแนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับแบบการประเมินคุณภาพด้านเนื้อหา

3.4.1.2 กำหนดกรอบแนวคิดขอบเขตของเนื้อหาด้านความมีวินัยและศึกษาเอกสารตำราและงานวิจัยเกี่ยวกับแบบการประเมินคุณภาพด้านเนื้อหาของกรณีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย

3.4.1.3 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาและทบทวนนั้นมาสร้างแบบประเมินคุณภาพด้านเนื้อหาในลักษณะมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยกำหนดคะแนนแต่ละระดับความคิดเห็นดังนี้

ให้ค่าน้ำหนักคะแนนเท่ากับ	5	มีความสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการประเมินดีมาก
ให้ค่าน้ำหนักคะแนนเท่ากับ	4	มีความสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการประเมินดี
ให้ค่าน้ำหนักคะแนนเท่ากับ	3	มีความสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการประเมินปานกลาง
ให้ค่าน้ำหนักคะแนนเท่ากับ	2	มีความสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการประเมินปรับปรุง
ให้ค่าน้ำหนักคะแนนเท่ากับ	1	มีความสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการประเมินไม่มีคุณภาพ

3.4.1.4 นำแบบประเมินคุณภาพด้านเนื้อหาเสนออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจเพื่อรับข้อเสนอแนะและนำไปปรับปรุงแก้ไข

3.4.1.5 นำแบบประเมินคุณภาพด้านเนื้อหาที่สร้างและผ่านการพิจารณา

จากอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทและผู้เชี่ยวชาญแล้วไปตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพิลึก (Face Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านแล้วนำผลจากการประเมินมาพิจารณาหาค่าเฉลี่ยเพื่อเป็นเกณฑ์การประเมินคุณภาพของนิทานการ์ตูนโดยกำหนดเกณฑ์ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีคุณภาพดีมาก

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีคุณภาพดี

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีคุณภาพปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง ต้องปรับปรุง

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง ไม่มีคุณภาพ

เกณฑ์ในการยอมรับว่านิทานการ์ตูนที่สร้างขึ้นมีคุณภาพผู้ศึกษากำหนดให้มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป

3.4.2 แบบประเมินคุณภาพด้านเทคโนโลยีการศึกษา

3.4.2.1 ศึกษาลักษณะรูปแบบและวิธีการเขียนแบบประเมินคุณภาพด้านเทคโนโลยีการศึกษาจากเอกสารงานวิจัยแนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับแบบการประเมินคุณภาพด้านเทคโนโลยีการศึกษา

3.4.2.2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษารูปแบบนั้นมาสร้างแบบประเมินคุณภาพด้านเทคโนโลยีการศึกษาในลักษณะมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยกำหนดคะแนนแต่ละระดับความคิดเห็นดังนี้

ให้ค่าน้ำหนักคะแนนเท่ากับ	5	มีความสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการประเมินดีมาก
ให้ค่าน้ำหนักคะแนนเท่ากับ	4	มีความสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการประเมินดี
ให้ค่าน้ำหนักคะแนนเท่ากับ	3	มีความสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการประเมินปานกลาง
ให้ค่าน้ำหนักคะแนนเท่ากับ	2	มีความสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการประเมินปรับปรุง
ให้ค่าน้ำหนักคะแนนเท่ากับ	1	มีความสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการประเมินไม่มีคุณภาพ

3.4.2.3 นำแบบประเมินคุณภาพด้านเทคโนโลยีการศึกษา เสนออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจ เพื่อรับข้อเสนอแนะและนำไปปรับปรุงแก้ไข

3.4.2.4 นำแบบประเมินคุณภาพด้านเทคโนโลยีการศึกษาที่สร้างและผ่านการพิจารณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทและผู้เชี่ยวชาญแล้วไปตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพิลึก (Face Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านแล้วนำผลจากการประเมินมาพิจารณาหาค่าเฉลี่ยเพื่อเป็นเกณฑ์การประเมินคุณภาพของนิทานการ์ตูนโดยกำหนดเกณฑ์ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีคุณภาพดีมาก

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีคุณภาพดี

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีคุณภาพปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง ต้องปรับปรุง

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง ไม่มีคุณภาพ

เกณฑ์ในการยอมรับว่านิทานการ์ตูนที่สร้างขึ้นมีคุณภาพผู้ศึกษากำหนดให้มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป

4. การดำเนินการทดลอง

การศึกษาเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลการเรียนรู้ทางการเรียนวิธีดำเนินการดังนี้

1. ชี้แจงให้กลุ่มทดลองทราบถึงวัตถุประสงค์ของการทดลอง
2. ให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลลพบุรี ทำแบบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนนิทานการ์ตูนแอนิเมชัน
3. ให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลลพบุรี 1 ห้องเรียน คือ ห้องเรียนที่ 5/2 จำนวน 49คน เรียน กับนิทานการ์ตูนแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย
4. หลังจากนักเรียนเรียนนิทานการ์ตูนแอนิเมชันเสร็จในแต่ละเรื่องให้นักเรียนทำแบบประเมินเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยระหว่างเรียนจบนิทานการ์ตูนแอนิเมชัน
5. หลังจากเรียนกับนิทานการ์ตูนแอนิเมชันเสร็จแล้วให้นักเรียนทำแบบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียน
6. นำผลจากการทำแบบประเมินเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยของนักเรียนและแบบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียนไปวิเคราะห์ผลเพื่อตรวจสอบสมมติฐาน

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

- 5.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลลพบุรี เพื่อขออนุญาตและความอนุเคราะห์ให้การเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
- 5.2 ผู้วิจัยนำนิทานการ์ตูนแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง
- 5.3 ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองซึ่งประกอบด้วยแบบสอบถามจำนวน 2 ฉบับ ได้แก่ แบบประเมินเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยและแบบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
- 5.4 ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนกรกฎาคมพ.ศ. 2556ถึง เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2556
- 5.5 นำแบบประเมินเหตุเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย และแบบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรม

ด้านความมีวินัย สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้เพื่อทำการวิเคราะห์ค่าทางสถิติและทดสอบสมมุติฐาน

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยระเบียบวิธีการทางสถิติมีขั้นตอนดังนี้

- 6.1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- 6.2 ใช้วิธีการทางสถิติแบบ Repeated Measures
- 6.3 การหาค่าอำนาจจำแนกโดยใช้สูตร Item – Total Correlation
- 6.4 การหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- 7.1 ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย (Mean)
- 7.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
- 7.3 ใช้วิธีการทางสถิติแบบวัดซ้ำ (Repeated Measures)
- 7.4 ค่าอำนาจจำแนก สูตร Item – Total Correlation
- 7.5 ค่าความเชื่อมั่นสูตร สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการนำเสนอและแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัยเรื่อง การพัฒนานิทานการ์ตูนแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้จัดแบ่งเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การประเมินคุณภาพของนิทานการ์ตูนแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยก่อนใช้ ระหว่างใช้ และหลังการใช้นิทานการ์ตูนแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2.1 ค่าสถิติพื้นฐานและการประมาณค่าเฉลี่ยของระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำของเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การประเมินคุณภาพของนิทานการ์ตูนแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย

การหาคุณภาพ จากการประเมินของนิทานการ์ตูนแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา และผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา ทั้ง 3 ท่าน เพื่อปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ผลการประเมินมีดังนี้

ตาราง 2 ผลการประเมินคุณภาพนิทานการ์ตูนแอนิเมชันโดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน	ระดับของคุณภาพ
1. ด้านเนื้อหา	4.85	0.29	ดีมาก
1.1 เนื้อหาครอบคลุมวัตถุประสงค์	5.00	0.00	ดีมาก
1.2 การแบ่งย่อย่อเนื้อหาที่มีความเหมาะสม	4.67	0.58	ดีมาก
1.3 การจัดลำดับขั้นตอนการนำเสนอเนื้อหา	5.00	0.00	ดีมาก
1.4 ความถูกต้องของเนื้อหา	5.00	0.00	ดีมาก
1.5 ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา	5.00	0.00	ดีมาก
1.6 เนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	5.00	0.00	ดีมาก
1.7 ความเหมาะสมของเนื้อหาปฏิบัติการ	5.00	0.00	ดีมาก
1.8 ความละเอียดของเนื้อหา	4.67	0.58	ดีมาก
1.9 ความเหมาะสมของระยะเวลาที่ใช้	4.33	0.58	ดี
1.10 ความน่าสนใจของเนื้อหา	5.00	0.00	ดีมาก
1.11 ความทันสมัยของเนื้อหา	4.67	0.58	ดีมาก
2. การใช้ภาษา	4.87	0.32	ดีมาก
2.1 ภาษาที่ใช้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์การใช้ภาษา	5.00	0.00	ดีมาก
2.2 ภาษาสื่อความหมายถูกต้องกับเนื้อหา	5.00	0.00	ดีมาก
2.3 ภาษาเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	4.67	0.58	ดีมาก
2.4 สำนวนภาษาที่ใช้เข้าใจง่าย	5.00	0.00	ดีมาก
2.5 การใช้ภาษาถูกต้องสื่อความหมายชัดเจน	4.67	0.58	ดีมาก
3. ด้านการนำไปใช้	5.00	0.00	ดีมาก
3.1 การส่งเสริมให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	5.00	0.00	ดีมาก
3.2 การส่งเสริมให้เกิดความกระตือรือร้น	5.00	0.00	ดีมาก
3.3 ความน่าสนใจและทำให้เกิดแรงจูงใจต่อการเรียน	5.00	0.00	ดีมาก
3.4 ความสะดวกรวดเร็ว	5.00	0.00	ดีมาก
3.5 ความเหมาะสมในการนำไปใช้สอนแทนครู	5.00	0.00	ดีมาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.89	0.27	ดีมาก

จากตาราง 2 ผลการประเมินคุณภาพนิทานการ์ตูนแอนิเมชันโดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา จำนวน 3 ท่าน พบว่า คุณภาพของนิทานการ์ตูนแอนิเมชันโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณา รายการประเมินในแต่ละด้านสรุปได้ดังนี้

ด้านเนื้อหาโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก โดยในเรื่องของ เนื้อหาครอบคลุมวัตถุประสงค์ การแบ่งย่อยเนื้อหา มีความเหมาะสม การจัดลำดับขั้นตอนการ นำเสนอเนื้อหา ความถูกต้องของเนื้อหา ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา ความเหมาะสมของเนื้อหาปฏิบัติกร ความละเอียดของเนื้อหา ความทันสมัยของเนื้อหา และความเหมาะสมของระยะเวลาที่ใช้ มีคุณภาพระดับดี

ด้านการใช้ภาษาโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก โดยในเรื่องของ ภาษาที่ใช้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์การใช้ภาษา ภาษาสื่อความหมายถูกต้องกับเนื้อหา ภาษาเหมาะสมกับวัยของนักเรียน ส่วนภาษาที่ใช้เข้าใจง่าย และการใช้ภาษาถูกต้องสื่อความหมายชัดเจน

ด้านการนำไปใช้โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก โดยในเรื่องของ การส่งเสริมให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การส่งเสริมให้เกิดความกระตือรือร้น ความน่าสนใจและทำให้เกิดแรงจูงใจต่อการเรียน ความสะดวกรวดเร็ว และความเหมาะสมในการนำไปใช้สอนแทนครู

ตาราง 3 ผลการประเมินคุณภาพนิทานการ์ตูนแอนิเมชันโดยผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน	ระดับของคุณภาพ
1. ด้านภาพและเสียง	4.63	0.28	ดีมาก
1.1 ภาพที่ใช้สอดคล้อง/เหมาะสมกับเนื้อหา	4.67	0.58	ดีมาก
1.2 ภาพเคลื่อนไหวช่วยให้ความเข้าใจเนื้อหา	4.67	0.58	ดีมาก
1.3 ความเหมาะสมของขนาดภาพที่ใช้	5.00	0.00	ดีมาก
1.4 ความคมชัดของภาพในการนำเสนอ	5.00	0.00	ดีมาก
1.5 ความสวยงามของตัวการ์ตูนและฉาก	4.67	0.58	ดีมาก
1.6 การใช้สีในการออกแบบได้เหมาะสม	5.00	0.00	ดีมาก
1.7 ภาพช่วยให้ความอยากรู้และสนใจมากขึ้น	4.67	0.58	ดีมาก
1.8 ความชัดเจนของเสียงบรรยาย	4.67	0.58	ดีมาก
1.9 ความสัมพันธ์ระหว่างภาพกับเสียงบรรยาย	4.33	0.58	ดี
1.10 การกระตุ้นความสนใจของเสียงประกอบ	3.67	0.58	ดี
2. ด้านตัวอักษร	4.42	0.00	ดี
2.1 สีของตัวอักษร สวยงาม ชัดเจน	4.67	0.58	ดีมาก
2.2 ขนาดของตัวอักษร	4.33	0.58	ดี

ตาราง 3(ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน	ระดับของคุณภาพ
2.3 รูปแบบของตัวอักษร	4.33	0.58	ดี
2.4 ความถูกต้องของตัวอักษร	4.33	0.58	ดี
3. การนำไปใช้	4.58	0.33	ดีมาก
3.1 ความเหมาะสมของเวลาในการนำเสนอ	4.67	0.58	ดีมาก
3.2 ความน่าสนใจและทำให้เกิดแรงจูงใจต่อการเรียน	4.67	0.58	ดีมาก
3.3 ความสะดวกรวดเร็ว	4.00	0.00	ดี
3.4 ความเหมาะสมของการนำนิทานการ์ตูนไปใช้ในการสอน	5.00	0.00	ดีมาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.57	0.27	ดีมาก

จากตาราง 3 ผลการประเมินคุณภาพนิทานการ์ตูนแอนิเมชันโดยผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษาจำนวน 3 ท่าน พบว่า คุณภาพของนิทานการ์ตูนแอนิเมชันโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณารายการประเมินในแต่ละด้านสรุปได้ดังนี้

ด้านภาพและเสียงมีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก โดยในเรื่องของ ภาพที่ใช้ สอดคล้อง/เหมาะสมกับเนื้อหา ภาพเคลื่อนไหวช่วยให้เกิดความเข้าใจเนื้อหา ความเหมาะสมของขนาดภาพที่ใช้ ความสวยงามของตัวการ์ตูนแอนิเมชันและฉาก การใช้สีในการออกแบบได้เหมาะสม ภาพช่วยให้เกิดความอยากรู้และสนใจมากขึ้น ความชัดเจนของเสียงบรรยาย และความสัมพันธ์ระหว่างภาพกับเสียงบรรยาย การกระตุ้นความสนใจของเสียงประกอบ มีคุณภาพระดับดี

ด้านตัวอักษรมีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับดี โดยในเรื่องของ ขนาดของตัวอักษร รูปแบบของตัวอักษร ความถูกต้องของตัวอักษร และสีของตัวอักษร สวยงาม ชัดเจน มีคุณภาพระดับดีมาก

การนำไปใช้มีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก โดยในเรื่องของ ความเหมาะสมของเวลาในการนำเสนอ ความน่าสนใจและทำให้เกิดแรงจูงใจต่อการเรียน ความเหมาะสมของการนำนิทานการ์ตูนไปใช้ในการสอน และความสะดวกรวดเร็ว มีคุณภาพระดับดี

ซึ่งในการประเมินของผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อปรับปรุงแก้ไข และผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขนิทานการ์ตูนให้ดีขึ้น ดังนี้

1. เพิ่มเสียงดนตรีเพื่อกระตุ้นความสนใจ
2. เพิ่มภาพในช่วงการสนทนาเพื่อให้เกิดการเห็นจริง

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาพัฒนาการด้านเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยก่อนใช้ ระหว่างใช้ และหลังการใช้นิทานการ์ตูนแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2.1 ค่าสถิติพื้นฐานและการประมาณค่าเฉลี่ยของระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนใช้ ระหว่างใช้ และ หลังใช้ นิทานการ์ตูนแอนิเมชัน

ผู้วิจัยได้นำแบบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียน จำนวน 40 ข้อ แบบประเมินเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย ระหว่างเรียน จำนวน 30 ข้อ และ แบบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียน จำนวน 40 ข้อ ไปทดลองใช้ กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนอนุบาลลพบุรี จำนวน 49 คน และนำคะแนนที่ได้มาหาค่าสถิติพื้นฐานและระดับเกณฑ์ประเมินค่าเฉลี่ย

ตาราง 4 ค่าสถิติพื้นฐานและการประมาณค่าเฉลี่ยของระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมด้าน

ความมีวินัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนใช้ ระหว่างใช้ และ หลังใช้ นิทานการ์ตูนแอนิเมชัน

แหล่งความแปรปรวน	Mean	SD	จำนวนนักเรียน	ระดับการประเมิน	การแปลความหมาย
ก่อน	2.33	.29153	49	1.34 – 2.66	ระดับปานกลาง
ระหว่าง	2.50	.24106	49	1.34 – 2.66	ระดับปานกลาง
หลัง	2.50	.17590	49	1.34 – 2.66	ระดับปานกลาง

จากตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักเรียนที่เรียนมีเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ก่อนใช้ 2.33 ระหว่างใช้ 2.50 และหลังใช้ 2.50 ตามลำดับ

2.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำของเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำของเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยก่อนใช้ ระหว่างใช้ และหลังการใช้นิทานการ์ตูนเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลลพบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรีชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 จำนวน 49 คนโดยบันทึกคะแนนจากผลการทดลองการพัฒนาิทานการ์ตูนเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน

ตาราง 5 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำของเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างเงื่อนไข	878.794	1	878.794	6591.428	.000*
ความคลาดเคลื่อน	6.400	48	.133		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 5 พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยนิทานการ์ตูนแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย มีผลคะแนนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีพัฒนาการด้านเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยหลังใช้นิทานการ์ตูนแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยเพิ่มขึ้น

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การสรุปผล การพัฒนานิทานการ์ตูนเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลลพบุรี เป็นการนำเสนอเกี่ยวกับความมุ่งหมายของการวิจัย ความสำคัญของการวิจัย ขอบเขตการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูล สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ โดยมีรายละเอียดดังนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนานิทานการ์ตูนแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลลพบุรี ดังนี้

1. เพื่อพัฒนานิทานการ์ตูนแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลลพบุรี ให้มีคุณภาพตามเกณฑ์
2. เพื่อศึกษาพัฒนาการด้านเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย ก่อนใช้ ระหว่างใช้ และหลังใช้การใช้นิทานการ์ตูนแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลลพบุรี

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการศึกษาวิจัยครั้งนี้

1. ได้นิทานการ์ตูนแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. เป็นแนวทางในการพัฒนานิทานการ์ตูนแอนิเมชันสำหรับเสริมสร้างเหตุผลเชิงจริยธรรม ด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนช่วงชั้นอื่นๆต่อไป

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 6 ห้องเรียน โรงเรียนอนุบาลลพบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 1 รวมนักเรียนทั้งหมด 266 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนอนุบาลลพบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 1 จำนวน 49คนซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ประกอบด้วย

1. นิทานการ์ตูนแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย
2. แบบประเมินเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยแบ่งเป็น 3 ด้าน
 - 2.1 แบบประเมินความตรงต่อเวลา
 - 2.2 แบบประเมินความซื่อสัตย์
 - 2.3 แบบประเมินความรับผิดชอบ
3. แบบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย สำหรับนักเรียนระดับใช้ประถมศึกษาปีที่

5

4. แบบประเมินคุณภาพของนิทานการ์ตูนแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

- 4.1 แบบประเมินคุณภาพด้านเนื้อหา
- 4.2 แบบประเมินคุณภาพด้านเทคโนโลยีการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒไปยัง

ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลบุรีรัมย์ เพื่อขออนุญาตและความอนุเคราะห์ให้ทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

2. ผู้วิจัยนำนิทานการ์ตูนแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3. ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองซึ่งประกอบด้วยแบบสอบถามจำนวน 2 ฉบับ ได้แก่ แบบประเมินเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย และแบบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

4. ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2556 ถึง เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2556

5. นำแบบประเมินเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย และแบบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้เพื่อทำการวิเคราะห์ค่าทางสถิติและทดสอบสมมุติฐาน

สรุปผลการวิจัย

จากการดำเนินการวิจัยและพัฒนาการ์ตูนเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ได้นิทานการ์ตูนเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 3 เรื่อง คือ

เรื่องที่ 1 ด้านความซื่อสัตย์ เรื่อง องอาจ และวินัยกับกระเป๋าเงินที่หายไป

เรื่องที่ 2 ด้านความรับผิดชอบ เรื่อง ผลของการขาดความรับผิดชอบต่อของจัด

เรื่องที่ 3 ด้านความตรงต่อเวลา เรื่อง นาฬิกาของน้องแก้ว

2. ผลการหาคุณภาพของนิทานการ์ตูนเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2.1 ผลการประเมินคุณภาพนิทานการ์ตูนเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้านเนื้อหา จากผู้เชี่ยวชาญพบว่า คุณภาพของนิทานการ์ตูนโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.89 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.27

2.2 ผลการประเมินคุณภาพนิทานการ์ตูนเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้านเทคโนโลยีการศึกษา จากผู้เชี่ยวชาญพบว่า คุณภาพของนิทานการ์ตูนโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.57 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.27

3. ผลการศึกษาเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยก่อนใช้ ระหว่างใช้ และหลังการใช้ นิทานการ์ตูนแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยนิทานการ์ตูนแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยมีผลคะแนนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีพัฒนาการด้านเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยหลังใช้นิทานการ์ตูนแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยเพิ่มขึ้น เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

จากการพัฒนานิทานการ์ตูนแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลลพบุรี พบว่า นิทานการ์ตูนแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีคุณภาพตามเกณฑ์ โดยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การหาคุณภาพของนิทานการ์ตูนแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่านิทานการ์ตูนแอนิเมชันที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา จำนวน 3 ท่าน พบว่า คุณภาพของนิทานการ์ตูนแอนิเมชันโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.89 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.27 โดยคุณภาพของนิทานการ์ตูนแอนิเมชันโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณารายการประเมินในแต่ละด้านพบว่าด้านเนื้อหาโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก โดยในเรื่องของ เนื้อหาครอบคลุม

วัตถุประสงค์ การแบ่งย่อยเนื้อหาที่มีความเหมาะสม การจัดลำดับขั้นตอนการ นำเสนอเนื้อหา ความถูกต้องของเนื้อหา ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา ความเหมาะสมของเนื้อหาปฏิบัตินการ ความละเอียดของเนื้อหา ความทันสมัยของเนื้อหา และความเหมาะสมของระยะเวลาที่ใช้ มีคุณภาพระดับดีด้านการใช้ภาษาโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก โดยในเรื่องของ ภาษาที่ใช้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์การใช้ภาษา ภาษาสื่อความหมายถูกต้องกับเนื้อหา ภาษาเหมาะสมกับวัยของนักเรียนสำนวนภาษาที่ใช้เข้าใจง่าย และการใช้ภาษาถูกต้องสื่อความหมายชัดเจนด้านการนำไปใช้โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก โดยในเรื่องของ การส่งเสริมให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การส่งเสริมให้เกิดความกระตือรือร้น ความน่าสนใจและทำให้เกิดแรงจูงใจต่อการเรียน ความสะดวกรวดเร็ว และความเหมาะสมในการนำไปใช้สอนแทนครู

นิทานการ์ตูนแอนิเมชันที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา จำนวน 3 ท่าน พบว่าคุณภาพของนิทานการ์ตูนแอนิเมชันโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.57 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.27 โดย คุณภาพของนิทานการ์ตูนแอนิเมชันโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณารายการประเมินในแต่ละด้าน พบว่าด้านภาพและเสียงมีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก โดยในเรื่องของ ภาพที่ใช้สอดคล้องเหมาะสมกับเนื้อหา ภาพเคลื่อนไหวช่วยให้เกิดความเข้าใจเนื้อหา ความเหมาะสมของขนาดภาพที่ใช้ ความสวยงามของตัวการ์ตูนแอนิเมชันและฉาก การใช้สีในการออกแบบได้เหมาะสม ภาพช่วยให้เกิดความอยากรู้และสนใจมากขึ้น ความชัดเจนของเสียงบรรยาย และความสัมพันธ์ระหว่างภาพกับเสียงบรรยาย การกระตุ้นความสนใจของเสียงประกอบ มีคุณภาพระดับดีด้านตัวอักษรมีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับดี โดยในเรื่องของ ขนาดของตัวอักษร รูปแบบของตัวอักษร ความถูกต้องของตัวอักษร และสีของตัวอักษร สวยงาม ชัดเจน มีคุณภาพระดับดีมากการนำไปใช้มีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก โดยในเรื่องของ ความเหมาะสมของเวลาในการนำเสนอ ความน่าสนใจและทำให้เกิดแรงจูงใจต่อ การเรียน ความเหมาะสมของการนำนิทานการ์ตูนไปใช้ในการสอน และความสะดวกรวดเร็ว มีคุณภาพระดับดีซึ่งในการประเมินของผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อปรับปรุงแก้ไข และผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขนิทานการ์ตูนให้ดีขึ้น ดังนี้ควรเพิ่มเสียงดนตรีเพื่อกระตุ้นความน่าสนใจและเพิ่มภาพในช่วงการสนทนาเพื่อให้เกิดการเห็นจริง สอดคล้องกับ ไพโรจน์ ธีระธนากุล (2546:119) ได้กล่าวว่า ในการตรวจสอบคุณภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ควรตรวจสอบทั้งด้านเนื้อหา และด้านเทคโนโลยีการศึกษา ในการตรวจสอบด้วยเนื้อหา จะต้องตรวจสอบถึงความถูกต้องของการนำเสนอเนื้อหา รวมถึงแบบฝึกหัดและแบบทดสอบด้วย นอกจากนี้ในการตรวจสอบด้านเทคโนโลยีการศึกษา มีเกณฑ์ ในการพิจารณา คือ องค์ประกอบของหน้าจอ พื้นหลัง ตัวอักษร ปุ่มต่าง ๆ เสียง ภาพประกอบ รวมถึงการปฏิสัมพันธ์ ในบทเรียนด้วย นอกจากนี้บุปผชาติ ทัพพิกรณ์ (2544:157) ได้กล่าวถึง การประเมินคุณภาพตัวสื่อมัลติมีเดียโดยมีหัวข้อการประเมินจะต้องพิจารณา ถึง การออกแบบการสอน การออกแบบหน้าจอ มีการประเมินในด้านข้อความ ภาพ และการฟัง เสียง และการควบคุมหน้าจอ รวมถึงการประเมินการใช้งานของบทเรียนคอมพิวเตอร์ด้วยโดยเกณฑ์ที่ยอมรับควรมีค่าเฉลี่ยมากกว่า 4.00 ขึ้นไป ซึ่งสอดคล้องกับ

พิสนุ ฟองศรี (2549: 287) ได้กล่าวว่า ข้อคำถามหรือข้อสอบ ควรมีค่าเฉลี่ยแต่ละข้อมากกว่าหรือเท่ากับ 4.00 ขึ้นไป จึงจะนำไปใช้ได้ นอกจากนี้ข้อคำถามที่ใช้ในการประเมินหาคุณภาพสื่อการเรียนการสอนควรมีความเหมาะสมและมีรายละเอียดที่ชัดเจนให้มีคุณภาพเพียงพอที่จะนำไปใช้ในการหาคุณภาพสื่อได้จริง

2. ผลการศึกษาเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยก่อนใช้ ระหว่างใช้ และหลังการใช้ นิตานการ์ตูนแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยนิตานการ์ตูนแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยมีผลคะแนนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีพัฒนาการด้านเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยหลังใช้นิตานการ์ตูนแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยเพิ่มขึ้น เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ ศศินันท์ นิลจันทร์ (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเล่นิทานที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยในชุมชนแออัดคลองเตย พบว่าเด็กปฐมวัยในชุมชนแออัดคลองเตยหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นิทานมีพฤติกรรมความมีวินัยในการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมความมีวินัยในตัวเองด้านความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ การตรงต่อเวลา และการควบคุมตนเองสูงขึ้นทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิตานการ์ตูนเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้รับการตรวจสอบและประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อเทคโนโลยีเพื่อตรวจสอบความถูกต้องทางด้านรูปแบบเนื้อหาที่มีความเหมาะสม ซึ่งในชุดพัฒนานิตานการ์ตูนแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดกิจกรรมให้นักเรียนเกิดการอยากเรียนรู้ ทำให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนานไปกับการเรียน เมื่อนำนิตานการ์ตูนเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยไปใช้ จึงทำให้นักเรียนทุกคนเรียนได้ตามความสนใจที่อยากเรียนรู้ได้ อีกทั้งเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น ผูกตัดสนใจ แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พัชรี วาศวิท (2537) ที่ได้กล่าวถึงนิทานไว้ว่าเป็นเรื่องราวที่มีผู้แต่งขึ้นเพื่อความสนุกสนาน ตื่นเต้น ทำให้ชวนติดตามและเต็มไปด้วยจินตนาการและชีวิตชีวาให้กับเด็กได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมปอง นิธิสกุลกาญจน์ (2538) ที่ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหนังสือการ์ตูนชุดนิทานพื้นบ้านภาคใต้เพื่อใช้ประกอบการเรียน กลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า การเรียนโดยมีหนังสือการ์ตูน เป็นสื่อการเรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าการเรียนปกติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การใช้นิทานการ์ตูนแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนนั้นต้องอาศัยความพร้อมด้านสื่ออุปกรณ์ของสถานศึกษา และความพร้อมในเรื่องของทักษะการใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ของนักเรียน กล่าวคือ สถานศึกษาต้องมีเครื่องคอมพิวเตอร์ ลำโพง หรือหูฟังที่มีคุณภาพ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ นักเรียน ส่วนนักเรียนเองก็ต้องมีทักษะพื้นฐานในการใช้คอมพิวเตอร์ ซึ่งถ้านักเรียนคนไหนที่ทักษะยังไม่ดีพอ ก็ควรมีการฝึกเพื่อให้ นักเรียนสามารถใช้คอมพิวเตอร์ได้เบื้องต้น

ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษารูปแบบการ์ตูนประเภทอื่น เพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีการพัฒนาด้านการเรียนให้มากขึ้น เนื่องจากการ์ตูนแอนิเมชันเป็นสื่อดิจิทัลที่เข้าถึงนักเรียนง่าย จึงจะทำให้นักเรียนมีพัฒนาการเรียนการสอนที่ง่ายขึ้นด้วย

2. ควรมีการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนระหว่างการเรียนด้วยนิทานการ์ตูนแอนิเมชัน กับการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยใช้กับสื่อประเภทอื่นเช่นเปรียบเทียบกับ การเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตหรือเปรียบเทียบกับ การเรียนการสอนจากครูในห้องเรียนปกติ เป็นต้น

3. ควรศึกษาวิจัยที่ส่งเสริมการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมในด้านอื่นๆ เช่น การส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านด้านความเสียสละ การส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านด้านความสามัคคี เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการกรมวิชาการ.(2523). “แนวทางการพัฒนาจริยธรรม, ”ในการประชุมทาง
วิชาการเกี่ยวกับจริยธรรมไทย.หน้า 60-61 กรุงเทพฯ : กรมการศาสนา.
- กรมการศาสนา. (2521). *ศีลธรรมและวัฒนธรรม*.กรุงเทพฯ :กรมการศาสนา.
- กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ.(2523). *แนวทางการทำแผนการสอนหลักสูตรประถมศึกษาและ
มัธยมศึกษาฉบับปรับปรุงพ.ศ. 2533 ฉบับใช้ในโรงเรียนร่วมพัฒนาหลักสูตร*. กรุงเทพฯ :
คุรุสภาลาดพร้าว
- กรมวิชาการ.(2537). *คู่มือและสื่อสารพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง.โครงการวิจัยและพัฒนา
ระบบงานแนะแนวในและนอกสถานศึกษา,ศูนย์แนะแนวการอาชีพ*.กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์การศาสนา.
- กรมวิชาการ. (2542).*การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทยด้านความรับผิดชอบ
และมีวินัยในตนเอง*. พิมพ์ครั้งที่1. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- กนก จันทร์ขจร. (2528). *ความรู้และจริยธรรมเพื่อชีวิต*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ:
องค์การคำของคุรุสภา.
- กมล จันทร์ชื่นฤทธิ์. (2550). *การพัฒนาความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรม
ประกอบเพลงคุณธรรมตามพระราชดำรัส. ปรินญาณิพนธ์ศ.ม.(การศึกษาปฐมวัย).*
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- กมล แสงทองศรีกมล. (2550). *จัดจิตให้มีวินัยจิตใจให้อัจฉริยะ*.พิมพ์ครั้งที่ 2.กรุงเทพฯ:ฐานบุ๊คส์.
- กัญระญา รุ่งเรือง. (2545). *ผลของการจัดกิจกรรมกลุ่มแบบหลากหลายต่อความมีวินัยในตนเองของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ศ.ม. (การแนะแนวและให้คำปรึกษา).
ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- กรรณิการ์ พงศ์เลิศวุฒิ. (2546). *ผลของการจัดกิจกรรมเล่นิทานประกอบละครสร้างสรรค์ต่อความ
มีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย*. กศ.ม. (ปฐมวัยศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กรรณิกา ศรีเจริญ. (2525). *วิเคราะห์คุณธรรมในหนังสือการ์ตูนเล่มละบาท*.ปรินญาณิพนธ์
กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- กรรณิการ์ พงศ์เลิศวุฒิ.(2546). *ผลของการจัดกิจกรรมเล่นิทานประกอบละครสร้างสรรค์ต่อความ
มีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย*.กศ.ม.(ปฐมวัยศึกษา).กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กาญจนา ศรีภาพสินธุ์. (2544). *วินัยนักเรียน*.สารานุกรมศึกษาศาสตร์. ฉบับที่ 22.
คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2543). *เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย.

_____. (2548). เทคโนโลยีและการสื่อสารเพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

กิตติ ภัคดีวัฒนกุล. (2539). Netscape (All in one). กรุงเทพฯ: หจก. ไทยเจริญการพิมพ์.

_____. (2541). สร้าง Web Page แบบมืออาชีพด้วย HTML. กรุงเทพฯ:
ดวงกมลสมัยจำกัด.

กฤษณา หมั่นหอม (2545). สภาพและปัญหาการใช้วัตกรรมการจัดการเรียนการสอนของ
ครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มโรงเรียนจ่านแดนชัยผั๊กใหม่ สังกัดสำนักงานการ
ประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศม. มหาสารคาม :
มหาวิทยาลัยสารคาม. ถ่ายเอกสาร.

กীরติ ศรีวิเชียร. (2524). การจัดจรรยาศึกษาในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : การศาสนา.

โกวิท ประวาลพุกษ์. 2529. การพัฒนาจรรยาศึกษาในจรรยาศึกษาเอกสารการสอนชุดวิชาหน่วยที่
1-5. พิมพ์ครั้งที่3.นนทบุรี :มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

โกศล มีคุณ.(2533).การวัดจรรยาธรรม. ราชบุรี : วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง.

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2539). ลักษณะชีวิตสู่ความสำเร็จ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ซัคเซสมิเดีย.

เกริก ยัยพันธ์. (2539). การเล่านิทาน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น

กำธร บุญเจริญ. (2250). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่าน
เว็บ 2 รูปแบบที่ต่างกันเรื่องการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี.ปริญญาโท
กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.

ขนิษฐา รุจิโรจน์. (2539). “ระบบสารสนเทศผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเครือข่ายบัวศรีเครือข่าย
คอมพิวเตอร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ: 28-29.

เข้มทอง บุญทัน. (2542). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1. ปริญญาโท กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, สำนักงาน. (2540). คู่มือการปลูกฝังค่านิยม. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์กราฟิเคอาร์ท.

คณะอนุกรรมการศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม. (2536). แนวทางการพัฒนาคุณธรรม
จริยธรรม. ข่าวสารวิจัยการศึกษา. 16(6): 3-20

คณิตา นิจจรัลกุล. (2535). สื่อการเรียนการสอนทางการพยาบาล. กรุงเทพฯ: โอ เอสพริ้นติ้ง
เฮ้าส์.

คณิงรัตน์ ลาโพธิ์. (2535). ผลของการนำกิจกรรมกลุ่มสร้างคุณภาพไปประยุกต์ใช้ในการจัด
กิจกรรมแนะแนวที่มีต่อความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.

ปริญญาโท กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัย

ศรีนครินทร์วิโรฒประสานมิตร.

จิตเกษม พัฒนาศิริ. (2539). *เริ่มสร้างโฮมเพจด้วย HTML*. กรุงเทพฯ: ธนาเพรสแอนด์กราฟิก.

จินตนา คำสอนจิก. (2553). *การพัฒนาชุดการสอนเรื่องสารเคมีในชีวิตประจำวันโดยใช้การ์ตูนอนิเมชันเพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (เคมี). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

จินตนา ไบกาชุย. (2538). *การเขียนสื่อการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: สุริยะสาส์น.

จूरรัตน์ นันทย์ทวีกุล. (2538). *การวิเคราะห์ห้วงค์ประกอบคุณลักษณะความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในกรุงเทพมหานคร*. ปรินญาณิพนธ์กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒประสานมิตร.

เจียมจิต บุญรักษ์. (2534). *การศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในเขตภาคเหนือ*. ปรินญาณิพนธ์กศ.ม. พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. อัดสำเนา.

ฉันทนา ภาคบงกช.และคณะ. (2546). *การสำรวจคุณลักษณะทางวินัยที่พึงประสงค์ในสังคมไทย รายงานการวิจัยฉบับที่ 56*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

_____. (2542). *รายงานการวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการสร้างเสริมวินัยในตนเอง*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.

ฉลวยศรี มีใจเย็น. (2526). *การทดลองใช้การแสดงบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาจริยธรรมด้านความกตัญญูทวดเวทีของเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. ปรินญาณิพนธ์กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ. อัดสำเนา.

ชยันต์ เพชรศรีจันทร์. (2535). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนที่ได้ การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาโดยใช้สื่อหนังสือที่ใช้ภาพเหมือนกับหนังสือเรียนที่ใช้ภาพการ์ตูน*. ปรินญาณิพนธ์กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

ชวาล แพร์ตกุล. (2514). *หลักสูตรอบรมพิเศษวิชาวัดผลการศึกษาระยะสั้น*. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

ชวิกาพงษ์ ธนโชติ. (2542). *ผลของการใช้ชุดการเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้วิชาพระพุทธศาสนา ที่มีต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดบางหญ้าแพรกจังหวัดสมุทรปราการ*. ปรินญาณิพนธ์กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ. อัดสำเนา.

ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2533). *ทฤษฎีและการวิจัย*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

- दन्य मंगकैव. (2552). *Flash Cartoon*. *นทบุรี: ไอดีซี อินโฟดิสทริบิวเตอร์ เซ็นเตอร์*.
- ดวงพร พิณรุทธ์. (2545). *การศึกษาการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมและความรู้สึกผิดชอบของเด็กและเยาวชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนแออัดกรุงเทพมหานคร*. ปรินูญานิพนธ์กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิ. (2523). *จิตวิทยาการปลูกฝังวินัยแห่งตน*. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____. (2524). *พฤติกรรมศาสตร์เล่ม 2 จิตวิทยาจริยธรรมและจิตวิทยาภาษา*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2531). *ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรมสำหรับคนไทย : การวิจัยและประยุกต์*. *ประมวลบทความทางวิชาการด้านพฤติกรรมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- _____. (2535). *แนวทางการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิ; และ เพ็ญแข ประจันปัจฉิน. (2520). *จริยธรรมของเยาวชนไทย*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดวงตา เครือทิวา. (2544). *การสร้างแบบวัดทักษะทางสังคมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทัศนีย์ ทองสว่าง. (2549). *สังคมวิทยา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์โอเอสพริ้นส์เฮาส์.
- ทัศนีย์ อินทรบำรุง. (2539). *วินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นที่นันทนาการก่อนกลับบ้าน*. ปรินูญานิพนธ์กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ธัญญา บุปผเวส ชัยรัตน์ สิทธิโชค อภรณ์ ชายชัยสกุลวัตร์ และ ทันทิมา ระเบียบดี. (2538). *การศึกษาปัญหาทางวินัยของนักเรียนโรงเรียนสาธิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น อ.เมืองจ.ขอนแก่น.วารสารศึกษาศาสตร์*. 18(2): 48-51
- ธัญญา ภักดี. (2539). *การผลิตหนังสือการ์ตูนประกอบการสอนกลุ่มวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เรื่องความสะอาดของเรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. ปรินูญานิพนธ์ ค.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. จากฐานข้อมูลปรินูญานิพนธ์ 77 มหาวิทยาลัย.
- นิภา วิจิตรศรี. (2525). *ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองแค “ สรภกิจวิทยา ” จังหวัดสระบุรี*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร.

นิพนธ์ ศุภปรีดี. (2528). เทคโนโลยีการศึกษา. กรุงเทพฯ: พิชมณฑ.

นวลละออง แสงสุข. (2544). การศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง.วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยรามคำแหง. 4(1): 6-23.

บุญลักษณ์ อึ้งชัยพงษ์. (2536). ผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้าน
ความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านพรานกระต่ายอำเภอ
พรานกระต่าย จังหวัดกำแพงเพชร.กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.

บุปผชาติ ทัพพิกรณ์. (2544). ความรู้เกี่ยวกับสื่อมัลติมีเดียเพื่อการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 7.
กรุงเทพฯ:คุรุสภา ลาดพร้าว.

เบญจพร สมานมาก.(2540). ผลของการจัดกิจกรรมละครสอดเสริมจริยธรรมและการสนทนาเสริม
จริยธรรมที่มีต่อการรับรู้ทางจริยธรรมของเด็กปฐมวัย.ปริญญาานิพนธ์กศ.ม.(การศึกษา
ปฐมวัย) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

เบญจา แสงมลิ. (2525). ผลการจัดชั้นเรียนแบบต่างๆที่มีผลต่อลักษณะทางจิตวิทยาบาง
ประการของนักเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.ปริญญาานิพนธ์
กศ. ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

ประยูร จรรยาวงษ์. (2513). การบรรยายเรื่องภาพการ์ตูน.กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.

ประเสริฐ ศิลปะ. (2532). การเปรียบเทียบผลการเรียนวิชาภาษาไทยที่สอนโดยบทเรียน
สำเร็จรูปการ์ตูนเชิงเส้นตรงการ์ตูนแบบที่ใช้การ์ตูนภาพล้อและบทเรียนสำหรับรูปเชิง
เส้นตรงการ์ตูนแบบที่ใช้การ์ตูนเลียนแบบของจริงกับการเรียนการสอนแบบปกติ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ศษ.ม. (ภาษาไทย). นครปฐม:
บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.

ปรีชา ธรรมา. (2546). วินัยแห่งตนในสารานุกรมศึกษาศาสตร์ฉบับที่ 26. หน้า 33-38. กรุงเทพฯ:
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เป็รื่อง กุมุท. (2539). เทคนิคการเขียนบทเรียนโปรแกรม.กรุงเทพฯ: ภาควิชาเทคโนโลยี
ทางการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พัชรี วาตวิท. (2537, มกราคม- เมษายน). นิทานกับเด็ก.วารสารคหเศรษฐศาสตร์. 37(1):
59-65.

พนัส หันนาคินทร์. (2520). การสอนคำนิยาม.พิษณุโลก :มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พิษณุโลก.

_____.(2523). หลักการบริหารโรงเรียน.กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต). 2539. วินัยเรื่องใหญ่กว่าที่คิด.พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :

สหธรรมมิกพระราชาวงษ์. (2523). พุทธจริยธรรม.กรุงเทพฯ: การศาสนา.

- พันจันทร์ ธนวัฒน์เสถียร. (2541). การตลาดบนอินเทอร์เน็ต. กรุงเทพฯ, บ. ชัคเชสมิเดีย จำกัด. 95-96
- พันจันทร์ ธนวัฒน์เสถียร และคณะ. (2545). *คัมภีร์สร้าง Web Page ฉบับสมบูรณ์*. กรุงเทพมหานคร: ชัคเชสมิเดีย จำกัด
- พิชาญ ลำอางศรี. (2527). การทดลองสอนจริยธรรมด้วยวิธีการสอยแบบซินดิเคทในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปรินญาณินพนธ์กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พิพัฒน์ ปิ่นจินดา. (2531). การเปรียบเทียบการสอนจริยศึกษาเพื่อยกระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมโดยการอภิปรายกลุ่มและการสอนโดยวิธีเบญจขันธ์ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ปรินญาณินพนธ์กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- พิมพิมล ศรีทิพย์. (2524). *สรรค์สร้างงานการ์ตูน*. กรุงเทพฯ: นครปฐม: คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พิสนุ ฟองศรี. (2549). *การประเมินทางการศึกษาแนวคิดสู่การปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.
- พิสิฐ นาครำไพ. (2527). การศึกษาผลการเรียนรู้จากหนังสือการ์ตูนที่ใช้วิธีนำเรื่องแบบต่างกัน. ปรินญาณินพนธ์กศ.ม. (เทคโนโลยีทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พฤทธิศิริ บรรณพิทักษ์. (2531). *รวมบทความที่เกี่ยวกับการวิจัยทางการศึกษาเล่ม 7*. โครงการส่งเสริมเผยแพร่และพัฒนาการวิจัย. กรุงเทพฯ: กองวิจัยทางการศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติสำนักนายกรัฐมนตรี.
- พรจันทร์ จันทิมล; และคนอื่นๆ. (2534). *การเขียนจัดทำหนังสือสำหรับเด็กและเยาวชน*. กรุงเทพฯ: ตะเกียง.
- เพียงพรรณ สุขจันทร์. (2524). การศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์ศศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. อัดสำเนา.
- ไพโรจน์ ตีรณธนากุล; ไพบุลย์ เกียรติโกมล; และเสกสรร แยมพินิจ. (2546). *การออกแบบและผลิตบทเรียนคอมพิวเตอร์การสอนสำหรับ e-learning*. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริม.
- ภาวนา เห็นแก้ว. (2545). *ผลการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียบนเว็บเรื่องเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น*. ปรินญาณินพนธ์กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มีชัย คุณาวุฒิ. (2540). เอกสารประกอบการสอนวิชา ทน.301 สื่อการสอน. กรุงเทพฯ: ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- เมธี ฟ่ำลี. (2540). *บทเรียนสำเร็จรูปประกอบภาพการ์ตูนกลุ่มวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). มหาสารคาม : ภัฏทิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. จากฐานข้อมูลปรินญาณิพนธ์ 77 มหาวิทยาลัย.
- ยอดชาย แพชนะ. (2538). *การเปรียบเทียบคุณภาพของแบบทดสอบวัดจริยธรรมวัดความซื่อสัตย์ ที่มีรูปแบบตัวเลือกคำตอบต่างกัน*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา) กรุงเทพฯ : ภัฏทิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2525). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525*. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2531). *พจนานุกรมฉบับเฉลิมพระเกียรติ พ.ศ. 2531*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- แรมสมร อยู่สถาพร. (2535). *การสร้างเสริมวินัยใตตนเองในหนูน้อยน่ารัก*. ทิศนา แคมมณี; และ วารี ถิระจิตร. หน้า 46-52. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เริงลักษณ์ มหาวิณัจฉัยมนตรี. (2517). *การใช้ภาพในการสอนคำศัพท์ภาษาไทยในชั้นประถมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: ภัฏทิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ลัดดาวรรณ ณ ระนอง. 2525. *การทดลองใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาความมีวินัยในตนเอง*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : ภัฏทิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ลาวรรณ โนมเฉลา. (2504). *ผลดีและผลเสียจากการอ่านหนังสือการ์ตูนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: ภัฏทิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. (2543). *การวัดด้านจิตพิสัย*. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วสัน ปุณผล. (2542). *การพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางไทรวิทยาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. สารนิพนธ์. กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: ภัฏทิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วรรณพงษ์ ศิริเจียรนัย (2545). *การศึกษาความจำเป็นและความต้องการนวัตกรรมสื่อการเรียนการสอนในการปฏิรูปการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วรรณิ ศิริสุนทร. (2539). *เอกสารคำสอนการเล่านิทาน. พิมพ์ครั้งที่ 2*. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อแกรมมี
- วาสนา ซาวหา. (2533). *สื่อการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วิทยา เรื่องพรวิสุทธิ. (2541). *เรียนรู้การสร้างโฮมเพจโดยวิธี HTML*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- วิวาห์วัน มูลสถาน. 2523. *ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูและความมีวินัยในตนเอง*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : ภัฏทิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- วิเชียร เกษมประทุม. (2542). *นิทานพื้นบ้าน (ฉบับปรับปรุงล่าสุด)*. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา

- วีรุณี ฉกะนันท์.(2543). การพัฒนาเว็บเพจเรื่องอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารขนาดกลาง และขนาดย่อมในชุดพัฒนาสังคมตามแนวพระราชดำริศูนย์ศึกษาแนวพระราชดำริ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต. กรุงเทพฯ: ภาควิชาเทคโนโลยี การศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- วรเชษฐ์ พันโกฏฐิ. (2538). การสร้างบทเรียนสำเร็จรูปเรื่องคำนามวิชาภาษาไทยชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5. ปรินญาณิพนธ์กศ.ม. (การประถมศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- วรวิทย์ นิเทศศิลป์. (2551). สื่อและนวัตกรรมแห่งการเรียนรู้. กรุงเทพฯ:สกายบุ๊กส์
- ศักดิ์ชัย เกียรตินาคินทร์. (2534). การ์ตูนศาสตร์และศิลป์แห่งจินตนาการในการส่งเสริมและพัฒนา หนังสือการ์ตูนไทย. กรมวิชาการ. หน้า 7-15. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กรมการศาสนา.
- ศรายุทธ เซาร์ชาญ. (2542).การสร้างการ์ตูนชุดฝึกความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6.ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีทางการศึกษา). มหาสารคาม :บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.จากฐานข้อมูลปรินญาณิพนธ์ 77 มหาวิทยาลัย.
- ศศินันท์ นิลจันทร์. (2547). ผลของการจัดกิจกรรมเล่นิทานที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของเด็ก ปฐมวัยในชุมชนแออัดคลองเตย.ปรินญาณิพนธ์กศ.ม.กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศิรินันท์ ประสิทธิ์ลักษณะ. (2540). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องปัญหาการหายใจ ลำบากที่เกี่ยวข้องกับด้านกุมารศัลยศาสตร์.ปรินญาณิพนธ์กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศรีพร มีล่อง. (2543). ผลของการปรึกษากลุ่มต่อการพัฒนาวิธีคิดตามแนวปัญญาและความมีวินัย ในตนเองของวัยรุ่นในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปราณี.วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัย สัมคร ผลจํารูญ. (2532). รูปแบบของภาพการ์ตูนที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนระดับ ประถมศึกษา.ปรินญาณิพนธ์กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สังเขต นาคไฟจิตร. (2530). การ์ตูน.มหาสารคาม: ปรีดาการพิมพ์.
- สรรรัชต์ ห่อไพศาล. (2545). นวัตกรรมและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาใน สหัฐวรรษใหม่กรณีการจัดการเรียนการสอนผ่านเว็บ (Web-Based Instructio: WBI). online. (Available).From: http://ftp.spu.ac.th/hum111/main1_files/body_files/wbi.htm

- ลาโรซ บัวศรี. “จริยธรรม” ในสารานุกรมศึกษาศาสตร์. หน้า 59 – 63. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ., 2532.
- สายพิน ประสูวส์ดี. 2538. การศึกษาความมีระเบียบวินัยของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัด
ประสบการณ์ศิลปะสร้างสรรค์และการเล่นตามมุมโดยครูสร้างกฎเกณฑ์และเด็กสร้าง
กฎเกณฑ์. ปรินญานิพนธ์กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- สินีนานู จันทะภา. (2540).ผลการเรียนรู้ของนักเรียนระหว่างการใช้หนังสือการ์ตูนที่มีตัวชี้
นำและไม่มีตัวชี้นำ.วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). ขอนแก่น:บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.จากฐานข้อมูลปรินญานิพนธ์ 77 มหาวิทยาลัย.
- สุขเกษม อุยโต. (2537). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาประวัติศาสตร์ถ่าย
ภาพหลักสูตรศิลปภาพถ่ายภาพระดับปริญญาตรี.ปรินญานิพนธ์กศ.ม.
(เทคโนโลยีการศึกษา).กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒประสานมิตร.อัดสำเนา.
- สุคนธร สหุตะวัฒน์. (2550) ผลของการใช้โปรแกรมพัฒนาจิตสาธารณะด้วยเทคนิคเสนอ
ตัวแบบผ่านภาพการ์ตูนร่วมกับการชี้แนะทางวาจาที่มีต่อจิตสาธารณะของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. ปรินญานิพนธ์วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- สุพัตรา สุภาพ. (2531). สังคมและวัฒนธรรมไทยค่านิยมครอบครัวศาสนาประเพณี.พิมพ์ครั้งที่ 6.
กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุภัตสร วัชรคุปต์. (2543). ชุดการสอนการอ่านจับใจความโดยใช้นิทานสำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ประถมศึกษา). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- สุทธิพงษ์ บุญผดุง. (2541). การสร้างแบบทดสอบวัดลักษณะความรับผิดชอบสำหรับเด็ก
มัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การแสดงหลักฐานความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่น.
ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุรพงศ์ ภิรมย์ประเมศ (2541). สร้างเว็บเพจสำเร็จในสุดสัปดาห์. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- สุรพงษ์ ชูเดช. (2542, พฤศจิกายน – ธันวาคม). “ การพัฒนาวินัยในตนเองตามแนวทาง
ไตรสิกขา,” พ.ส.ล. 32(220): 25-31
- สุวันช ศรีสง่า. (2516). การศึกษาความสนใจในการอ่านหนังสือการ์ตูนของนักเรียนอายุ 8 ปี
9 ปีและ 10 ปีในปีการศึกษา 2515.ปรินญานิพนธ์กศ.ม. (การประถมศึกษา).กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.ถ่ายเอกสาร.
- สุวิษ แทนปิ่น. (2517). การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 3
จากการเรียนด้วยบทเรียนที่มีแต่ตัวอักษรบทเรียนที่มีตัวอักษรประกอบด้วยภาพการ์ตูน
โครงร่างและการ์ตูนสีล้อของจริง. ปรินญานิพนธ์กศ.ม. (เทคโนโลยีทางการศึกษา).

- กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุวิทย์ มูลคำ; และ อรทัย มูลคำ. (2545). 20 วิธีการจัดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์
สมใจ ลักษณะ. (2539). การศึกษาความมุ่งมั่นของอาจารย์ในการส่งเสริมการพัฒนา
ทางจริยธรรมที่แทรกในกิจกรรมการสอนและคุณลักษณะด้านจริยธรรมของ
นักศึกษาในสถาบันราชภัฏส่วนกลางปีการศึกษา 2539. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
สมบูรณ์ สิงห์คำป้อม. (2542). ศึกษาปัญหาการส่งเสริมวินัยนักเรียนตามทัศนะของผู้บริหารและ
ครูในโรงเรียนเอกชนสังกัดกองการศึกษามูลนิธิต่างสภาคริตจักรในประเทศไทย.
ปริญญาานิพนธ์กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัย
มหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- สมบูรณ์ สงวนญาติ. (2534). เทคโนโลยีทางการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา
สมปอง นิธิสกุลกาญจน์. (2538).การพัฒนาหนังสือการ์ตูนชุดนิทานพื้นบ้านภาคใต้เพื่อใช้
ประกอบการเรียน กลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. ปริญญาานิพนธ์ ค.ม. (
ศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. จากฐานข้อมูล
ปริญญาานิพนธ์ 77 มหาวิทยาลัย.
- สมพงษ์ศิริ เจริญและคณะ. (2526). คู่มือการใช้โสตทัศนวัตถุ. กรุงเทพฯ: มงคลการพิมพ์.
สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์. (2545). การวัดและประเมินผลการเรียนรู้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2544: สร้างความเข้าใจสู่การปฏิบัติจริง. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ .(2540). การเสริมสร้างวินัยคู่มือแนวทางปฏิบัติ.
กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.
- เสาวณีย์ ลิกขาบัณฑิต. (2525). เทคโนโลยีการศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม และวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
พระนครเหนือ.
- อัญชลี เครือคำขาว. (2540). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม และ
พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนวิชาจริยธรรมกับบุคคล
โดยการสอนแบบเทคนิคศึกษากรณีตัวอย่างที่ใช้การเรียนแบบร่วมมือ. ปริญญาานิพนธ์
กศ.ม.(การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- อลิสา เสนามนตรี. (2551).การพัฒนาวัตกรรมการบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนระบบสื่อ
ประสมเรื่องชีวโมเลกุลด้วยรูปแบบการบูรณาการสำหรับนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4.
ปริญญาานิพนธ์กศ.ด.(วิทยาศาสตร์ศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อลงกรณ์ กู้สุจริต. (2543).การพัฒนาหนังสือการ์ตูนเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองชุดการทำมาหากิน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

- โอฬาร เมหาไชย . (2542). *Windows 98 เข้าใจง่ายสไลด์ 3 มิติ*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.170
- Alessi, S. M.; & Trollip, S. R. (1991). *Computer-Based Instruction: Methods and Development*. New Jersey: Prentice Hall.
- Bandura, A. 1977. *Social Learning Theory*. New Jersey: Prentice Hall.
- Bloom, B.S., Krathwohl, D.R., and Masia, B.B. (1964). *Taxonomy of Educational Objectives: Book 2 Affective Domain*. London: Longman
- Borg, Walter R. ;& Gall, Merigith D. (1979). *Educational Research*. New York: Longman.
- _____. (1989). *Educational Research. An Introduction*. 5th ed., New York: Longman.
- Espich, J. E.; & Williams, Bill. (1967, February). Developing a Multimedia Learning Environment. *The Technological Horizons in Education*. 18(7).
- Fenton Edwin. (1976, April). Moran Education: The Research findings. *Social Education*.
- Funk; & Wagnalls. (1961). *New standard Dictionary of the English Language*. V.2. New York : Funk and Wagnalls
- Gay L.R. (1976). *Educational Research Competencies for Analysis and Application*. New York: Merrill Publishing Company.
- Kinder, James S. (1959). *Audio Visual Material and Technique*. 2nd ed. New York: American Book.
- Kohlberg, L. 1967. *Moral Education for a Social in Moral Transition*. *Educational Leadership*. 33(1): 52-53.
- _____. 1969. Stage and Sequence: *The Cognitive-development Approach to Socialization in Goslin; In Handbook of Socialization Theory and Research*. Chicago: Rand McNally & Company
- Mayer, G. Rey. (1984). *Modules: From Design to Implementation*. Singapore: The Colombo Plan Staff College for Technician Education.
- Nichols, V. S.; Tidrow, R.; Buhle, L.; Kuffer, J.; and Taylor, N. (1995). *Inside the World Wide Web*. Indiana: New Riders Publishing.
- Piaget, J. 1948. *The Moral Judgment of the Child*. Glencoe Ill: Free Press.
- Sand, B. Lester. (1956). *Audio-Visual Procedures in Teaching*. New York: The Ronald Press Company
- Schwartz, Lisa; & Lewis, Molly. (1989). "Basic Concept Microcomputer Courseware: A Critical Evaluation System for Educator". *Educational Technology*. 16-21.
- Stephen, M. Corey. (1967). The Nature Of Instruction. *In Programmed Instruction*. Edit by Phil C. Lange. Chicago : The National Society for the Study of Education.

Stipek, D.J. (1993). *Motivation to Learn: From Theory to Practice*. 2nd ed. Boston :Allyn and Bacon.

Walter, Arno Wittich; & Charles Francis Schuller.(1968). *Auto Visual Materials*.
New York: Harper and Row.

Willams, R. (1972). *Student Contracts: An Approach to Individualizing Instruction*.Hillborough, California: Nueva Day School and Learning Center, Fall.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.
รายนามผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนาแบบประเมินเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยและ
แบบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจคุณภาพนิทานการ์ตูนเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรม
ด้านความมีวินัย
และ สำเนาหนังสือขอเชิญผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนาแบบประเมินเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยและ
แบบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1. อาจารย์ ดร.วิไลลักษณ์ ลังกา
ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์ ดร.กนกพร ฉันทนารุ่งภักดิ์
ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. อาจารย์ ดร. ปิยะดา จุลวรรณ
ภาควิชาจิตวิทยา คณะวิทยาลัยฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
4. อาจารย์ วิณา ลิ้มสกุล
ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 1
5. อาจารย์ จุรีรัตน์ ทองพานิช
ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านสระเตย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 15664

ที่ ศธ 0519.12/1539 วันที่ ๒๕ มีนาคม 2556

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวพัชรศิริ ทศนศรี นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนานิทานการ์ตูนเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฤทธิ์ชัย อ่อนมิ่ง และ อาจารย์ ดร.ขวัญหญิง ศรีประเสริฐภาพ อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ ดร.กนกพร ฉันทนารุ่งภักดิ์ และ อาจารย์ ดร.วิไลลักษณ์ ลังกา เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบประเมิน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวพัชรศิริ ทศนศรี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒน์กุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

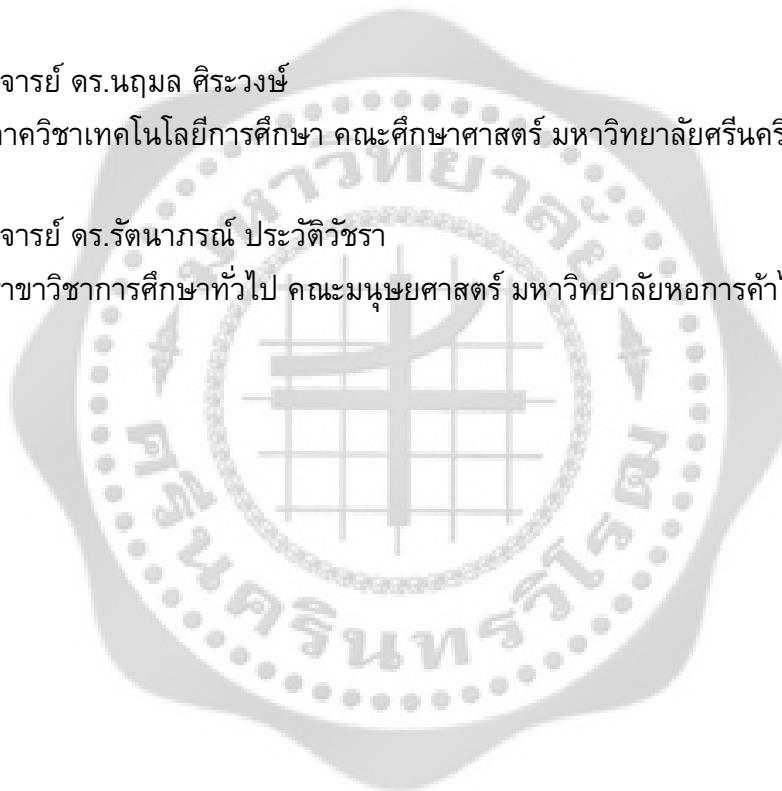
โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจคุณภาพนิทานการ์ตูนเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรม
ด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

รายนามผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อเทคโนโลยีการศึกษา

1. อาจารย์ ดร.รัฐพล ประดับเวทย์
หัวหน้าภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์ ดร.นฤมล ศิระวงษ์
ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. อาจารย์ ดร.รัตนาภรณ์ ประวิตวัชรา
สาขาวิชาการศึกษาทั่วไป คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 15664

ที่ ศธ 0519.12/1941 วันที่ 23 เมษายน 2556

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวพัชรศิริ ทศนศรี นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “การพัฒนาหนาทานการตูนเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฤทธิชัย อ่อนมิ่ง และ อาจารย์ ดร.ขวัญหญิง ศรีประเสริฐภาพ อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ ดร.รัฐพล ประดับเทย์ และ อาจารย์ ดร.นฤมล ศิระวงษ์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจนิทานการตูนเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวพัชรศิริ ทศนศรี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

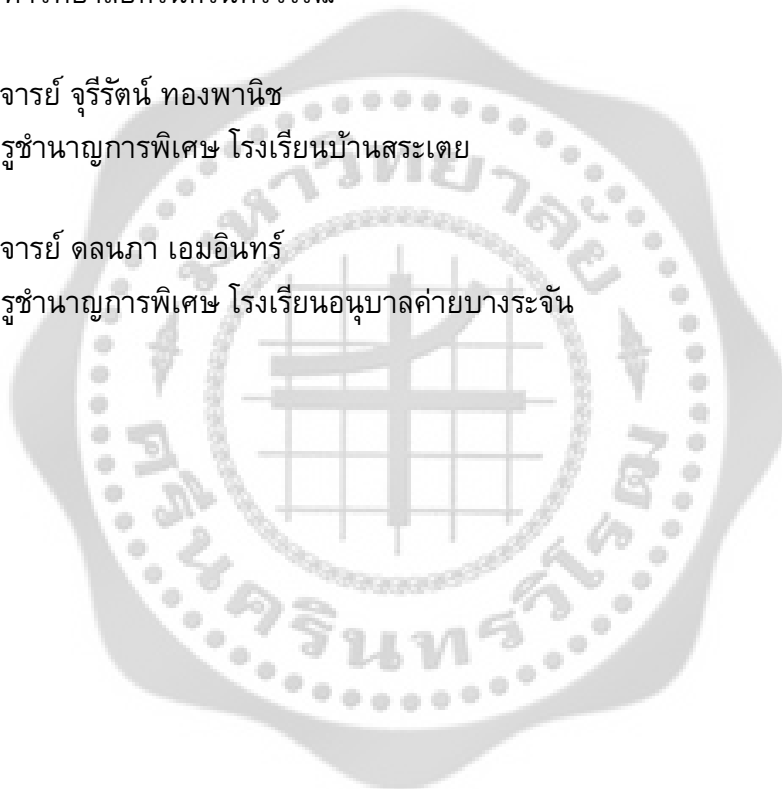
โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 083-600-0953

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจคุณภาพนิทานการ์ตูนเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรม
ด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

รายนามผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

1. อาจารย์ ดร.วิไลลักษณ์ ลังกา
ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์ จุรีรัตน์ ทองพานิช
ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านสระเตย
3. อาจารย์ ตลนภา เอมอินทร์
ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลค่ายบางระจัน

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 15664

ที่ ศธ 0519.12/ ๒๕๖๑

วันที่ ๑๗ มิถุนายน 2556

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวพัชรศิริ ทศนศรี นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนานิทานการ์ตูนเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฤทธิชัย อ่อนมิ่ง และ อาจารย์ ดร.ขวัญหญิง ศรีประเสริฐภาพ อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ ดร.วิไลลักษณ์ ลังกา เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบประเมินนิทานการ์ตูน เพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย ด้านเนื้อหา

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวพัชรศิริ ทศนศรี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

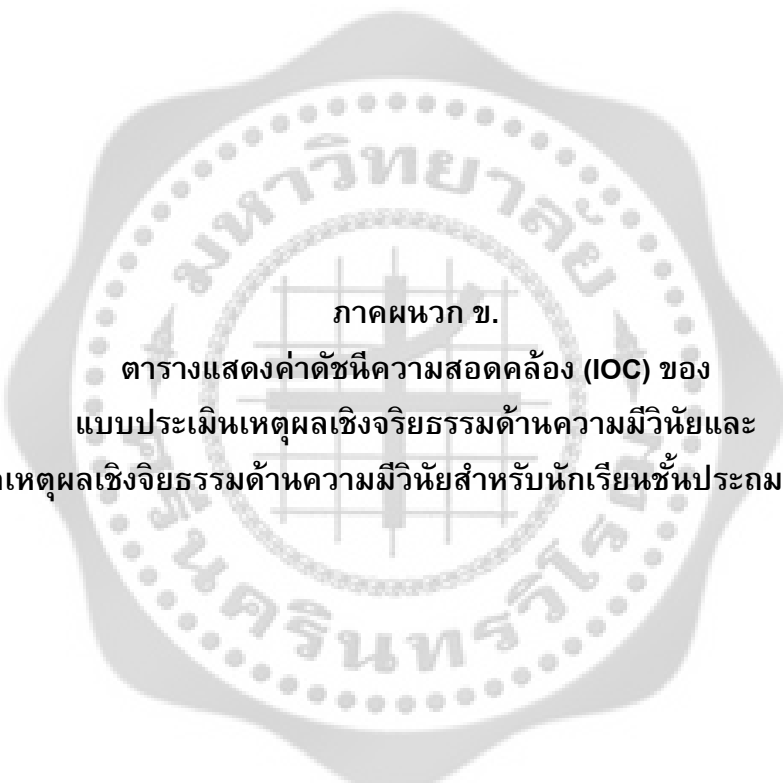
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 083-600-0953

ภาคผนวก ข.
ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของ
แบบประเมินเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยและ
แบบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ตาราง 6 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของ แบบประเมินเหตุผลเชิงจริยธรรม
ด้านความมีวินัย

ความซื่อสัตย์			ความรับผิดชอบ			ความตรงต่อเวลา		
ข้อที่	ค่า (IOC)	ผลการ พิจารณา	ข้อที่	ค่า (IOC)	ผลการ พิจารณา	ข้อที่	ค่า (IOC)	ผลการ พิจารณา
1	0.60	คัดเลือกไว้	1	1.00	คัดเลือกไว้	1	1.00	คัดเลือกไว้
2	1.00	คัดเลือกไว้	2	1.00	คัดเลือกไว้	2	1.00	คัดเลือกไว้
3	1.00	คัดเลือกไว้	3	1.00	คัดเลือกไว้	3	1.00	คัดเลือกไว้
4	0.40	คัดออก	4	0.40	คัดออก	4	1.00	คัดเลือกไว้
5	1.00	คัดเลือกไว้	5	0.60	คัดเลือกไว้	5	0.60	คัดเลือกไว้
6	0.80	คัดเลือกไว้	6	0.80	คัดเลือกไว้	6	0.80	คัดเลือกไว้
7	1.00	คัดเลือกไว้	7	0.80	คัดเลือกไว้	7	0.80	คัดเลือกไว้
8	0.60	คัดเลือกไว้	8	0.80	คัดเลือกไว้	8	1.00	คัดเลือกไว้
9	0.80	คัดเลือกไว้	9	0.80	คัดเลือกไว้	9	0.80	คัดเลือกไว้
10	0.80	คัดเลือกไว้	10	0.80	คัดเลือกไว้	10	0.80	คัดเลือกไว้
11	0.80	คัดเลือกไว้	11	0.60	คัดเลือกไว้	11	1.00	คัดเลือกไว้
12	0.80	คัดเลือกไว้	12	0.80	คัดเลือกไว้	12	1.00	คัดเลือกไว้
13	1.00	คัดเลือกไว้	13	1.00	คัดเลือกไว้	13	1.00	คัดเลือกไว้
14	1.00	คัดเลือกไว้	14	0.80	คัดเลือกไว้	14	0.80	คัดเลือกไว้
15	1.00	คัดเลือกไว้	15	1.00	คัดเลือกไว้	15	1.00	คัดเลือกไว้

ตาราง 7 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของ แบบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรม
ด้านความมีวินัย สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ข้อที่	ค่า (IOC)	ผลการ พิจารณา	ข้อที่	ค่า (IOC)	ผลการ พิจารณา	ข้อที่	ค่า (IOC)	ผลการ พิจารณา
1	1.00	คัดเลือกไว้	21	1.00	คัดเลือกไว้	41	0.80	คัดเลือกไว้
2	1.00	คัดเลือกไว้	22	1.00	คัดเลือกไว้	42	1.00	คัดเลือกไว้
3	1.00	คัดเลือกไว้	23	1.00	คัดเลือกไว้	43	0.80	คัดเลือกไว้
4	1.00	คัดเลือกไว้	24	1.00	คัดเลือกไว้	44	1.00	คัดเลือกไว้
5	1.00	คัดเลือกไว้	25	1.00	คัดเลือกไว้	45	1.00	คัดเลือกไว้
6	1.00	คัดเลือกไว้	26	1.00	คัดเลือกไว้	46	1.00	คัดเลือกไว้
7	1.00	คัดเลือกไว้	27	1.00	คัดเลือกไว้	47	1.00	คัดเลือกไว้
8	0.80	คัดเลือกไว้	28	1.00	คัดเลือกไว้	48	0.80	คัดเลือกไว้
9	1.00	คัดเลือกไว้	29	1.00	คัดเลือกไว้	49	1.00	คัดเลือกไว้
10	1.00	คัดเลือกไว้	30	1.00	คัดเลือกไว้	50	1.00	คัดเลือกไว้
11	1.00	คัดเลือกไว้	31	1.00	คัดเลือกไว้	51	1.00	คัดเลือกไว้
12	1.00	คัดเลือกไว้	32	1.00	คัดเลือกไว้	52	1.00	คัดเลือกไว้
13	1.00	คัดเลือกไว้	33	1.00	คัดเลือกไว้	53	0.80	คัดเลือกไว้
14	1.00	คัดเลือกไว้	34	1.00	คัดเลือกไว้	54	1.00	คัดเลือกไว้
15	1.00	คัดเลือกไว้	35	1.00	คัดเลือกไว้	55	1.00	คัดเลือกไว้
16	1.00	คัดเลือกไว้	36	1.00	คัดเลือกไว้	56	1.00	คัดเลือกไว้
17	1.00	คัดเลือกไว้	37	1.00	คัดเลือกไว้	57	1.00	คัดเลือกไว้
18	1.00	คัดเลือกไว้	38	1.00	คัดเลือกไว้	58	1.00	คัดเลือกไว้
19	1.00	คัดเลือกไว้	39	1.00	คัดเลือกไว้	59	1.00	คัดเลือกไว้
20	0.80	คัดเลือกไว้	40	1.00	คัดเลือกไว้	60	1.00	คัดเลือกไว้

ภาคผนวก ค.
ตารางการหาค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น ของ
แบบประเมินเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยและ
แบบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ตาราง 8 แสดงค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น ของแบบประเมินเหตุผลเชิงจริยธรรม
ด้านความมีวินัยด้านความซื่อสัตย์

ด้านความซื่อสัตย์ จำนวน 14 ข้อ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (R)	ผลการพิจารณา
1	0.246	คัดเลือกไว้
2	- 0.093	ตัดทิ้ง
3	0.274	คัดเลือกไว้
4	0.072	ตัดทิ้ง
5	0.233	คัดเลือกไว้
6	- 0.117	ตัดทิ้ง
7	0.366	คัดเลือกไว้
8	0.200	คัดเลือกไว้
9	0.200	คัดเลือกไว้
10	0.143	ตัดทิ้ง
11	0.283	คัดเลือกไว้
12	0.269	คัดเลือกไว้
13	0.273	คัดเลือกไว้
14	0.200	คัดเลือกไว้

ค่าความเชื่อมั่น .525

ตาราง 9 แสดงค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น ของแบบประเมินเหตุผลเชิงจริยธรรม
ด้านความมีวินัย ด้านความรับผิดชอบ

ด้านความรับผิดชอบ จำนวน 14 ข้อ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (R)	ผลการพิจารณา
1	0.343	คัดเลือกไว้
2	0.236	คัดเลือกไว้
3	0.249	คัดเลือกไว้
4	0.079	ตัดทิ้ง
5	0.213	คัดเลือกไว้
6	0.547	คัดเลือกไว้
7	0.370	คัดเลือกไว้
8	0.509	คัดเลือกไว้
9	0.199	ตัดทิ้ง
10	0.206	คัดเลือกไว้
11	0.011	ตัดทิ้ง
12	0.102	ตัดทิ้ง
13	0.600	คัดเลือกไว้
14	0.229	คัดเลือกไว้

ค่าความเชื่อมั่น .669

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น ของแบบประเมินเหตุผลเชิงจริยธรรม
ด้านความมีวินัย ด้านความตรงต่อเวลา

ด้านความตรงต่อเวลา จำนวน 15 ข้อ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (R)	ผลการพิจารณา
1	0.129	ตัดทิ้ง
2	0.560	คัดเลือกไว้
3	0.040	ตัดทิ้ง
4	0.737	คัดเลือกไว้
5	0.496	คัดเลือกไว้
6	0.400	คัดเลือกไว้
7	0.625	คัดเลือกไว้
8	0.401	คัดเลือกไว้
9	0.708	คัดเลือกไว้
10	0.163	ตัดทิ้ง
11	0.546	คัดเลือกไว้
12	0.656	คัดเลือกไว้
13	0.413	คัดเลือกไว้
14	- 0.015	ตัดทิ้ง
15	0.198	ตัดทิ้ง

ค่าความเชื่อมั่น .841

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น ของ แบบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรม
ด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ข้อที่	ค่าอำนาจ จำแนก(R)	ผลการ พิจารณา	ข้อที่	ค่าอำนาจ จำแนก(R)	ผลการ พิจารณา	ข้อที่	ค่าอำนาจ จำแนก (R)	ผลการ พิจารณา
1	0.195	ตัดทิ้ง	21	0.483	คัดเลือกไว้	41	0.432	คัดเลือกไว้
2	0.249	คัดเลือกไว้	22	0.152	ตัดทิ้ง	42	0.033	ตัดทิ้ง
3	0.397	คัดเลือกไว้	23	0.213	คัดเลือกไว้	43	0.108	ตัดทิ้ง
4	0.334	คัดเลือกไว้	24	0.503	คัดเลือกไว้	44	0.063	ตัดทิ้ง
5	-0.048	ตัดทิ้ง	25	0.265	คัดเลือกไว้	45	-0.129	ตัดทิ้ง
6	0.200	ตัดทิ้ง	26	0.067	ตัดทิ้ง	46	0.529	คัดเลือกไว้
7	0.002	ตัดทิ้ง	27	0.299	คัดเลือกไว้	47	0.543	คัดเลือกไว้
8	0.471	คัดเลือกไว้	28	0.152	ตัดทิ้ง	48	0.375	คัดเลือกไว้
9	0.209	คัดเลือกไว้	29	-0.034	ตัดทิ้ง	49	0.299	คัดเลือกไว้
10	0.222	คัดเลือกไว้	30	-0.119	ตัดทิ้ง	50	0.477	คัดเลือกไว้
11	0.473	คัดเลือกไว้	31	0.096	ตัดทิ้ง	51	0.398	คัดเลือกไว้
12	0.095	ตัดทิ้ง	32	0.396	คัดเลือกไว้	52	0.433	คัดเลือกไว้
13	0.134	ตัดทิ้ง	33	0.383	คัดเลือกไว้	53	0.633	คัดเลือกไว้
14	-0.054	ตัดทิ้ง	34	0.240	คัดเลือกไว้	54	0.322	คัดเลือกไว้
15	0.385	คัดเลือกไว้	35	0.208	คัดเลือกไว้	55	0.318	คัดเลือกไว้
16	0.204	คัดเลือกไว้	36	0.405	คัดเลือกไว้	56	0.275	คัดเลือกไว้
17	0.191	ตัดทิ้ง	37	0.272	คัดเลือกไว้	57	0.282	คัดเลือกไว้
18	0.177	ตัดทิ้ง	38	0.383	คัดเลือกไว้	58	0.330	คัดเลือกไว้
19	0.082	ตัดทิ้ง	39	0.361	คัดเลือกไว้	59	0.313	คัดเลือกไว้
20	0.249	คัดเลือกไว้	40	0.336	คัดเลือกไว้	60	0.410	คัดเลือกไว้

ค่าความเชื่อมั่น .872

ภาคผนวก ง.
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบประเมินเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนอ่านข้อความและเลือกคำตอบที่เห็นว่าเหมาะสมที่สุดเพียงคำตอบเดียวโดยทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่เลือก
2. กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ
3. การตอบแบบประเมินนี้จะไม่ส่งผลต่อการตัดสินผลการเรียนของนักเรียนและคำตอบของนักเรียนจะเก็บไว้เป็นความลับไม่นำไปเปิดเผยในที่ใดทั้งสิ้น

ข้อ	ข้อความ
1	<p>นักเรียนมาโรงเรียนทันเวลาเช้าแถวทุกวันเพราะเหตุใด</p> <p>.....1. เป็นความสำนึกของนักเรียน</p> <p>.....2. กลัวจะถูกทำโทษ</p> <p>.....3. เป็นการแสดงความจงรักภักดีต่อชาติ</p>
2	<p>ถ้านักเรียนพบว่าคุณครูได้ตรวจข้อสอบในวิชาหนึ่งของนักเรียนผิดทำให้นักเรียนได้คะแนนลดลง</p> <p>1 คะแนนนักเรียนจะทำอย่างไร</p> <p>.....1. บอกครูเพราะคนเราต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเอง</p> <p>.....2. ไม่พูดอะไรทั้งสิ้นเพราะถือว่าครูตรวจแล้ว</p> <p>.....3. บอกครูเพราะกลัวว่าจะถูกจับได้และอายเพื่อน</p>
3	<p>นักเรียนซื้อขนมแล้วปรากฏว่าได้รับเงินทอนจากแม่ค้าเกินมา 10 บาทนักเรียนจะทำอย่างไร</p> <p>.....1. คืนให้เพราะจะได้รับคำชมเชยและอาจได้ลดราคาในครั้งต่อไป</p> <p>.....2. คืนให้เพราะไม่อยากทำให้ผู้อื่นๆได้รับความเดือดร้อน</p> <p>.....3. คืนเงินให้แม่ค้าเพราะคนเราทุกคนต้องมีความซื่อสัตย์</p>
4	<p>นักเรียนได้รับมอบหมายจากโรงเรียนให้มีหน้าที่ดูแลความประพฤติของนักเรียนคนอื่นแต่มีเพื่อนสนิทคนหนึ่งกระทำความผิดอย่างร้ายแรงด้วยการหนีโรงเรียนไปเล่นการพนันและสูบบุหรี่</p> <p>นักเรียนจะทำอย่างไร</p> <p>.....1. บอกเพราะต้องการได้รับคำชมเชยจากครู</p> <p>.....2. ไม่บอกใครเพราะกลัวเพื่อนจะเดือดร้อน</p> <p>.....3. บอกให้ครูทราบเพราะการกระทำที่ถูกต้อง</p>

ข้อ	ข้อความ
5	<p>ตามปกตินักเรียนจะข้ามถนนจะต้องข้ามตรงทางม้าลายแต่บังเอิญในวันนั้นไม่มีรถในขณะที่กำลังข้ามนักเรียนจะอย่างไร</p> <p>.....1. ข้ามทางม้าลายเพราะกลัวถูกว่า</p> <p>.....2. ข้ามทางม้าลายเพราะต้องการเป็นตัวอย่างที่ดีของผู้อื่น</p> <p>.....3. ถึงแม้ว่าจะต้องข้ามตรงทางม้าลายเพราะเป็นสิ่งที่ถูกระเบียบ</p>
6	<p>นักเรียนอยากจะดูหนังกับเพื่อนมากซึ่งถ้าบอกแม่ตามความจริงแม่จะไม่อนุญาตให้ไปนักเรียนจะอย่างไร</p> <p>.....1. พูดความจริงเพราะทุกคนต้องไม่โกหกพ่อแม่</p> <p>.....2. พูดความจริงเพราะไม่อยากให้แม่เสียใจ</p> <p>.....3. พูดความจริงเพราะการโกหกจะทำให้ผู้อื่นไม่เชื่อถือ</p>
7	<p>คุณพ่อของนักเรียนจะไปต่างจังหวัดนักเรียนสัญญาว่าจะอยู่บ้านแต่พอตอนสายเพื่อนมาชวนให้ไปเล่นนอกบ้านนักเรียนจะอย่างไร</p> <p>.....1. ไม่ไปเพราะให้สัญญาไว้แล้วต้องทำตามนั้น</p> <p>.....2. ไม่ไปเพราะเป็นหน้าที่ของตนเอง</p> <p>.....3. ไปเล่นแล้วรีบกลับโดยไม่ต้องบอกพ่อ</p>
8	<p>ในขณะที่นักเรียนกำลังเล่นคอมพิวเตอร์อยู่แม่ถามว่าว่างหรือไม่จะให้ไปซื้อของที่ตลาดนักเรียนจะอย่างไร</p> <p>.....1. บอกว่าว่างเพราะกลัวโดนแม่ตี</p> <p>.....2. บอกว่าว่างเพราะไม่อยากให้แม่ไปซื้อเอง</p> <p>.....3. บอกว่าว่างเพราะว่าถ้าลูกทุกคนรู้จักช่วยเหลือพ่อแม่จะทำให้ครอบครัวมีความสุข</p>
9	<p>นักเรียนแอบเปลี่ยนยางลบกับเพื่อนที่ใหม่กว่าขณะที่เพื่อนไม่เห็นการกระทำของนักเรียนไม่ควรเอาอย่างเพราะเหตุใด</p> <p>.....1. บุคคลประเภทนี้โตขึ้นอาจจะทำให้สังคมเดือดร้อน</p> <p>.....2. จะโดนตำหนิว่าเป็นขโมย</p> <p>.....3. เป็นการกระทำของคนที่ไม่เห็นแก่ตัว</p>
10	<p>พ่อให้เงินนักเรียนไปซื้อเสื้อผ้าเมื่อเงินเหลือนักเรียนจึงได้นำมาคืนให้พ่อเพราะเหตุใด</p> <p>.....1. การซื้อสตั๊ตย์ต่อตนเองและผู้อื่นเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่ง</p> <p>.....2. กลัวว่าถ้าไม่คืนจะถูกตี</p> <p>.....3. เพราะเป็นหน้าที่ของลูกที่ดีต้องปฏิบัติ</p>

แบบประเมินเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนอ่านข้อความและเลือกคำตอบที่เห็นว่าเหมาะสมที่สุดเพียงคำตอบเดียวโดยทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่เลือก
2. กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ
3. การตอบแบบประเมินนี้จะไม่ส่งผลต่อการตัดสินผลการเรียนของนักเรียนและคำตอบของนักเรียนจะเก็บไว้เป็นความลับไม่นำไปเปิดเผยในที่ใดทั้งสิ้น

ข้อ	ข้อความ
1	<p>นักเรียนเดินขึ้นบันไดโรงเรียนมองเห็นเศษกระดาษนักเรียนเก็บเศษกระดาษทิ้งลงถังขยะเพราะ</p> <p>.....1. เพื่อให้คนอื่นไม่ตำหนิว่านักเรียนเป็นคนสกปรก</p> <p>.....2. เป็นหน้าที่ของนักเรียนต้องช่วยรักษาความสะอาด</p> <p>.....3. ทิ้งขยะลงถังเพื่อขจัดมลพิษทางสังคม</p>
2	<p>นักเรียนหิวกระเพาะไปใหญ่และเดินเข้าประตูโรงเรียนเห็นน้ำหิวกระเพาะและถืออุปกรณ์การเรียนมากเป็นพิเศษนักเรียนตัดสินใจช่วยถืออุปกรณ์น้ำเพราะ</p> <p>.....1. นักเรียนเห็นเพื่อนถืออุปกรณ์มากจึงถือช่วยเพื่อน</p> <p>.....2. นักเรียนอยากให้เพื่อนเห็นว่าไม่เห็นแก่ตัว</p> <p>.....3. การช่วยเหลือเพื่อนเป็นสิ่งที่สังคมต้องการ</p>
3	<p>นักเรียนตั้งใจไปซื้อน้ำดื่มที่รถมาขายหน้าโรงเรียนถึงแม้ว่านักเรียนจะเข้าคิวซื้อกันยาวและถ้าไปเข้าคิวซื้อน้ำดื่มอาจหมดแต่นักเรียนก็จะเข้าคิวตามลำดับเพราะ</p> <p>.....1. เป็นการรักษาความเป็นระเบียบที่ทุกคนต้องการ</p> <p>.....2. เป็นหน้าที่ของนักเรียนต้องปฏิบัติตามระเบียบ</p> <p>.....3. นักเรียนอยากให้คนอื่นเห็นว่านักเรียนเป็นคนมีมารยาทดี</p>
4	<p>ขณะที่ครูไม่ได้เข้าสอนครูมอบหมายให้นักเรียนมีหน้าที่สอดส่องดูแลพฤติกรรมของเพื่อนให้อ่านหนังสือในห้องเรียนแต่มีเพื่อนสนิทของนักเรียนไม่อ่านหนังสือและออกไปวิ่งเล่นนอกห้องเรียนซึ่งครูอาจตีนักเรียนที่ไม่อ่านหนังสือนักเรียนจึงไม่รายงานความผิดของเพื่อนให้ครูทราบเพราะ</p> <p>.....1. เป็นเพื่อนกันต้องปกป้องช่วยเหลือกัน</p> <p>.....2. การทำตามหน้าที่ของนักเรียนอาจทำให้เพื่อนโดนครูตี</p> <p>.....3. นักเรียนกลัวถูกเพื่อนกล่าวหาว่านักเรียนเป็นคนขี้ฟ้อง</p>

ข้อ	ข้อความ
5	<p>นักเรียนกำลังทำข้อสอบในห้องเรียนแต่เพื่อนทำข้อสอบไม่ได้เพื่อนข้าง ๆ แอบส่งกระดาษคำตอบให้นักเรียนลอกนักเรียนไม่ยอมรับกระดาษคำตอบของเพื่อนเพราะ</p> <p>.....1. นักเรียนกลัวว่าถ้าครูจับได้เพื่อนและนักเรียนโดนปรับตกด้วยกัน</p> <p>.....2. นักเรียนต้องทำข้อสอบด้วยความสามารถของตนเอง</p> <p>.....3. นักเรียนกลัวครูจับได้แล้วปรับตก</p>
6	<p>เพื่อนทำเงินหายในห้องเรียนและเพื่อนได้ขอร้องให้เพื่อนทุกคนในห้องเรียนช่วยหาเงินนักเรียนเป็นคนหาเงินเจอเพื่อนจึงเอาเงินคืนให้เพื่อนเพราะ</p> <p>.....1. การไม่คืนเงินเพื่อนเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย</p> <p>.....2. เพื่อไม่ให้เพื่อนว่านักเรียนขโมย</p> <p>.....3. การช่วยเหลือคนลำบากกว่ายอมเป็นสิ่งที่ดีของมนุษย์</p>
7	<p>เพื่อนของนักเรียนมาโรงเรียนไม่มีเงินซื้อข้าวกลางวันนักเรียนมีขนมคุกกี้ในกระเป๋าใส่ขึ้นเพื่อนของนักเรียนได้ขโมยกินไปสี่ชิ้นเมื่อนักเรียนทราบก็ไม่ต่อว่าเพื่อนเพราะ</p> <p>.....1. เพื่อนชมว่าเป็นคนดีที่ไม่ต่อว่าผู้หิวโหย</p> <p>.....2. นักเรียนเป็นเพื่อนสนิทกันจึงไม่เอาผิดเพื่อน</p> <p>.....3. การให้อภัยเพื่อนเมื่อเพื่อนทำผิดเป็นสิ่งที่สังคมต้องการ</p>
8	<p>ขณะที่พักกลางวันนักเรียนเดินผ่านกลางสนามฟุตบอลนักเรียนพบเงินจำนวนสิบบาทนักเรียนไม่นำไปแจ้งหาเจ้าของเงินและนักเรียนนำเงินนั้นเป็นค่ารถประจำทางเพื่อกลับบ้านนักเรียนทำเช่นนั้นเพราะ</p> <p>.....1. ถ้าไม่มีเงินจ่ายค่าประจำทางนักเรียนคงกลับบ้านไม่ได้</p> <p>.....2. ถ้าเป็นคนอื่นไม่มีเงินจ่ายค่ารถประจำทางคงทำเหมือนนักเรียน</p> <p>.....3. ถ้าเอาเงินไว้ที่เดิมคงไม่มีประโยชน์อะไรนักเรียนควรทำเงินให้เป็นประโยชน์เพื่อไม่ให้เงินของชาติสูญเสียเปล่าประโยชน์</p>
9	<p>นักเรียนชอบยืมดินสอของตึกใช้เสมอวันหนึ่งนักเรียนกลับจากโรงเรียนถึงบ้านพบว่าในกระเป๋าของตนยังมีดินสอตึก วันต่อมานักเรียนคืนดินสอให้ตึกเพราะ</p> <p>.....1. ถ้าหากใครรู้ว่านักเรียนไม่คืนดินสอครั้งต่อไปตึกคงหาว่านักเรียนขบถของ</p> <p>.....2. นักเรียนยืมสิ่งของคนอื่นถึงแม้เจ้าของสิ่งนั้นนักเรียนก็ควรคืนให้เจ้าของ</p> <p>.....3. การยืมของคนอื่นแล้วไม่คืนถือว่าผิดกฎหมายและศีลธรรม</p>

ข้อ	ข้อความ
10	<p>ครูสั่งให้นักเรียนจดตามคำบอกของครูแต่เพื่อนไม่มีดินสอจนนักเรียนจึงเอาดินสอให้เพื่อนยืม เพราะ</p> <p>.....1. กลัวเพื่อนกล่าวหาว่าเป็นคนเห็นแก่ตัวไม่ช่วยเพื่อน</p> <p>.....2. เป็นหน้าที่ของนักเรียนต้องช่วยเหลือเพื่อน</p> <p>.....3. การช่วยเหลือเพื่อนเป็นสิ่งที่สังคมต้องการเพราะเพื่อนแท้ต้องช่วยเหลือเพื่อน</p> <p>แก้ไขปัญหา</p>

แบบประเมินเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความตรงต่อเวลา

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนอ่านข้อความและเลือกคำตอบที่เห็นว่าเหมาะสมที่สุดเพียงคำตอบเดียวโดยทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่เลือก
2. กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ
3. การตอบแบบสอบถามนี้จะไม่ส่งผลต่อการตัดสินผลการเรียนของนักเรียนและคำตอบของนักเรียนจะเก็บไว้เป็นความลับไม่นำไปเปิดเผยในที่ใดทั้งสิ้น

ข้อ	ข้อความ
1	<p>การแข่งขันกีฬาที่โรงเรียนครุฑให้เด็กมาเดินพาเหรดเวลา 06.30 น. สุกาเคยตื่นนอนตอน 07.00 น. ทุกวัน ถ้านักเรียนเป็นสุกาคะทำอย่างไร</p> <p>.....1. ตื่นให้ทันเพราะจะได้เข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน</p> <p>.....2. พยายามตื่นให้ทัน เพราะกลัวครูดุ</p> <p>.....3. ตื่นนอนตามปกติ จะได้ไม่ต้องเดินพาเหรด</p>
2	<p>ในช่วงปิดเทอมครุฑนักเรียนก็พาออลเลย์บอลมาซ้อมกีฬาตอนหกโมงเช้าของทุกวัน อุกัยเป็นคนนอนตื่นสายมาก บางวันก็มาทันเวลา บางวันก็มาไม่ทันเวลา ถ้านักเรียนเป็นอุกัย นักเรียนจะทำเช่นนั้นหรือไม่</p> <p>.....1. ทำเพราะตื่นไม่ทัน</p> <p>.....2. ไม่ทำเพราะกลัวครูดุ</p> <p>.....3. ไม่ทำเพราะจะได้ซ้อมทันเพื่อน</p>
3	<p>ในการจัดงานวันเด็กของโรงเรียนสุรรัตน์ เป็นนักเรียนชั้นป5 แต่ไม่ทำกิจกรรมอะไรเมื่อเวลางานเริ่มตอน 09.00น. นักเรียนเป็นสุรรัตน์จะไปเข้าร่วมงานเพราะ</p> <p>.....1. เป็นหน้าที่ของนักเรียนที่ต้องเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน</p> <p>.....2. ไปเพราะกลัวครูตี</p> <p>.....3. ถ้าไม่ไปจะไม่มีเพื่อนคบ</p>
4	<p>แดงไม่ได้ส่งการบ้านพร้อมเพื่อน ครูจึงนัดให้แดงทำส่งในวันจันทร์ที่จะถึง แต่พอวันจันทร์แดงก็ยังไม่เสร็จ ถ้านักเรียนเป็นแดงนักเรียนจะทำอย่างไร</p> <p>.....1. ไม่ไปพบครู เพราะกลัวครูว่า</p> <p>.....2. ไปพบเพราะเพื่อนในกลุ่มบอกว่าถ้าไม่ไปจะให้ออกจากกลุ่ม</p> <p>.....3. ไปพบและบอกเหตุผลว่าทำไมถึงไม่ได้ทำงานมาส่ง</p>

ข้อ	ข้อความ
5	<p>ตัดตาทำการบ้านไม่เสร็จตามที่ครูสั่ง จึงไม่ยอมมาโรงเรียนถ้านักเรียนเป็นตัดตานักเรียนจะทำเช่นนั้นหรือไม่</p> <p>.....1. ไม่ทำ เพราะจะถูกเพื่อนล้อว่าทำการบ้านไม่เสร็จ</p> <p>.....2. ทำ เพราะกลัวถูกครูตี</p> <p>.....3. ไม่ทำ เพราะ เป็นหน้าที่ของนักเรียนที่ต้องทำงานส่งครู</p>
6	<p>พิมพาเป็นนักกีฬาของโรงเรียนครูนัดให้เด็กซ้อมเวลา 06.00 – 07.00 น. ของทุกวัน แต่พิมพา ไม่ค่อยไปซ้อม เพราะคิดว่าครูไม่ค่อยมาทุกวัน ถ้านักเรียนเป็นพิมพา จะทำเช่นนั้นหรือไม่</p> <p>.....1. ไม่ทำ เพราะต้องปฏิบัติตนให้ตรงต่อเวลา</p> <p>.....2. ไม่ทำ เพราะถ้าครูไม่มาก็ซ้อมกับเพื่อนได้</p> <p>.....3. ทำ เพราะครูก็ไม่ค่อยมา</p>
7	<p>ในช่วงปิดเทอม ปริญญา ได้มาเรียนพิเศษ กับคุณครูที่บ้านทุกวัน แม้ว่าเพื่อนบางคนจะมาบ้างไม่มาบ้าง แต่ปริญญา ก็ไปตรงเวลาทุกครั้ง ถ้านักเรียนเป็นปริญญา จะทำเช่นนั้นหรือไม่</p> <p>.....1. ทำ เพราะครูจะได้ชม</p> <p>.....2. ทำเพราะ เด็กที่ดีต้องขยันและตรงต่อเวลา</p> <p>.....3. ไม่ทำ เพราะบางวันขี้เกียจไป</p>
8	<p>ครูจัดแข่งขันการเขียนเรียงความ ถ้าใครส่งเข้าประกวดครูจะให้ออกไปอ่านเรียงความของตนเอง ที่หน้าเสาธง สุนีย์ซึ่งส่งเรียงความเข้าประกวดจึงขอถอนตัวเพราะมาโรงเรียนไม่ค่อยทัน ถ้านักเรียนเป็นสุนีย์นักเรียนจะทำเช่นนั้นหรือไม่</p> <p>.....1. ทำ เพราะมาไม่ทันเวลา</p> <p>.....2. ไม่ทำ เพราะกลัวครูตำ</p> <p>.....3. ไม่ทำ เพราะ จะต้องมาโรงเรียนให้ทันเวลา</p>
9	<p>ครูนัดนักเรียนมาในวันเสาร์ – อาทิตย์ เวลา 08.00 น. ทุกวัน แต่ระวีมาเรียนไม่ทัน ถ้านักเรียนเป็นระวีนักเรียนจะทำเช่นนั้นหรือไม่</p> <p>.....1. ไม่ทำ เพราะ กลัวครูตี</p> <p>.....2. ทำ เพราะไม่ใช่วันราชการ</p> <p>.....3. ไม่ทำ เพราะ ต้องมาเรียนให้ทันเพื่อน</p>

10	<p>นก นัดกับ ปลา ว่าจะมาช่วยติววิชาภาษาไทยให้เวลา 09.00 น. แต่นกมาถึง เวลา 12.00 น. ถ้านักเรียนเป็นนกจะทำเช่นนั้นหรือไม่</p> <p>.....1. ทำ เพราะ ติดธุระจึงมาสาย</p> <p>.....2. ไม่ทำ เพราะ นัดกันแล้ว ถ้าติดธุระก็ต้องโทรมาบอกก่อน</p> <p>.....3. ทำ เพราะ ถ้าปลาอยากให้อีกก็ต้องรอได้</p>
----	---

แบบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คำชี้แจง

1. แบบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยนี้เป็นแบบวัดเกี่ยวกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยชนิดสถานการณ์ลักษณะข้อสอบเป็นสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความมีวินัยที่นักเรียนอาจจะประสบในชีวิตประจำวันโดยให้นักเรียนกำลังอยู่ในสถานการณ์จากนั้นนักเรียนจะต้องคิดหาเหตุผลว่าทำไมจึงเลือกทำเช่นนี้และเลือกคำตอบที่ตรงกับความคิดของตนเองมากที่สุด
2. ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย x ลงในแบบทดสอบ ในการตอบคำถามแต่ละข้อให้เลือกคำตอบได้เพียงคำตอบเดียว
3. เวลาที่ใช้ในการทำแบบวัด คือ 60 นาที
4. ห้ามนักเรียนขีดเขียนหรือทำเครื่องหมายใดๆลงในแบบทดสอบ

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

พัชรศิริ ทศนศรี
ผู้วิจัย

1. หลังจากที่เพื่อนๆในห้องทำการบ้านกันเสร็จ คุณมอบหมายให้ข้าพเจ้ารวบรวมงานไปส่งที่โต๊ะครู ปรากฏว่ามีเพื่อนคนหนึ่งมาบอกว่าลืมสมุดการบ้านมาส่ง และบอกข้าพเจ้าว่าอย่าเพิ่งไปส่งการบ้านทั้งหมดที่โต๊ะครู ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าอยากจะช่วยเหลือเพื่อนคนนี้แต่ข้าพเจ้า ไม่ทำเพราะอะไร

- เพื่อนในกลุ่มข้าพเจ้าบอกว่าเราควรทำงานให้เต็มที่เมื่อได้รับมอบหมายจากครู
- เพื่อนอาจจะได้เห็นว่าคุณเจ้าเป็นคนเอาใจใส่ต่อสิ่งที่ได้รับมอบหมาย
- เป็นหน้าที่ของหัวหน้าห้อง ที่จะต้องปฏิบัติตามที่คุณมอบหมายให้ทำ

2. เช้าวันหนึ่ง ก่อน ครูลลิตาจะไปประชุม ได้ส่งนักเรียนให้นำหนังสือภาษาไทยขึ้นมาอ่านเพื่อนเป็นการรอกครู จนกว่าครูจะประชุมเสร็จแล้วกับมาสอน เมื่อครูลลิตาออกจากห้องเรียนไป วันชัยก็นำหนังสือการ์ตูน ขึ้นมาอ่านทันที ถ้านักเรียนเป็นวันชัยนักเรียนจะ ไม่ทำเช่นนั้นเพราะ

- นักเรียนรู้สึกจะอายใจที่ไม่ทำงานตามที่ครูมอบหมาย
- นักเรียนไม่ต้องการทำสิ่งใดนอกเหนือจากคำสั่งครู
- นักเรียนกลัวครูตำหนิ

3. ในการเรียนวิชาสังคม ครูได้มอบหมายให้นักเรียนแบ่งกลุ่มกันทำรายงาน ในกลุ่มของหวาน นั้นได้มีการวางแผนและแบ่งหน้าที่กันรับผิดชอบในการทำงาน เพื่อนๆในกลุ่มแต่ละคนก็ต่างรับผิดชอบในหน้าที่ของตน ยกเว้นเปรี๊ยะ ที่ไม่ยอมช่วยเพื่อนในกลุ่มทำงานเลย เมื่อถึงเวลาส่งรายงาน เปรี๊ยะก็ได้ให้เพื่อนๆใส่ชื่อตนเองลงไปในงานด้วย ถ้านักเรียนเป็นเปรี๊ยะนักเรียนจะช่วยเพื่อนๆทำรายงานเพราะอะไร

- เพื่อให้งานประสบผลสำเร็จ และเป็นประโยชน์ต่อหมู่คณะ ทุกคนต้องรับผิดชอบต่อหน้าที่
- ถ้าครูรู้ว่าข้าพเจ้าไม่ได้ช่วยเพื่อนทำรายงานอาจถูกครูทำโทษได้
- เพื่อนๆของข้าพเจ้าต่างมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ข้าพเจ้าจึงปฏิบัติตาม

4. คุณครูดวงพรให้นักเรียนนำการบ้านมาส่งตอนเช้าวันจันทร์ แต่วันนั้นคุณครูดวงพรไม่มา สุนันทาทำการบ้านเสร็จแล้ว จึงนำการบ้านไปส่งที่โต๊ะคุณครู แม้ว่าจะมีเพื่อนขอลอกก่อน ถ้านักเรียนเป็น สุนันทา นักเรียนจะ ทำเช่นนั้นเพราะ

- เพื่อนๆก็ส่งกันตรงเวลาทั้งนั้น
- นักเรียนที่ดีต้องทำตามข้อตกลงที่ให้ไว้
- ถ้าส่งการบ้านตรงเวลาคุณครูจะชม

5. เช้าวันหนึ่งสุนัยและไพศาล ไปเล่นกระดานลื่นที่สนามเด็กเล่นของโรงเรียน ทั้งสองคนเล่นจนกระดานลื่นหักเสียหาย สุนัยตกใจมาก จึงพูดว่า “ไพศาลเราต้องรีบไปบอกคุณครูว่าเราทำกระดานลื่นหัก” ถ้านักเรียนเป็นไพศาลนักเรียน จะทำอย่างไรที่สุนัยบอกเพราะ

- ก. การทำความผิดแล้วไม่ยอมรับผิดเป็นสิ่งที่น่าละอายแก่ใจ
- ข. ถ้าไม่ยอมรับผิดและคุณครูทราบภายหลังจะถูกลงโทษ
- ค. เด็กดีก็ต้องยอมรับผิดเมื่อทำความผิด

6. ทุกครั้งที่มีการจัดประกวดห้องเรียนนักเรียนเรียนดี ห้องเรียนที่ได้รับรางวัลมักเป็นห้องเรียนของเราเสมอ เนื่องจากนักเรียนทุกคนในห้องนี้มักใช้เวลาว่างเพื่อร่วมกันวางแผน ทบทวนทำการบ้านด้วยกัน หรือไม่ก็ชักชวนกันเข้าห้องสมุดเพื่อค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ นักเรียนคิดว่าการปฏิบัติอย่างนักเรียนห้องนี้ เป็นสิ่งดี เพราะ

- ก. เป็นหน้าที่ของนักเรียนที่ต้องมีความเอาใจใส่ในการเรียน
- ข. เพื่อนๆของข้าพเจ้าต่างใช้เวลาในการทบทวน ทำการบ้าน หรือเข้าห้องสมุด ดังนั้นจึงเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าควรปฏิบัติตาม
- ค. ถ้าไม่ร่วมมือกันเรียนหนังสือ ครูประจำชั้นอาจทำโทษได้

7. วิมลได้รับมอบหมายจากครูให้เป็นผู้นำเพื่อนๆในการตกแต่งห้องในวันปีใหม่ เพื่อเข้าประกวดในงานวันปีใหม่ของโรงเรียน แต่วิมลไม่ค่อยมั่นใจในการทำงาน ด้วยเหตุนี้วิมลจึงตัดสินใจปรึกษาหารือกับครูก่อน ถ้านักเรียนเป็นวิมล นักเรียนจะปฏิบัติเช่นนั้นเหมือนกันเพราะอะไร

- ก. ต้องการให้ผลงานออกมาดีครูจะได้ชม
- ข. เพื่อประโยชน์ของงานส่วนรวมควรมีการวางแผน ให้ละเอียดรอบคอบในการทำงาน
- ค. เพื่อนๆในห้องแนะนำว่า เราควรปรึกษาขอคำแนะนำจากคุณครูก่อน ข้าพเจ้าจึงทำตามคำแนะนำของเพื่อนๆ

8. มาลัยนัดทำงานกลุ่มกับสมโชควันเสาร์ เวลา 09.00 น. วันนั้นมะลิซึ่งเป็นเพื่อนรักกับมาลัยชวนมาลัยไปตลาดวันเสาร์ทั้งๆที่จวนจะถึงเวลานัดกับ สมโชค และถ้ามาลัยไปตลาดมาลัยก็จะไม่สามารถไปทำงานกลุ่มตามเวลาที่นัด มาลัยจึงไม่ไป ถ้านักเรียนเป็นมาลัย นักเรียนจะกระทำเช่นนั้นเพราะ

- ก. การตรงต่อเวลาเป็นหน้าที่ของผู้ร่วมงานที่ดี
- ข. เพื่อนๆในกลุ่มทุกคนก็ไปตรงเวลานัด
- ค. ต้องการให้สมโชคชมว่าเป็นคนตรงต่อเวลา

9. เวลาอยู่บ้านวิชัยชอบหยิบเงินของคนอื่น ครั้งละบาท สองบาท ไปซื้อขนมกินเสมอ ถ้านักเรียนเป็นวิชัย นักเรียนจะไม่กระทำเช่นนั้นเพราะ

- ก. การลักขโมยเป็นสิ่งที่น่าละอายแก่ใจ
- ข. อยากให้คนในบ้านชมว่าเป็นเด็กที่ไว้ใจได้
- ค. การลักขโมยเป็นการกระทำที่ผิดศีล

10. ในคาบวิชาพระพุทธศาสนา นักเรียนบางคนมักแอบพูดคุยในขณะที่ครูสอนแต่ ดิ๊กไม่ทำเช่นนั้น ดิ๊ก กลับตั้งใจเรียน และตั้งใจว่าจะไม่คุยในขณะที่ครูสอนถ้านักเรียนเป็น ดิ๊ก นักเรียนจะทำเช่นนั้นเพราะ

- ก. เป็นสิทธิและหน้าที่ของข้าพเจ้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎของห้อง
- ข. การกระทำเช่นนั้นเป็นสิ่งที่ดีคนส่วนมากก็สนับสนุน
- ค. ถ้าข้าพเจ้าพูดคุยในขณะที่ครูสอน อาจถูกครูลงโทษได้

11. วันนี้ครูคืนรายงานที่นักเรียนส่ง ปรากฏว่างานที่ส่งไปต้องแก้ไขทั้งหมด ทำให้นักเรียนส่วนมากไม่พอใจ ทำยคาบครูบอกว่าให้นำรายงานมาแก้ไข แล้วค่อยนำมาส่งครูในวันพรุ่งนี้ ซึ่งเพื่อนของ หนึ่งฤทัยต่างว่าครูว่าขี้ป่น และจู้จี้ และคิดว่าจะไม่นำรายงานที่แก้ไขมาส่ง ได้คะแนนเท่าไหนก็เอาแค่นั้น เพราะไม่อยากทำงานต่อแล้ว แต่หนึ่งฤทัยกลับไม่ว่าครู และไปหาครูเพื่อขอคำแนะนำในการทำรายงานแล้วนำมาแก้ไขตามที่ครูแนะนำ แล้วส่งรายงานใหม่ ถ้านักเรียนเป็นหนึ่งในฤทัย นักเรียนจะทำเช่นนั้นเพราะอะไร

- ก. เป็นการกระทำที่เหมาะสมที่นักเรียนทุกคนควรทำ
- ข. การกระทำเช่นนั้น เป็นสิ่งที่ดีคนส่วนมากก็สนับสนุน
- ค. ถ้าข้าพเจ้าไม่นำงานมาแก้ไขอาจถูกครูลงโทษได้

12. แอนกับพี่สาวขออนุญาต แม่ไปเที่ยวงานวัดและบอกแม่ว่าจะกลับตอน 4 ทุ่ม พอถึงเวลากลับแอนกำลังตั้งใจภาพยนตร์ซึ่งกำลังสนุกและฟังฉายไปได้ครึ่งเรื่อง พี่สาวของแอนชวนให้อยู่ดูต่อให้จบเรื่องเสียก่อน จึงกลับบ้านช้า ถ้านักเรียนเป็นแอน นักเรียนจะไม่กระทำเช่นนั้นเพราะ

- ก. ลูกที่ดีควรกลับบ้านตรงเวลา
- ข. ถ้ากลับบ้านไม่ตรงเวลาแม่จะไม่รัก
- ค. เกิดความละอายเมื่อกลับบ้านไม่ตรงเวลา

13. ในช่วงนี้ครูสั่งให้นักเรียนค้นคว้าและทำงานกันตามลำพัง เพราะครูต้องไปประชุม และให้นักเรียนนำเสนอในวันรุ่งขึ้น วิชา วิทย์ แต่เล่นกับเพื่อน จึงไม่มีงานมาส่งครูตรงเวลา ถ้านักเรียนเป็น วิชา วิทยาศาสตร์ จะไม่ทำเช่นนั้นเพราะ

- ก. หน้าที่ของนักเรียนที่ดีต้องปฏิบัติตามข้อตกลงของชั้นเรียน
- ข. เพื่อนๆในห้องทุกคนส่งงานกันตรงเวลา
- ค. อยากให้ครูชมว่าส่งงานตรงเวลา

14. ในวันจันทร์วิชัยได้รับมอบหมายให้เป็นคนรวบรวมการบ้านของเพื่อนๆไปส่งครู ถึงแม้ว่าวิชัยจะทำการบ้านไม่ได้ วิชัยก็พยายามทำตามความเข้าใจของตนเองไม่ลอกเพื่อน ถ้านักเรียนเป็นวิชัย นักเรียนจะกระทำเช่นนั้นเพราะ

- ก. ละอายใจตนเองถ้าลอกงานเพื่อน
- ข. อยากให้คุณครูชมที่ทำการบ้านเอง
- ค. กลัวเพื่อนไม่ยอมรับเข้ากลุ่ม

15. เช้าวันอาทิตย์มีการแข่งขันประกวดวงดนตรีคุณครูจึงนัดนักเรียนมาพร้อมกันที่หน้าโรงเรียนเวลา 08.30 น. แต่คืนนี้มีการแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลก เต้าซึ่งเป็นสมาชิกของวงดนตรี จึงดูฟุตบอลจนจบ ทำให้ออนดึก พอตอนเช้าเต้าจึงไปไม่ทันเวลาที่คุณครูนัด ถ้านักเรียนเป็นเต้า นักเรียนจะไม่ทำเช่นนั้นเพราะ

- ก. รู้สึกละอายใจถ้าทำให้เพื่อนไม่ได้เข้าประกวด
- ข. ถ้าเข้าประกวดไม่ทันจะถูกเพื่อนในวงโกรธ
- ค. จะถูกคุณครูตำหนิถ้าไปไม่ทันเวลานัด

16. เช้าวันหนึ่งคุณครูเพ็ญแข ได้ถามนักเรียนทุกคนว่านักเรียนทราบไหมว่าใครเป็นคนวาดการ์ตูนที่ผนังห้องเรียน ปองพลยอมรับและพูดความจริงกับครูว่าตนเป็นคนวาดเอง ถ้านักเรียนเป็นปองพล นักเรียนจะตอบเช่นนั้นเพราะ

- ก. การพูดโกหกเป็นสิ่งที่เด็กไม่ควรทำ
- ข. อาจจะถูกครูลงโทษเมื่อทราบภายหลัง
- ค. ต้องการเป็นแบบอย่างที่ดีของเพื่อนว่าเป็นเด็กซื่อสัตย์

17. อุไร สัญญา กับเพื่อนว่า พรุ่งนี้เวลา 09.00 น. จะไปช่วยเพื่อนทำงานกลุ่ม ที่ครูมอบหมาย พอถึงวันนั้นมีญาติจากต่าง จังหวัดมา และทางบ้านต้องพาญาติไปเที่ยว โดยชวนอุไรไปด้วย แต่อุไร ปฏิเสธเพราะได้นัดกับเพื่อน ๆ ไว้ ถ้านักเรียนเป็นอุไร นักเรียนจะทำเช่นนั้นเพราะ

- ก. เป็นหน้าที่ของนักเรียนที่ต้องปฏิบัติตาม
- ข. เพื่อนจะได้ชมว่ามาตรงเวลานัด
- ค. เพื่อนทุกคนก็มาช่วยกันทำงาน

18. ครูสั่งให้นักเรียนจดตามคำบอกของครูแต่เพื่อนไม่มีดินสอจดงานนักเรียนจึงเอาดินสอให้เพื่อนยืมเพราะ

- ก. กลัวเพื่อนกล่าวหาว่าเป็นคนเห็นแก่ตัวไม่ช่วยเพื่อน
- ข. เป็นหน้าที่ของนักเรียนต้องช่วยเหลือเพื่อน
- ค. การช่วยเหลือเพื่อนเป็นสิ่งที่สังคมต้องการเพราะเพื่อนแท้ต้องช่วยเหลือเพื่อนแก้ไข

ปัญหา

19. สาวิกากำลังทำงานที่ได้รับมอบหมายจากคุณครูเสร็จเรียบร้อยแล้ว แต่รู้สึกว่ายังไม่ดีพอ ซึ่งถ้าได้รับการปรับปรุงให้ดีกว่าเดิมอาจต้องใช้เวลาทำให้ไม่สามารถไปดูหนังกับเพื่อน ๆ ได้ ถ้านักเรียนเป็นสาวิกานักเรียนจะปรับปรุงแก้ไขงานให้ดีขึ้นหรือไม่ เพราะ

- ก. ทำ เพราะ คุณครูจะได้ชม
- ข. ทำ เพราะ เป็นหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายมา
- ค. ไม่ทำเพราะ เพื่อนอาจเลิกคบ

20. ราตรีทำงานหารายได้พิเศษ โดยการเป็นนักเรียนขายของที่สหกรณ์ของโรงเรียนทุกวัน อังคาร วันหนึ่งราตรีขโมยเงินของสหกรณ์มาใช้ ถ้านักเรียนเป็นราตรี นักเรียนจะไม่กระทำเช่นนั้นเพราะ

- ก. นักเรียนกลัวครูทำโทษ
- ข. การลักขโมยเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย
- ค. ถ้าเพื่อนรู้จะไม่มีใครคบ

21. แม่ให้เงินสุไปซื้อข้าว และให้กลับมาก่อน 6 โมงเย็น แต่ สุไปเจอร้านเกมส์จึงแวะเข้าไปเล่น จนเลยเวลา และกลับมาถึงบ้านตอนหนึ่งทุ่ม ถ้านักเรียนเป็นสุ นักเรียนจะไม่ทำเช่นนั้นเพราะ

- ก. เป็นหน้าที่ของลูกที่ดีต้องกลับบ้านตรงเวลา
- ข. ถ้ากลับบ้านมาไม่ตรงเวลาแม่จะทำโทษ
- ค. เด็กที่ดีต้องปฏิบัติตามข้อตกลงของครอบครัว

22. พ่อซื้อขนมมาฝากอุทิศและน้องๆ และให้อุทิศนำไปแบ่งน้องๆคนละเท่าๆกัน อุทิศก็แบ่งขนมให้น้องตามคำสั่งของพ่อ ถ้านักเรียนเป็นอุทิศ นักเรียนจะกระทำเช่นนั้นเพราะ

- ก. เป็นสิ่งที่หน้าละอายใจถ้าคนเป็นพี่เอาเปรียบน้องๆ
- ข. ต้องการทำหน้าที่พี่ที่ดี
- ค. กลัว คุณพ่อทำโทษถ้ารู้ว่าเอาเปรียบน้องๆ

23. ถ้านักเรียนได้รับมอบหมายให้เป็นตัวแทนของโรงเรียนไปเข้าร่วมสัมมนาปัญหาเสพติด นักเรียนจะไปเข้าร่วมหรือไม่ เพราะ

- ก. ไม่ไป เพราะ เพื่อนที่ไม่ได้ไปจะโกรธ
- ข. ไป เพราะ ถ้าไม่ไปจะถูกทำโทษ
- ค. ไป เพราะ เป็นความภาคภูมิใจของโรงเรียน

24. เนยนัดกับเพื่อนๆจะไปดูหนังเวลา 10.00 น. แต่บังเอิญมีธุระจำเป็นไม่สามารถไปตามนัดได้ และไม่สามารถแจ้งให้เพื่อนทราบล่วงหน้าได้ ถ้านักเรียนเป็นเนย นักเรียนจะไม่ทำเช่นนั้น เพราะ

- ก. เด็กที่ดีต้องไปตามนัดและตรงต่อเวลา
- ข. ถ้าไม่ไปตามนัดเพื่อนจะไม่คบ
- ค. เพื่อนที่ดีต้องไปตามที่นัดเอาไว้

25. เพ็ญภา ได้รับมอบหมายให้สังเกตเพื่อนนักเรียนว่าที่ทิ้งขยะถูกที่หรือไม่ แต่สุดาเพื่อนสนิทของเพ็ญภาคมักจะทิ้งขยะไม่ถูกที่เป็นประจำ แต่ถ้าเพ็ญภาบอกครูก็กลัวสุดาจะโกรธ ถ้านักเรียนเป็นเพ็ญภา นักเรียนจะบอกครู เพราะ

- ก. มีเพื่อนๆอีกหลายคนที่จะช่วยครูดูแลรักษาความสะอาดและรายงานตามความจริง
- ข. กลัวครูตำหนิได้ว่าไม่ช่วยดูแลรักษาความสะอาด
- ค. เป็นหน้าที่ของนักเรียนทุกคนที่จะต้องทิ้งขยะให้ถูกที่

26. เช้าวันหนึ่งสุชาติตื่นสายต้องรีบเร่งเดินทางไปโรงเรียน และไปให้ทันเข้าแถว เมื่อถึงโรงเรียนพบว่ากำลังมีการเรียกนักเรียนเข้าแถว ถ้าสุชาติวิ่งไปตามถนนเข้าโรงเรียนก็อาจไปเข้าแถวไม่ทันเวลา และในเช้านั้นก็ยังมีเพื่อนชวนให้สุชาติป็นเร็วเข้าโรงเรียนเพื่อจะได้เข้าแถวตรงเวลา แต่สุชาติก็เลือกที่จะวิ่งไปตามถนนทางเข้าโรงเรียน ถ้านักเรียนเป็นสุชาติ นักเรียนจะทำเช่นนั้นเพราะ

- ก. ถ้าคุณครูจับได้ก็จะถูกลงโทษ
- ข. ละอายใจตนเองที่จะทำผิดกฎของโรงเรียน
- ค. เพื่อนๆทุกคนก็มาเข้าแถวตรงเวลา

27. กนกกานสัญญาากับเพื่อนว่าจะไปโรงเรียนพร้อมกันตอน 07.30 น. ดังนั้น เช้าวันนั้นกนกกานจึงรีบตื่นแต่เช้าเพื่อไปให้ตรงเวลานัด ถ้านักเรียนเป็นกนกกาน นักเรียนจะทำเช่นนั้นเพราะ

- ก. ละอายใจต่อตนเองถ้าไปไม่ตรงเวลาที่นัดไว้
- ข. เพื่อนจะได้ชมว่าเป็นคนตรงต่อเวลา
- ค. ถ้าไปช้าเพื่อนในกลุ่มจะรอนาน

28. สมบัติพบกระเป๋าเงินตกอยู่ จึงเก็บกระเป๋าเงินขึ้นมาแล้วพบว่ามียังอยู่ในกระเป๋า 200 บาท เมื่อเดินต่อไปพบลุงทวด ลุงทวดบอกว่ากระเป๋าเงินตกหาย เงินจำนวนนั้นลุงทวดต้องการนำไปซื้อยาให้ป้าชุ่ม ซึ่งกำลังป่วย สมบัติบอกกับลุงทวดว่าเก็บกระเป๋าเงินได้ แล้วถามลุงทวดว่าใช้กระเป๋าใบนี้หรือไม่ ลุงทวดตอบว่าใช่ สมบัติจึงคืนกระเป๋าเงินให้ลุงทวด ถ้านักเรียนเป็นสมบัติ นักเรียนจะทำเช่นนั้นเพราะ

- ก. การเอาเงินผู้อื่นที่เขาไม่ได้ให้ไปใช้เป็นสิ่งไม่ดี
- ข. นักเรียนเกิดความละอายแก่ใจที่จะเอาของผู้อื่นมาเป็นของตน
- ค. ถ้าใครรู้จะยกย่องชมเชย

29. บ้านของต้อมอยู่ไกลจากโรงเรียนมากแต่เขาไม่เคยตื่นสายและมาโรงเรียนสายเลย เพราะต้อมตั้งใจจะตื่นเช้าและไปโรงเรียนให้ทันเวลาเข้าแถว 08.00 น.เสมอ ถ้านักเรียนเป็นต้อม นักเรียนจะทำเช่นนั้นเพราะ

- ก. หน้าที่ของนักเรียนที่ดีควรมาเข้าแถวทันเวลา
- ข. คุณครูจะได้ชมว่าเป็นเด็กมาโรงเรียนตรงเวลา
- ค. เพื่อนๆทุกคนก็มาโรงเรียนกันแต่เช้า

30. วันนี้มานะตื่นสายต้องรีบแต่งตัวไปโรงเรียน มานะหาชุดพลະที่จะต้องใส่ไม่พบจึงถามพี่สาว แต่เมื่อรู้ว่าชุดพลະของตนยังไม่ได้ซัก จึงต่อว่าพี่สาวที่ไม่ดูแลให้ พี่สาวจึงบอกว่าไม่ใช่หน้าที่ของตนจึงไม่สนใจ มานะจึงต้องใส่ชุดนักเรียนไปแทน ถ้านักเรียนเป็นมานะ นักเรียนจะไม่ทำเช่นนั้นเพราะ

- ก. เพื่อนๆในห้องส่วนใหญ่ซักรีดเสื้อผ้ากันเอง
- ข. ผู้ปกครองจะได้ชมเชยว่ามีความรับผิดชอบต่อตนเองได้ดี
- ค. เป็นหน้าที่ของทุกคนที่ต้องรับผิดชอบต่อตัวเอง

31. ดวงใจกลับบ้านไม่ตรงเวลา และถูกแม่ดุเสมอ ต่อมาเขาสำนึกผิดและปรับปรุงตนเอง โดยกลับบ้านตรงเวลาทุกวัน ถ้านักเรียนเป็นดวงใจ นักเรียนจะทำเช่นนั้นเพราะ

- ก. เพื่อไม่ให้ถูกแม่ลงโทษ
- ข. เพื่อช่วยแบ่งเบาภาระงานบ้านของคุณแม่
- ค. การเป็นคนตรงต่อเวลาทำให้สังคมมีความระเบียบเรียบร้อย

32. สมศรีกับวรรณเป็นเพื่อนรักกัน สมศรีลืมนำหนังสือเรียนมา สมศรีกลัวถูกทำโทษจึงคิดจะคั่นกระเป๋ากลับของวรรณ เพื่อหยิบเอาหนังสือเรียนออกมาใช้ก่อน ถ้านักเรียนเป็นสมศรี นักเรียนจะไม่กระทำเช่นนั้นเพราะ

- ก. การทำผิดแล้วไม่ยอมรับผิดเป็นสิ่งที่น่าละอาย
- ข. ครูจะทำโทษเมื่อคั่นกระเป๋าเพื่อน
- ค. ใครๆก็ยอมรับผิดเมื่อไม่ได้เอาหนังสือมา

33. คุณครูสายสมรนัดให้นักกีฬาซ้อมพร้อมกัน เวลา 6 โมงเย็นของทุกวัน แต่มะลิวรรณมักจะมาสายเสมอ เพราะรู้ว่า คุณครู ไม่ได้เช็คชื่อ ถ้านักเรียนเป็นมะลิวรรณ นักเรียนจะไม่ทำเช่นนั้นเพราะ

- ก. ถ้าครูรู้จะต้องถูกทำโทษ
- ข. เพื่อนๆจะไม่คบกับคนมาไม่ตรงเวลา
- ค. เป็นหน้าที่ของพลเมืองที่ดีต้องเป็นคนตรงต่อเวลา

34. โรงเรียนมีกฎห้ามนักเรียนออกไปนอกบริเวณของโรงเรียน ก่อนได้รับอนุญาตจากคุณครู ในระหว่างพักกลางวัน วิสุทธิ์เล่นฟุตบอลกับเพื่อนๆ และลูกบอลกระเด็นออกไปนอกรั้วโรงเรียนถ้าฟุตบอลหายไปแล้ว เขาต้องซื้อมาใช้ วิสุทธิ์จึงขออนุญาตจากคุณครูก่อนที่จะออกไปเก็บลูกฟุตบอล ถ้านักเรียนเป็นวิสุทธิ์ นักเรียนจะกระทำเช่นนั้นเพราะ

- ก. อยากให้ครูชมที่ทำตามกฎของโรงเรียน
- ข. เป็นสิ่งที่น่าละอายใจที่ไม่ปฏิบัติตามกฎของโรงเรียน
- ค. เพื่อนๆก็ปฏิบัติตามกฎของโรงเรียน

35. จิตราเป็นหัวหน้าห้อง และได้รับมอบหมายจากคุณครูให้นัดเพื่อนๆ ทั้งห้อง มาช่วยกันพัฒนาสนามหญ้าในวันเสาร์ เพื่อเตรียมไว้เป็นสนามฟุตบอลในวันจันทร์ แต่ปรากฏว่าในวันเสาร์มีแค่จิตรา กับเพื่อนอีก 3 คนที่มาเท่านั้น ถ้านักเรียนเป็นจิตรา นักเรียนจะกระทำเช่นนั้นเพราะ

- ก. ต้องการให้คุณครูชมว่ามีความรับผิดชอบ
- ข. ยังมีเพื่อนๆ ในกลุ่มอีกที่จะช่วยกันทำงาน
- ค. หัวหน้าห้องที่ดีต้องรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

36. สมศักดิ์เป็นต้นเหตุให้เพื่อนๆ ไปแข่งกีฬาไม่ทัน เนื่องจากเมื่อคืนเขามัวเล่นเกมสจิมอนดิก ตื่นสายมาไม่ทันเวลาที่นัดไว้กับเพื่อนๆ ถ้านักเรียนเป็นสมศักดิ์ นักเรียนจะไม่ทำเช่นนั้นเพราะ

- ก. เพื่อนๆ คนอื่นก็มาทันตรงเวลาทุกคน
- ข. ถ้ามาไม่ทันจะโทษคุณครูไล่ออกจากทีม
- ค. เป็นหน้าที่ของนักกีฬาที่ต้องมาตรงเวลา

37. อูษาโดยสารรถเมล์กลับบ้านทุกวันแต่วันนี้มีคนแน่นมากคนเก็บค่าโดยสารจึงมองไม่เห็นอูษา ทำให้ไม่ได้เก็บค่าโดยสารอูษา ถ้านักเรียนเป็นอูษา นักเรียนจะกระทำเช่นนั้นเพราะ

- ก. คินเงินให้ เพราะ พลเมืองที่ดีต้องจ่ายค่าโดยสารรถเมล์
- ข. คินเงินให้ เพราะ ถ้าเพื่อนรู้ว่าอูษาโกงเงินค่าโดยสารจะไม่มีใครคบ
- ค. คินเงินค่าโดยสาร เพราะ จะได้มีคนชมว่าเป็นเด็กที่ซื่อสัตย์

38. ในขณะที่แดนกำลังสอบวิชาภาษาไทย เกิดความไม่แน่ใจในคำตอบที่ตัวเองคิดได้ ตอนนั้นครูไม่อยู่ในห้องเรียน แดนจึงเปิดหนังสือดูคำตอบ ถ้านักเรียนเป็นแดน นักเรียนจะไม่ทำเช่นนั้นเพราะ

- ก. ไม่ทำ เพราะ การทุจริตเป็นการทำลายตนเองและประเทศชาติ
- ข. ไม่ทำ เพราะ การทุจริตในการสอบจะถูกครูทำโทษ
- ค. ไม่ทำ เพราะ เพื่อนคนอื่นก็ไม่ทำ

39. วันนี้เป็นวันเสาร์วัลลกกำลังนั่งเรียนพิเศษอยู่ในขณะที่เพื่อนๆกลุ่มเดียวกันกำลังเล่นฟุตบอลอย่างสนุกสนาน บ่อยครั้งที่วัลลกรู้สึกเบื่อกับการเรียน แต่ก็ยังตั้งใจเรียนจนหมดคาบ ถ้านักเรียนเป็นวัลลก นักเรียนจะทำเช่นนั้น เพราะ

- ก. เพื่อนๆในห้องอีกหลายคนก็ตั้งใจเรียนเหมือนกัน
- ข. อยากให้ครูชมว่าเป็นเด็กขยันมีความรับผิดชอบ
- ค. การเป็นนักเรียนที่ดีต้องตั้งใจศึกษาเล่าเรียนเพื่ออนาคตของตนเอง

40. หลังจากทานอาหารกลางวันเสร็จแล้ว ณาตยาตั้งใจว่าจะเดินเข้าไปอ่านหนังสือในห้องเรียน ขณะที่เดินผ่านโต๊ะของคุณครู ณาตยาได้มองเห็นแบบทดสอบที่จะสอบตอนบ่ายวางอยู่บนโต๊ะครู จึงแอบเปิดดูถ้านักเรียนเป็นณาตยา นักเรียนจะไม่ทำเช่นนั้นเพราะ

- ก. ถ้าครูรู้จะถูกลงโทษ
- ข. เพื่อนๆไม่มีใครเขาทำกัน
- ค. นักเรียนที่ดีต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเอง

แบบประเมินคุณภาพด้านเทคโนโลยีการศึกษา
เรื่อง การพัฒนานิทานการ์ตูนเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย
สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5

คำชี้แจง: โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านที่มีต่อนิทานการ์ตูน

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
	5	4	3	2	1
1. ด้านภาพ และเสียง					
1.1 ภาพที่ใช้สอดคล้อง / เหมาะสมกับเนื้อหา					
1.2 ภาพเคลื่อนไหวช่วยให้เกิดความเข้าใจเนื้อหา					
1.3 ความเหมาะสมของขนาดภาพที่ใช้					
1.4 ความคมชัดของภาพในการนำเสนอ					
1.5 ความสวยงามของตัวการ์ตูนและฉาก					
1.6 การใช้สีในการออกแบบได้เหมาะสม					
1.7 ภาพช่วยให้เกิดความอยากรู้และสนใจมากขึ้น					
1.8 ความชัดเจนของเสียงบรรยาย					
1.9 ความสัมพันธ์ระหว่างภาพกับเสียงบรรยาย					
1.10 การกระตุ้นความสนใจของเสียงประกอบ					
2. ด้านตัวอักษร					
2.1 สีของตัวอักษร สวยงาม ชัดเจน					
2.2 ขนาดของตัวอักษร					
2.3 รูปแบบของตัวอักษร					
2.4 ความถูกต้องของตัวอักษร					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
	5	4	3	2	1
3. การนำไปใช้					
3.1 ความเหมาะสมของเวลาในการนำเสนอ					
3.2 ความน่าสนใจและทำให้เกิดแรงจูงใจต่อการเรียน					
3.3 ความสะดวกรวดเร็ว					
3.4 ความเหมาะสมของการนำนิทานการ์ตูนไปใช้ในการสอน					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่...../...../.....

แบบประเมินคุณภาพด้านเนื้อหา
เรื่อง การพัฒนาิทานการ์ตูนเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย
สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5

คำชี้แจง: โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านที่มีต่อนิทานการ์ตูน

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
	5	4	3	2	1
1.ด้านเนื้อหา					
1.1 เนื้อหาครอบคลุมวัตถุประสงค์					
1.2 การแบ่งย่อหน้าเนื้อหา มีความเหมาะสม					
1.3 การจัดลำดับขั้นตอนการนำเสนอเนื้อหา					
1.4 ความถูกต้องของเนื้อหา					
1.5 ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา					
1.6 เนื้อหา มีความเหมาะสมกับระดับผู้เรียน					
1.7 ความเหมาะสมของเนื้อหาปฏิบัติกร					
1.8 ความละเอียดของเนื้อหา					
1.9 ความเหมาะสมของระยะเวลาที่ใช้					
1.10 ความน่าสนใจของเนื้อหา					
1.11 ความทันสมัยของเนื้อหา					
2.การใช้ภาษา					
2.1 ภาษาที่ใช้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์การใช้ภาษา					
2.2 ภาษาสื่อความหมายถูกต้องกับเนื้อหา					
2.3 ภาษาเหมาะสมกับวัยของนักเรียน					
2.4 สำนวนภาษาที่ใช้เข้าใจง่าย					
2.5 การใช้ภาษาถูกต้องสื่อความหมายชัดเจน					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
	5	4	3	2	1
3.ด้านการนำไปใช้					
3.1 การส่งเสริมให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์					
3.2 การส่งเสริมให้เกิดความกระตือรือร้น					
3.3 ความน่าสนใจและทำให้เกิดแรงจูงใจต่อการเรียน					
3.4 ความสะดวกรวดเร็ว					
3.5 ความเหมาะสมในการนำไปใช้สอนแทนครู					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่...../...../.....

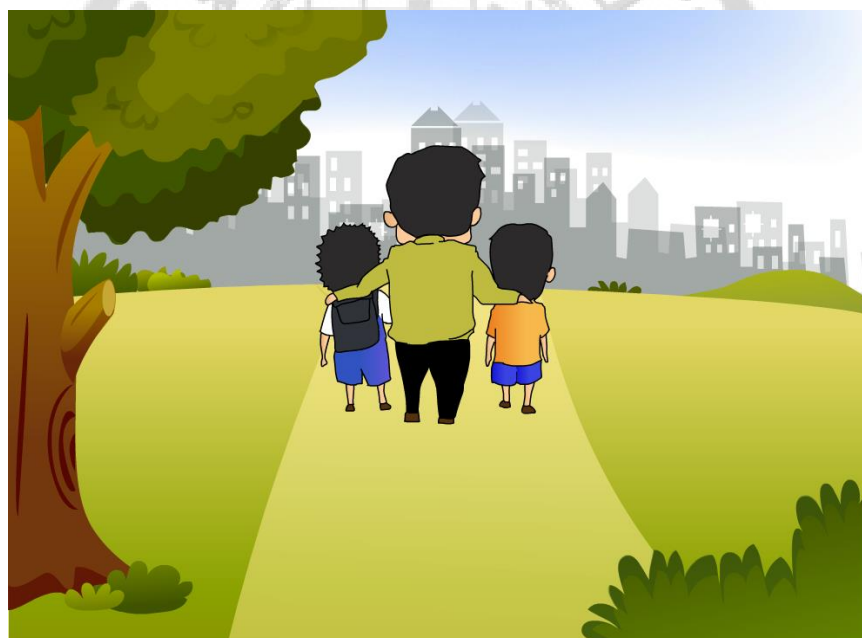

ภาคผนวก จ.

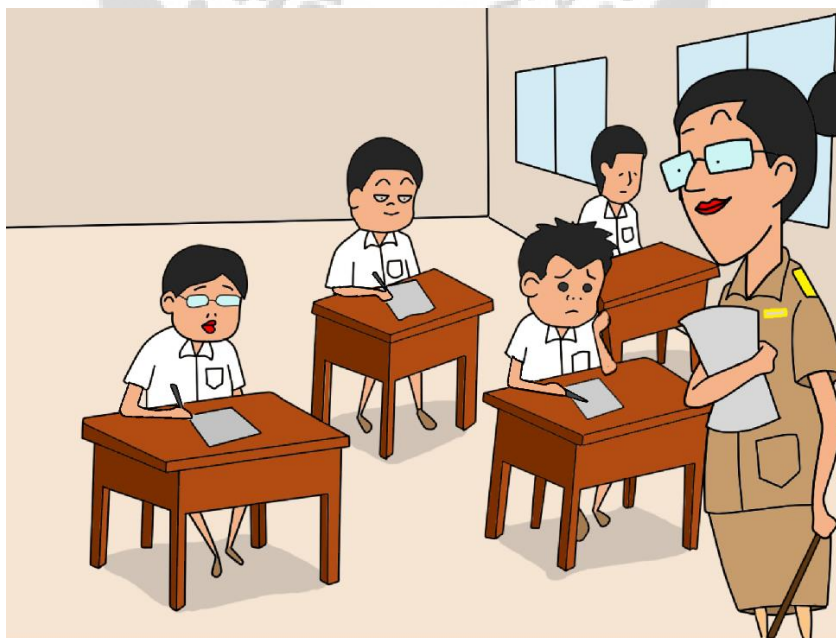
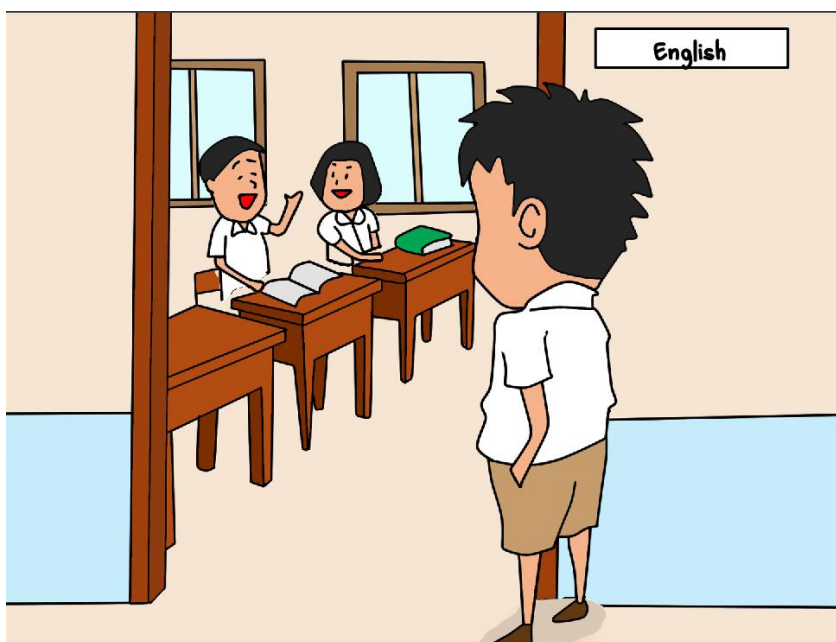
ตัวอย่างนิทานการ์ตูนเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

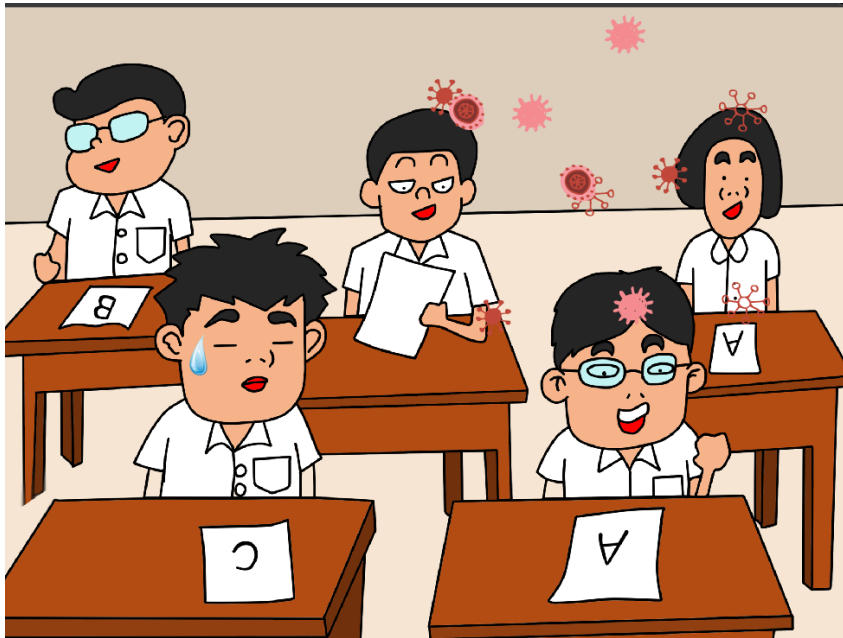
ตัวอย่าง นิทานการ์ตูนเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
ด้านความซื่อสัตย์
เรื่อง องอาจ และวินัยกับกระเป๋าเงินที่หายไป

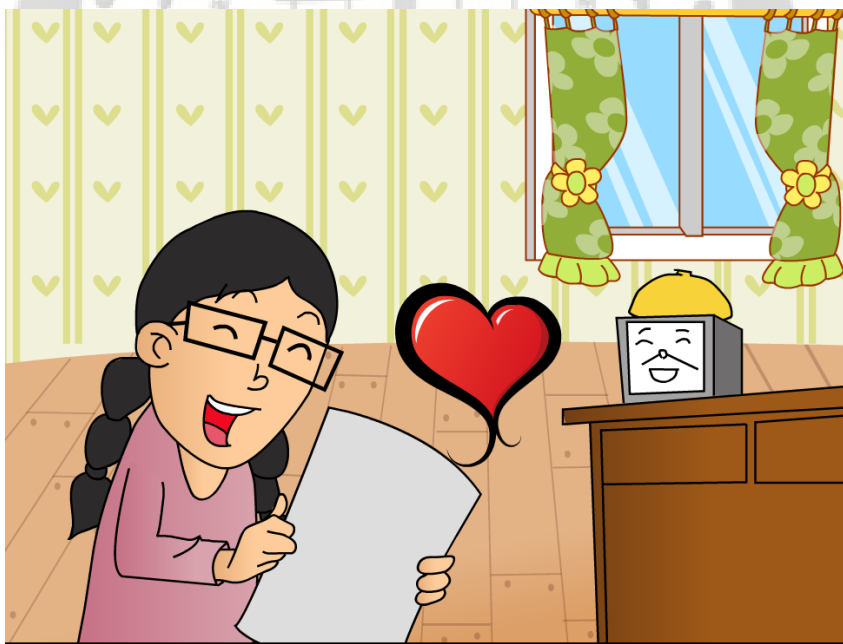
ตัวอย่าง นิทานการ์ตูนเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
ด้านความรับผิดชอบ
เรื่อง ผลของการขาดความรับผิดชอบของจิต

ตัวอย่าง นิทานการ์ตูนเพื่อส่งเสริมเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัย
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
ด้านความตรงต่อเวลา
เรื่อง นาฬิกาของน้องแก้ว

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาว พัชรศิริ ทศนศรี
วัน/เดือน/ปีเกิด	31 มกราคม 2528
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดสิงห์บุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 41 หมู่ 5 ตำบลท่าข้าม อำเภอก่ายบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี 16150
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2540	ประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนอนุบาลสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี
พ.ศ.2543	มัธยมศึกษาต้น จากโรงเรียนสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี
พ.ศ.2547	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี
พ.ศ.2551	ครุศาสตร์บัณฑิต ค.บ. (สาขาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษา) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีลพบุรี
พ.ศ.2556	การศึกษามหาบัณฑิต กศ.ม. (สาขาเทคโนโลยีการศึกษา) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ